

இங்காட்டி

www.aakkaddi.com

கத்தல்: 2
புரட்டாதி-அய்ப்பசி
2014

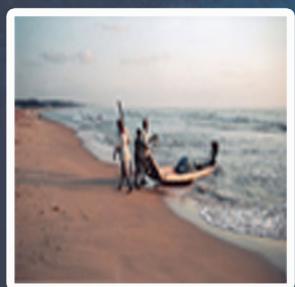
கலை, இலக்கிய,
சமூக
இரு மாத இதழ்

நேர்காணல் :
வாசதேவன்

மலைவால்:
தற்றங்களின்
நாயகன்

இலக்கையில்
பரதவர்
சமூகமும் ,
மாற்றங்களும்.

ச.தில்லை நடேசன் / சித்தாந்தன் / ஆதி.பாரத்தீபன் / மதுரன் ரவீந்தீரன் / தர்ம
பிரசாத் / ஞானதாஸ் காசிநாதர் / ஷோபாசக்தி / கேவதாசன் / தர்மினி /
கிரிவாந் / விஜீ / கருணாகரன் / நெற்கொழுதாசன் / சபேஸ் / எம்.நிஷான்
ஷீரீப் / கோசல்யா சௌர்ணைலிங்கம் / யதார்த்தன் / சித்தாந்தன்

www.vasuhan.com

வெளியாம் - V.P.Vasuhan

நேர்காணல்

05 * வாசதேவன்

கட்டுரைகள்

11 * பரதவர் சமூகமும் , மாற்றங்களும்
▪ சாதில்லை நடேசன்

38 * மலைவு : பதற்றங்களீன் நூயகன்
▪ தர்ம பிரசாத்

18 * ஃபன்றி(Fandry) - சாதியில் உலர்ந்த நிலம்
▪ தர்ம பிரசாத்

33 வது பெண்கள் சந்தீப்பு- வண்டன்
▪ விஜீ (போன்ஸ்)

கணத

42 * எழுச்சி
▪ சேஷபாசக்தி

20 * சீறு நண்டு படம் ஒன்று கீறும்
▪ ஞானதாஸ் காசிநாதர்

29 * அவ்வாரேனில் இது ஏன் இவ்வாறு
▪ நீகழ்ந்தது?
▪ சினுவா ஆச்சிரி

குறும்படம்

28 * ஒரு துண்பியல் சம்பவத்தின் நீட்சி
▪ மதுரன் ரவீந்தீரன்

மதிப்புரை

54 * நீறும் மாறும் உறவுகள்
▪ கோசல்யா சொரண்ணிஸ்கம்

56 * கண்ணப்பகனை வெழும்மையாய்
வருடிச்செல்லும் கண்ணீர்த்துளீகள்
▪ சுபோஸ்

எதிர்வினை

58 * கருணாகரன் - மீராபாரதி

கவிதைகள்

- தர்மினி
- சீத்தாந்தன்
- கீரிஷாந்
- ஆதி.பார்த்தீபன்
- அசரீரி

இங்கூட்டி

கலை என்பது பொய்
ஆனால் அதனுடாகலே
உண்மையைக் கண்டதையலாம்

கத்தல்- 2 புரட்டாதி-அய்யாசி 2014

ஆசிரியர்கள் :
தர்ம பிரசாத்
ஏந்திகாமு தாசன்

இதழ் வடிவமைப்பு:
தர்ம பிரசாத்

முகவரி :
15 Rue etienne dolet
93350 le Bourget
Email : aakkaddi@gmail.com

உங்கள் கருத்துகள் , படைப்புகளை
எமது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு,
அல்லது ஆக்காட்டியின் 'பேஸ்டுக்'
பக்கத்தின் 'உள்பெட்டி'க்கு அனுப்
பிவையுங்கள்.

facebook.com/aakkaddi
 Aakkaddi@gmail.com

ஏகம்பக்கம்
<http://www.aakkaddi.com/>

என்ன செய்யப்போகிறோம் நாம்?

இணையங்களாலும், இயந்திரங்களாலும் மனிதமனங்களை கூறுபோட்டு ஒவ்வொரு இனங்களும் மதங்களும் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக்கொள்ளத் துணிந்திருக்கும் காலமொன்றினை எதிர்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒருபக்கம் அகன்ற மூஸ்லீம் தேசம் என்ற கோசத்தோடு ஜி எஸ் ஜி எஸ் அமைப்பும் மறுபக்கம் பாதுகாப்புக்கான தாக்குதல் என்ற பெயரில் காஸா மீதான தாக்குதலைகளை நியாப்படுத்திக்கொண்டும் மனிதத் தன்மையேதுமின்றி படுகொலை நிகழ்த்தி அவற்றை காணொளிவடிவில் உலகுக்கு அறியப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகபயங்கரவுத்தினை தோற்றுவித்து அதனுடாக குளிர்க்காயும் வல்லாதிக்க சக்தியின் கரங்கள் இரு பக்கத்திலும் தாளராள மனதுடன் செயற்படுவதையும் உணரமுடிகிறது.

கிழக்கிலிருந்து மேற்காக உலக ஒழுக்கு திரும்பிவிடுமோ என்ற அச்சத்தின் விளைவுகளால் கண்முன்னே நிகழ்ந்து முடிந்த இனப்படுகொலையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறக்கடிக்கப்படு வருகிறது அல்லது திசை திருப்பப்பட்டு தம் தேவைக்கு பாவித்துக் கொள்வதற்காக பக்குவப்படுத்தப்படுகிறது.

உயிரிகளின் மகத்துவம், மனிதம் என்பதெல்லாம் வெற்று வார்த்தைகள் தானா? ஒவ்வொரு கொலைகளிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரபீடம் தன் இருப்பை நிலைநிறுத்தி விடுகிறதே இந்த அதிகாரவர்க்கத்தை என்ன பெயர் கொண்டு அழைப்பது? தம்மை நியாப்படுத்த அது கூறும் காரணங்களை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது?

ஆயிரமாயிரம் உறவுகளை கண்முன்னே கொன்றோழித்தவன் உலகநாடுகளின் வரவேற்பறைகளை அலங்கரிக்கும் அவலத்தை எங்கே போய் முறையிடுவது?

என்ன செய்யப்போகிறோம் நாம்.

சமூகத்தின் மீதான எந்தவொரு பிரக்ஞங்களும் இல்லாமல் கடந்துபோய் நல்லூர் தேரிலும் லாசெப்பல் தேரிலும் கூடி ஆரோக்கிரோ என்று ஆடிவிட்டு வருவோம்.

சிறிலங்காவை புறக்கணிப்போம், அங்கு முதலீடு செய்பவர்களை எதிர்ப்போம் என்றுகூறிக் கொண்டே எங்களின் திரைப்படத்தை தனித்துவம் என்று கூறி அங்கே திரையிடுவோம்.

கருத்துச்சுகந்திரம் இல்லை தனிமனித சுகந்திரம் இல்லை என்று உலக நாடுகளின் வாசல்களில் கத்திக்கொண்டே சிறிலங்காவுக்கு விடுமுறைப் பயணங்களையும் உல்லாச சுற்றுலாக்களையும் மேற்கொள்வோம்.

லைக்கா வியாபாரியையும் தமிழ்நாட்டு கலைக் கூத்தாடிகளையும் எதிர்த்து முகநாலிலும் இணையங்களிலும் துகிலுரிவோம்.

இதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும் எங்களால்?

தனி மனிதர்களாக நின்று அகிம்சை தேசத்தின் முகத்தினை கிழித்து அம்மணமாக்கிய ஜிரோம் ஷர்மிளா வும் ,கல்விக்காய் குரல் கொடுத்து உலகை திரும்ப வைத்த மலாலா யூசுப்சாய் எங்களின் காலத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் தான்.

காலத்தின் எதிரொலிகளைப் பாடுவென்

க.வாசதேவன்
சந்திப்பு : நெற்கொழு தாசன்

க.வாசதேவன். கவிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், என பன்முக ஆளுமைகளோடு இயங்கிக்கொண்டு இருப்பவர். தமிழ் மொழியில் முதன்முதலில் பிரெஞ்சுப் புரட்சியை எழுதிய ஈழப் புலம்பெயரி. எதையும் தர்க்கித்துப் பார்க்கும் மொழியாடல் கொண்ட ஒருவர். இவைகளைக் கடந்து தமிழ் சமூகத்தின் ஒடுங்குதல் அல்லது உறைநிலை மீது பெரும் கோபம் கொண்ட ஒரு படைப்பாளி.

தொலைவில், அந்த இசையை மட்டும் நிறுத்தி விடாதே ஆகிய இரண்டு கவிதைத்தொகுப்புகளையும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட 19 நூற்றாண்டு பிரெஞ்சுக் கவிதைகள் என்ற கவிதை மொழிபெயர்ப்பையும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி என்ற வரலாற்று நூலினையும் எழுதி இருக்கிறார். 2007 ம் ஆண்டின் சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பாக “தொலைவில்” கவிதைத் தொகுதி கண்டா தமிழ் தொட்டத்தினரால் தேர்வு செய்யப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழினத்தின் துயர் படிந்த வரலாற்றின் பாடுகளை பிரேஞ்சுமொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கும் இவர் மொழிபெயர்ப்புக் கலையை இளையவர்களிடம் முன்னெடுக்கும் திட்டத்தினை ஆரம்பித்துள்ளார்.

எளிமையான சொல்லாடல்கள் அதேவேளை அர்த்தசெறிவு மிகுந்த பிரயோகங்கள் என புதுக்கவிதையின் நுண்மையூடாக தாயகத்துக்கப்பால் படைப்புக்களை நிகழ்த்திவருபவர்களிடையே தனக்கென குறிப்பிட்டுச் சொல்லகூடிய கவிதைப் பாணியினை கொண்டுள்ளவர்.

“சேறும் கறியும் அத்தோடு சிறிதே கள்ளும் கொடு
 யார்முதகும் சொறிவானடியுன் இளையமகன்
 மாணவப்பொழுதுகளில் சிறுவரைப் போல
 மகிழ்ந்துவிளையாட கோவிலொன்றும் கொடு
 போகுமதி அவனுகது”

என்று தமிழ்ச்சமூகத்தின் முகத்தில் சாட்டையால் அடிக்கும் வாசதேவனை நெருங்கினால், எளிமையான நண்பராக சங்கடமில்லாமல் அனுகமுடியும். சமூகத்தின் பல அடுக்குகளிலும் தன் கரங்களைக் கொண்டிருப்பதாலோ என்னவோ எல்லோரிடமும் நெருக்கத்தினை இயல்பாகவே கொண்டுவிடுகிறார்.

எப்போதும் சமூகத்தின் பலமாக உரையாடல்களே இருக்கிறதென்பதில் மாற்றுகருத்துக்கள் எதுவுமில்லாத நிலையில் நிகழ்ந்திருக்கும் ஒரு உரையாடல் இது.

பரிசு அகிலனாக ஆரம்பித்த இன்றைய வாசதேவனின் இடம் ?

இலக்கியம் என்பது எப்போதும் எனது இலக்காக இருந்ததில்லை. இலக்கியத்தால் புரட்சி செய்து விடலாமென்றோ அல்லது அது சமூகத்தில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றோ நான் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு போதும் நம்பியதில்லை. இப்போதும் அப்படியொரு நம்பிக்கையில்லை. அவ்வாறு நம்பியவர்களில் மிகப்பெரும்பான்மையினர் ஏமாற்றத்தைத்தான் தழுவிக்கொண்டனர். என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் இலக்கியம் என்பது ஒரு தாகம். அது பசி. தவிரக்கமுடியாத வெளிப்பாடும், உள்வாங்கலும். அகிலன் இறந்து விட்டான். வாசதேவன் இறந்து விட்டான். நான் இன்று இன்னொருவன். நானையும் இன்னொருவன்.

பிரஞ்சுப் புரட்சி உலகியல் மாற்றங்களுக்கு வித்திட்ட ஒரு பெரும் வரலாற்று நிகழ்வு. தமிழில் அதை எழுதத் தூண்டிய காரணம்? ஒரு வரலாற்று நோக்குனராக நோக்குனராக அன்றில் இருந்து இன்றுவரை புரட்சிகளுடாக நிகழும் மாணிடவியல் மாற்றங்கள் பெருமைப்படக்கூடியனவா?

பிரஞ்சுப்புரட்சியை எழுதவேண்டும் எனும் எண்ணம் உண்மையில் எனக்கு ஆரம்பத்தில் இருக்கவில்லை. அதுபற்றி நிறைய வாசித்து அறியவேண்டும் எனும் ஆவலே என்னில் மேலெழுந்து நின்றது. பிற்காலத்தில், தமிழில் பிரஞ்சுப் புரட்சி பற்றிய நூல்களின் பெருவறுமையை உணர்ந்துகொண்டபோதுதான் இப்புரட்சியின் வரலாற்றை நூலாக எழுதவேண்டும் எனும் எண்ணம் என்ன ஆக்கிரமித்தது.

புரட்சி எனும் சொல்லுக்கு நாம் கொடுக்கும் வரைவிலக்கணத்தைப் பொறுத்தே அதன் மானிடவியல் மாற்றங்கள் பற்றி நாம் சிந்திக்கலாம். மானிட வாழ்வின் நிலையை உயர்த்தும் நோக்கிலும், மானிட வாழ்வில் மகிழ்வையும், மலர்ச்சியையும் கொண்டுவரும் நோக்கிலும் ஆற்றப்பட்டவை அனைத்தும் புரட்சிகளே. இந்த இலக்கிற்கெதிராக செயற்பட்டவையெல்லாம் பிற்போக்கு வாதச் செயற்பாடுகளே. இக்கோணத்தில் பார்த்தால் புரட்சிகளின் இலக்கு எட்டப்படும் நிலையில் அவை பெருமைப்படாக்கூடியவையே.

யേசന്നാത്രോ അല്ലதു മൊകമയു നപിയോ ചെയ്ത
 ആർമീകപ്പുരട്ടിയൈ എടുത്തുക്കൊண്ടോമാനാലു്,
 അവൈ മാനിട വിനൃതലൈയിൻ നോക്കിലു്
 മുൻണെന്നുകപ്പട്ടവൈയേ. ആനാലു്, ഇതേ
 പുരട്ടികൾിന് വിശ്വാസാക, ഇതേ പുരട്ടികൾിന് പെയരാലു്
 മാനിടത്തിന്റു ഏപ്പട്ട ചേതന്കളുമു ഏരാണാമു ഏരാണം.
 തിരുപ്പിയുമു ഇപ്പുരട്ടികൾിന് ശിലക്കുകളായോ

அன்றில் அதன் வெற்றிகளையோ நாம் கறைபடுத்திக் கொள்ளலாமா ? ஒவ்வொரு புரட்சியிலும் நாம் அவதானிக்கும் மானிடவியல் மாற்றங்களில், மானிடத்திற்குச் சாதகமான விளைவுகளும், பாதகமாக விளைவுகளும் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. பாதகமான பக்கங்களை மாத்திரம் பார்வையிட்டு புரட்சிகள் மீது நாம் தீர்ப்பு வழங்குவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வதே அறிவார்ந்த விடயமாக இருக்கக்கூடும். எந்தப் புரட்சிபற்றியும் ஓரளவேனும் புறநிலை சார்ந்த தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு அப்புரட்சி நடைபெற்றதன் பின் ஆகக்குறைந்தது அரை நூற்றாண்டேனும் நாம் காத்திருக்கவேண்டும்.

மேற்கு நாடுகளால் நிகழ்த்தப்படும் ஒரு போராட்டம் அல்லது எழுச்சி புரட்சி என வரையறை செய்யப்படுவதையும், அதே நிகழ்வுகள் ஏனைய தளங்களில் நிகழும்போது ‘பயங்கரவாதம்’ என வரைபுக்குள்ளாக்கப்படுவதையும் எப்படி எதிர் கொள்கிறிர்கள் ?

பயங்கரவாதம் என்பது காலத்திற்கேற்பவும், இடத்திற்கேற்பவும் வேறு வேறான அர்த்தங்களைக் கொள்ளக்கூடியது என்பது இந்தநவீனகாலத்தில்மாருக்கும் இரகசியமான விடயமல்ல. அடக்குபவர்களின் அடக்கு முறைக்கு மானிடவிடுதலை முன்னெடுப்பு என்றும், அடக்கப்பட்டவர்களின் எதிர்ப்போராட்டத்திற்கு பயங்கரவாம் என்றும் பெயரிடுவது நவீன காலத்தின் குறியிடு. வல்லமை படைத்தவர்களின் சொல்லான மையும் அவர்களின் ஊடகங்களும் தம் விருப்புகளையும், தம் மிலக்குகளையும் மற்றவர்கள் தலையில் தினிப்பதற்காக எடுத்துக் கையாளும் முறையைகளே இவைகள். இவற்றை எதிர்கொள்ள முடியாது. இவை மிகப்பலம் வாய்ந்த நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்களின் தலையீட்டாலும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவற்றுடன் ஒத்தாகும் அறிவிலிகளாலும் வியாபகம் பெறுகின்றன. இதில் முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால் இவையைத்தும் மனிதாபிமானம், மனித உரிமைகள் எனும் போர்வைகளின் தோற்கூடனேயே நடாக்கப்படுகின்றன.

வரலாற்றைப்பாருங்கள் பயங்கரவாதிகள் என் முத்திரை சூட்டப்பட்ட பல்லை அது புனரமைத்திருக்கிறது. சமகாலத் தீர்ப்புகள் அரசியல் சார்ந்தவை. வரலாறு உண்மையைக் கேட்க செல்வது.

ஒவ்வொரு வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் தனித்தனியான நோக்கமும் பார்வையும் உண்டு என உங்கள் நாலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளீர்களா. அப்படியாயின் வரலாற்றின் நம்பகத் தன்மை கேள்விக்குறியாகி விடாதா? இதனுடாக உங்களை மீள் சோதனை செய்ய முடியுமா?

வரலாற்றை எழுதுதல் என்பது அறுதியாக வரையறை செய்யப்பட்ட ஒரு விஞ்ஞானம் அல்ல. விஞ்ஞான விதிகள் கூட நிரந்தரமானவையல்ல. எந்த வரலாறும் தன்னை ஒரு முகத்துடன் காட்டிக்கொண்டதாக வரலாறில்லை. ஆனால் வரலாறு பற்றிய பார்வைகள் அதன் ஆய்வு முறைமைகளாலும் மற்றும் ஆய்வாளரின் வரலாற்றில் போன்ற பல்வேறு காரணிகளாலும் நிபந்தனைப்படுத்தப்படுவன. வரலாறு பற்றிய ஆய்வு காலப்போக்கில் மாற்றங்காணக்கூடியது. உலகின் அன்மையக்காலத்தைய சம்பவங்கள் வரலாறாகும்போது நாம் இங்கிருக்க மாட்டோம். ஆனால், உதாரணமாக நாம் இல்லாது போது நடைபெற்ற, நாம் நேரடியாகச் சாட்சியமாக இல்லாதிருந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நடைபெற்ற பிரஞ்சப்புரட்சி வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையும் பெரிதாக மறுபரிசோதனை செய்யத் தேவையில்லை என்று என்னுகிறேன்.

மறுபரிசீலனை என்னும் சொல்லை தற்போது அடிக்கடி குறிப்பிட்ட ஒரு தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ‘முன்னர் அவன் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று காலிருந்தது. இப்போ இவன் பிடித்த முயலுக்கு ஐந்து காலாக உள்ளது’ என்றவாறான விவாதங்கள் பயன் தருவனவையல்ல. இவைபற்றிக் காலங்காலமாக மறுபரிசீலனை செய்து கொண்டேயிருக்கலாம். பாரதுரமான விடயங்களை அவற்றின் பெறுமதி சார்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். சுய தேவைகளை அல்லது சுயலாபங்களை முடிந்தவுடைக்கு வைக்கும் பக்குவம் வரலாற்றை அணுகுபவர்களுக்கு வேண்டும். மூக்கு நுனியை உற்றுப் பார்ப்பதுதான் வராலாற்றை அறிதல் என நம்புவர்களின் பார்வைக் கோளாறுகளால் உருவாகும் தீங்குகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளக் கற்றுக்கொள்ளல் அவசியம்.

நாம் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அல்லது சாட்சியமாக இருந்த சம்பவங்கள் வரலாறாகும் போது நாம் எல்லோரும் மறுபரிசிலைனக்கு உள்ளாகுவோம். அது வரவிருக்கும் வரலாற்றாசிரியர்கள் சார்ந்த விடயமாகவிருக்கும்.

பிரான்ஸ் ஒரு பல்லின கலாசார, பண்பாட்டுத் தளத்தின் மையம். இதில் தமிழ் சமூகத்தின் விளைத்திறன் எப்படியிருக்கிறது?

பிரான்ஸ் பல்லினக் கலாச்சார பண்பாட்டு மையத்தின் தளம் என்று கூறுவது பொருத்தமான ஒன்றல்ல. பிரான்சின் பெருந்தகரங்கள் பல்லினக் கலாச்சாரங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறதென்பதே உண்மை. பிரஞ்ச நாட்டின் மிகப்பெரும்பான்மையான கிராமிய நிலப்பரப்பில் பல்கலாச்சாரத்தின் சுவடுகள் இல்லை. அவை தமக்கேயான வாழ்வியலைப் பேணி நிற்கின்றன. இதை அனுபவ ர்தியாகக் கண்டுணர்ந்துள்ளேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழ் சமூகம் மிகப்பெரும்பான்மையாக

"எங்கெல்லாம் தேசிய, இன், மத
அடையாளங்களின் இருப்பு நிலை
தடுமாறுகிறதோ அங்கெல்லாம் துரோகிகள்
இருப்பார்கள்"

விளிம்பு நிலையிலேயே இருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

இனர்தியாக தமிழ் எனும் அடையாளம் பிரான்சில் ஈழத்தமிழரின் வருகையின் பின்னரே பரவலாக்கம் கண்டது. ஒருக்காலத்தில் ஈழத்தமிழர்களை ‘அகதிகள்’ என்ற நோக்கில் தம்மை ‘பிரஞ்சக்காரர்கள்’ எனக் கருதும் இங்கு வாழும் பாண்டிச்சேரியர்கள் என்னமாகக் கருதினார்கள். காலனித்துவ உள்சிக்கலில் புதைந்திருந்த இவ்வாறானவர்கள் காலப்போக்கில் தம் கருத்து நிலைகளை மாற்றிக் கொண்டார்கள். காரணம், தமிழ் எனும் அடையாளம் ஈழத்தமிழர்களால் பரவலாக்கம் அடைந்தபோது அந்த ஆழகான போர்வையை அவர்களும் போர்த்திக் கொண்டார்கள். இது ஒட்டு மொத்தத் தமிழர்களுக்குமான சாதகமான விடயமே.

கடின உழைப்பாளிகள் என்ற வகையில் குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்கள் நகர்ப்புறக் கலாச்சாரத்தில் தமக்கென ஒரு இடத்தைத் தக்கவைத்துள்ளார்கள் என்பது மறுக்குமுடியாத விடயமே. எனினும் தற்போது நம்மவர்களையும் மீறி பங்களாதேசத்தவர்கள் தம்மை பெரும் உழைப்பாளிகளாக பிரான்சில் நிலைநிறுத்தத் தொடங்கியுள்ளார்கள் என்பதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. வியாபாரத் துறையில் தமிழர்கள் தமக்கென இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்கள் என்பதற்கான அடையாங்களும் நிறையவே தென்படுகின்றன. கல்வித்துறையிலும் ஈழத்தமிழரின் இரண்டாவது தலைமுறையினர் சோடை போகாதுள்ளனர். அரிதாவு எண்ணிக்கையானவர்கள் சாதனைகளையும் நிகழ்த்திக்காட்டியுள்ளனர்.

இருப்பினும் சமூக, கலை, கலாச்சார, அரசியல் விடயங்களை தூக்கிநோக்குவோமானால் நாம் இன்னமும் விளிம்பு நிலையில்தான் இருக்கிறோம் என்பது வெளிப்பாட்டையும். நமது கலை கலாச்சாரத்தின் ஒடுங்கிய தன்மை எமை வெளிப்புறத்தை நோக்கிய விரிவாக்கத்தைத் தடை செய்துள்ளது. இந்தியச் சினிமாவி லேயே இன்னமும் எமது கலாச்சாரம் வேர்கொள்வது துரதிஸ்டசவமானது.

மேற்குறித்த ஈழத்தமிழரின் இரண்டாவது தலைமுறையினர் தங்களின் அடையாளமாக எதைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களின் உளவியல் மற்றும் குடும்பப் பினைப்படுகள் எவ்வாறு இருக்கிறது?

இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிப்பது அத்தனை இலகுவானதல்ல. புலம் பெயர்ந்த தமிழர் களின் இரண்டாவது தலைமுறையினரில் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒருவகையான இரட்டை வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அங்கும் இல்லாத இங்கும் இல்லாத ஒரு இருப்புத்தான் அவர்களுடையது எனக் கருதுவேண்டியிருக்கிறது. ‘ரீன் எஜ்’ இனரின் நிலைதான் துன்பகரமான நிலை. இவர்களினுடைய பெற்றோர் புரிந்துணர்வு இல்லாதவர் களாகவும் ‘கலாச்சாரப்’ பற்றுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்களோயானால் இவ்விளையோர்தம்முடன்; போராடும் அதே வேளையில் பெற்றோருடனும் போராட வேண்டிய நிலையில் வீட்டில் ஒரு வேடமும் வெளியில் ஒரு வேடமுமாக வாழ்த் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். பெற்றோரைத் திருப்திப்படுத்தவேண்டும் எனும் ஆதங்கமும் அதே வேளையில் பொதுச் சமூக அல்லது கல்விசார் வெளியில் மற்றையவர்களைப்போல் ‘சாதாரணமாக’ வாழவேண்டும் எனும் அவர்களது துடிப்பிற்குமிடையில் தோன்றும் முரண்பாட்டைச் சமாளிப்பதற்காக அவர்கள் வேடந்தாங்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இதைச் சரியான முறையில் கையாண்டு வெற்றிகொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். துவண்டு, தோல்விகண்டு கிளர்ச்சி செய்து தடுமாறுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெண் பிள்ளைகள்தான் இவ்வியடத்தில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

மேற்கத்தைய, நகர்ப்புறச் ‘சாம்பாருக்’ கலாச்சாரத்தில் அடையாளம் என்பது ஒரு விசித்திரமான விடயம். பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் மேற்குலக நகரங்கள் வெளிப்படையாக இனவாத்தை தூக்கிப்பிடிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. ‘வெள்ளையர்களுக்கான’ முன்னுரிமை அனேகமாக எல்லா மட்டங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. என்னதான் மனித உரிமை பற்றிப் பேசினாலும், சட்டங்கள் எவ்யாமிருப்பினும் நடைமுறைவாழ்வில் இனவாதம் தலைகாட்டத்தான் செய்கிறது.

இந்திலையில், நமது இரண்டாவது தலைமுறையின் உளவியல்; அடையாளம் எதுவாக இருக்கமுடியும்? முதல் தலைமுறையினரை ‘சோறுகள்’ என்று என்னி நகையாடும் இரண்டாவது தலைமுறையினரும் இருக்கின்றனர் தானே. இந்த இரண்டாவது தலைமுறையின் உளவியல் அடையாளம் தெளிவற்று என்றுதான் கூறுவேன். இருப்பினும் தெளிவற்ற உளவியல் அடையாளமென்பது கட்டாயமாகப் பாதகமானது என்று கூறுவதும் அத்தனை இலகுவானதல்ல.

சம மற்றும் புலம்பெயர் தமிழகவினைகள் சுய புலம்பல்கள் அல்லது அரசியல் பிரச்சாரக் கூற்றுக்களே

தவிர அவை கவினைகள் அல்ல என்ற விமர்சனம் முன்வைக்கப்படுகிறதே. இது குறித்து?

இவ்வாறான விமர்சனங்களை முன்வைப்பவர்கள் யாரென்பதை உற்று நோக்கிப்பாருக்கள். அவர்களில் முதல்மையானவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியில் மனிதர்களே இல்லை என்றும் தாமே உலகின் முதல் தர இலக்கியவாதிகள் என்றும் தம்மைக் கருதிக்கொண்டிருப்பவர்கள். ஈழத்தில் நடைபெற்று முடிந்தது வெறும் குழுச்சன்னடையென்றும் அது காரணமற்ற வன்முறையின் வெளிப்பாடென்றும் பிரகன்டம் செய்பவர்கள். மற்றும் மூன்றாந்தர இதுசாரிகள். இத்தரப்பினரில் ‘பாட்டாளி வர்க்கப்’ போர்வையில் சோம்பல் வளர்ப்பவர்களும் அடங்குவர். இவர்களைக் கேட்டார்களானால், இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்து 70 வருடங்களாகப் போகும் நிலையிலும் இன்னமும் யூதர்கள் ஏன் அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள் எனக்கேட்பார்கள். இதுபோன்றவர்களின் போலி மனிதாபிமானமும் மாற்றோர் துன்பமறியாமையும் இவர்களை இலகுவாக முகமூடி களைந்து அடையாளம் காட்டிவிடுகின்றன.

அப்படியானால் இதுசாரிய மற்றும் வர்க்கச் சிந்தனைகள் வெறும் சிந்தாந்தக் கோட்பாடுகள்தானா அவற்றினால் இன்று பயனேறும் இல்லையா?

மனிதகுலம் எப்போதுமே அடக்குப்பவர்கள் எனவும் அடக்கப்படுபவர்கள் எனவும் பிரிந்தே கிடக்கிறது. இந்த இருமை நிலையிலிருந்து அது எப்போதும் தபபிக்கப்போவதில்லை என்றும் சூறிவிடலாம். ஆனால், அடக்குப்படுபவர்கள் எப்போதும் ஏதோ ஒரு வடிவில் தம் அடக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராகப்போராடிக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். பல உரிமைகளை வென்றெடுத்தும் உள்ளார்கள். இருப்பினும், அடக்குமுறைக்கெதிரான உரிமைப்போராட்டங்கள் கோட்பாடுகளாக வரையறுக்கப்படுவதற்கு முன் நடைபெற்ற போரட்டங்களையும், அதன் பின்னர் நடைபெற்ற போராட்டங்களையும் ஒப்பீடு செய்வோமானால் சில உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம். மாக்சியலெனினிசுக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட, அதாவது கட்டமைக்கப்பட்ட, அமைப்பு ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட போராட்டங்கள் அல்லது புரட்சிகள் சர்வாதிகார அரசுகளின் தோற்றங்களுக்குக் காரணமாக இருந்தன. குறிப்பாக கிழக்கு ஜிரோப்பிய நாடுகளையும், ருசியாவையும் உதாரணங்களாகக் காட்டலாம். இவ்வரசுகள் ‘பாட்டாளி வர்க்க’ அரசுகளாக அல்லாது ‘பூஜைகிராசி’ களாகவேயிருந்தன. பின் உலகச் சூழ்நிலைகளுக்குத் தாக்குப்பிடிக்காது தளர்ந்து, தள்ளாடி உதிர்ந்து போயின. சனநாயக அரசுக் கட்டமைப்புகளுள் பாட்டாளிகளுக்குள் போராட்ட

உறிமை ப்பூரோக்கிராசு-கம்யூனிசுக் கட்டமைப்புக்குள் இருக்கவில்லை என்பது வெள்ளிடைமலை. சிலர் கம்யூனிசுத்தை பூசைக்குரிய விடயமாக்கி அங்கு சில கடவுளர்களையும் உருவாக்கி வைத்துள்ளார்கள். கோட்பாடுகள் மனித குலத்திற்குச் செய்த நன்மைகளை விடவும் தீமைகள் அதிகமானவையென்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஆழத் தமிழ் கவிதைகளின் படிமம் குறியீடு தொன்மம் உருவகம் போன்றன சிறைப்பட்டிருப்பதாக கருதுகிறீர்களா ?

ஆழத் தமிழ் கவிதைகள் மாத்திரமல்ல. உலகக் கவிதைகளுக்கும் இதுபொருந்தும். பண்பாட்டு விழுமியங்களும், அவற்றின் வரலாற்றுப் போக்கிலான கூர்ப்பும், மொழியியற் கூறுகளினுடே கடத்தப்படும் படிமங்களும், வாழ்வுச்சுவடுகளும் இன்றி, அவற்றின் சிறைப்படுத்தவின்றி இலக்கியம் சாட்சியாக வெளிப்படவே முடியாது. கவிதை இதற்கு எவ்வாறு விதிவிலக்காக முடியும்? குறிப்பாக ஆழத்துக்கவிதைகள் இவ்விதிகளிலிருந்து எவ்வாறு தப்பித்துக் கொள்ளமுடியும்?

வாசதேவனின் கவிதைகளின் மையம் ?

எவ்விதச் சந்தேகமுமின்றி வாசதேவனின் பிரக்ஞாயே.

'தொலைவில்', 'அந்த இசையைமட்டும் நிறுத்தாதே' என இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிடுள்ளிர்கள். இப்போது உங்கள் படைப்புகளில் என்ன மாற்றங்களை உணர்கிறீர்கள்?

பொதுவாகவே எழுதும் கவிதைகள் என்பவை வாழ்ப்பனுவங்களின் எதிரொலிகளே. வாழ்க்கை பயணிக்கும் பாதையும், அது சிந்தனையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களுமே கவிதையின் மூலங்களாகின்றன. ஒரு தொகுப்பிலிருந்து இன்னொரு தொகுப்பிற்குத் தாவும் போது அது பாரிய அனுபவப் புரட்சி என்று கருதுவது ஒருவகையில் அப்பாவித்தனமானது. வாழ்க்கைப் பாதையின் எதிரொலிகளாக கவிதைகள் முளைக்கின்றன. அவ்வளவுதான்.

பொதுவாக கவிஞர்கள், கவிதைகள் மேல்தான் விமர்சனம் வைக்கப்படும். நீங்கள் வாசகர்கள் மேல் எப்படியானதொரு விமர்சனத்தை முன் வைப்பீர்கள் ?

நமக்கு நாமே நீண்ட காலத்திற்குப்பொய்க்கறுதல் சாத்தியமற்ற விடயம். தமிழ் கவிதைகளின் வாசகர்கள் யார்? சாதாரண மக்களில் மிகப்பெரும்பான்மையானவர்கள் கவிதையுலகிலிருந்து வெளியேதான் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் கவிதை மொழியால் ஈர்க்கப்படுவதில்லை.

சற்று மிகைப்படுத்திக் கூறுவதானால் கவிஞர்கள்தான் மாறி மாறித் தங்கள் கவிதைகளை வாசிக்கிறார்கள். தமக்குத் தாமே புகழரம் சூடிக்கொள்கிறார்கள். புத்தக வெளியீடுகளைப் பார்க்கின்றபோது மீண்டும் மீண்டும் ஒரே முகங்களைத்தானே நாம் பார்க்கிறோம். மீண்டும் மீண்டும் ஒரே 'இலக்கிய அரசியல்' தானே மேடையேறிக்கொண்டிருக்கிறது. வாசகர்கள் மேல் வைக்கக்கூடிய விமர்சனம் என்பது கவிஞர்கள் மேல் வைக்கப்படும் விமர்சனம் என்று முடிவடைவதின்றது. ஏனெனில் மிகப்பெரும்பான்மையான வாசகர்களும் கவிஞர்களே. இதனால்தான் தமிழ் கவிதையுலகில் விமர்சனம் என்பது சோடைபோன விடயமாகக் கிடக்கிறது.

19ம் நூற்றாண்டுப் பிரஞ்சுக் கவிதைகளுக்கும் இன்றைய பிரஞ்சுக் கவிதைகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஊடாக நிகழ்ந்த சமூகத்தாக்கம் என்ன? இவற்றோடு ஒப்பிடும்போது தமிழ்க்கவிதையின் சூழல் எப்படியிருக்கிறது?

மொழி எதுவாக இருப்பினும் கவிதை சமூகத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது அல்லது ஏற்படுத்தும் என்று என்னுவது எத்தனைதூரம் பொருத்மானது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. கவிதை சமூகத்தையும் சமகாலத்தையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. அதன் சாட்சியமாகக் கூட இருக்கிறது. ஆனால் அது சமூக மாற்றத்தின் காரணியாக இருந்ததா என்றால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இல்லையென்றுதான் கூறுவேன். தமிழ்க்கவிதையின் நிலையும் இதுவேதான்.

ஓவியக் கண்காட்சிகளை நடத்தியுள்ளீர்கள். ஓவியராக வாசதேவன் பயணித்திருக்கும் தூரம்? ஓவியராக இருந்து கவிஞர் வாசதேவனை விமர்சித்தால் திருப்தி கிடைக்கிறதா?

அனைத்துக் கலைகளின் மூலமும் நுண்ணுணர்வுகளே. குசைகளில் ஓவியம் வரைந்த ஆதிமனிதர்களும் தமது நுண்ணுர்களை தம்மால் முடிந்த வகையில் வெளிப்படுத்தினார்கள். இசை, ஓவியம், இலக்கியம், நடனம் என இன்னோரன்னகலைவடிவங்கள் அனைத்தும் மனிதர்களின் மரணத்திற்கெதிரானதும், அபத்தத்திற்கு எதிரானதுமான புரட்சிகளே. ஓவியம் வரைவதென்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தியானம், போதைத் தேடல். அது ஒரு பயணம் அல்ல. இவ்வகையில் ஓவியத்துறையில் பயணித்திருக்கும் தூரம் என ஒன்று இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. குளியலறைக்குள் நின்று பாடும்போதும், கவிதையொன்றை எழுதும்போதும் அன்றில் ஓவியம் ஒன்றை வரையும்போதும் நான் வேறு வேறு மனிதனாக இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அனைத்துமே அகத்தின் வெளிப்பாடுகள்தான். அனைத்தினதும் ஊற்றுக்கண்கள் ஒன்றேதான்.

எண்பதுகளின் பிற்பகுதிகளில் இருந்து பொது வெளியில் இயங்கி வரும் நீங்கள், அதிகளவு பல்லின இலக்கியவாடிகளுடன் நெருக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் நீங்கள், சமூத்தமிழ் மக்களின் துயரங்களை, வலிகளை இழப்புகளை, இலக்கியப் படைப்புகளை அவர்களிடம் எவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறீர்கள் ?

தனிப்பட்ட முறையில் என்னாலான பகிர்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு கடமையாக அல்ல. ஆனால் இயல்புநிலையான, சாட்சியமற்ற பகிர்வுகளாக. அன்மைக்காலமாக ஈழத்தின் துயர்படிந்த கவிதைகளை பிரஞ்ச மொழியில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறேன். அவை எப்போது ஒரு தொகுப்பாக வெளிவரும் என்பதை என்னால் சொல்லமுடியாதுள்ளது. தனிமனிதனாக இவ்வாறானதொரு வேலையை விரைவில் செய்து முடிப்பதற்கான கால அவகாசம் எனக்குப் போதாதுள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் அடுத்த தலைமுறையினர் சிலரை ஒருங்குகூட்டி அவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்புக் கலையைக் கற்பிக்கும் திட்டமொன்றை ஆரம்பித்துள்ளேன். அடுத்த தலைமுறை இருமொழிப் பயிற்சி பெற்று இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புத் துறைக்குள் செல்லவேண்டிய ஒரு கட்டாயத் தேவையிருக்கிறது. எமது புலம்பெயர்வு அதற்கான கதவுகளைத் திறந்துவிட்டிருக்கிறது. எத்தனை காலத்திற்குத்தான் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டிக்கொண்டிருப்பது ?

சமூத்தில் மிலேச்சத்தனமான இன அழிப்புக்குள்ளான நிலையில் அந்த வலிகளை சுமந்து கொண்டு புலம்பெயர் சமூத்தமிழினம் செல்லும் திசை உங்களுக்குத் திருப்தியளிக்கிறதா ?

நிச்சயமாக இல்லை. ஈழத்தில் இன அழிப்பே நடைபெறவில்லை என்று கூறுவார்களும் நம் மத்தியில்தானே இருக்கிறார்கள். பேரினவாத ஆனும் வர்க்கத்திற்கு உரோமத்தை வருடிவிடுபவர்கள் நம் மத்தியில்தானே இருக்கிறார்கள். சிங்கள மக்களில் சிறு தொகையினரேனும் நடைபெற்ற அந்திக்காக வருந்துகையில், தமதனிப்பட்டவஞ்சம் தீர்ந்ததாக எம்மில் சிலர் வெளிப்படையாகவே கூறிக்கொள்கிறார்களே. இதைத்தான் நான் ‘மூக்கறையனிசம்’ என்று அழைக்கிறேன்.

சமூத் தமிழ் சமூகம் பிளவுண்டதும், சிதறுண்டதுமானது. அதை மேன்மேலும் பிளவுபடுத்தும் திட்டமிட்ட நோக்கில் செய்தபடுபவர்கள் தங்களது குறுகியகால நோக்கங்களில் வெற்றி பெறக்கூடும். ஆனால், நீண்ட-

காலவினைவுகளுக்கு அவர்களே பலியாகப்போவதைத் தாராலும் தவிர்க்கமுடியாது.

தமிழ்நாட்டிலும் சரி புலம்பெயர் தேசங்களிலும் சரி மிக அதிகமாக தமிழ் செய்தபாட்டாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒரு வன்முறை துரோகிப்பட்டம். இதன் மூலம் எதைக் கண்டடையப்போகிறோம் ?

தன் இருப்பு நிலையில் மற்றும் கருத்து நிலையில் சமூகமாக இருக்கக்கூடிய சமூகத்தில், மக்கள் மத்தியில் இவ்வாறான சொல்லுப்போகங்கள் தேவைப்பவடுதில்லை. இச்சமூக நிலையில்லாத நிலையில் ஒரு வித கூட்டு ‘பரனோய்ட்’ மனோபாவம் தானாகவே உருவாகவிடுகிறது. போர்க்காலச் சூழலும், பகைச் சூழலும் இம்மனோ நிலையின் அடிப்படைக் காரணிகளாக அமைந்து விடுகின்றன. இது தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு மட்டும் சொந்தமான ஒரு விடயம் என்று கருதிவிடாதீர்கள். மனிதகுலம் ஓட்டுமொத்திற்கும் இதுதான் நிலை. எங்கெல்லாம் தேசிய, இன, மத அடையாளங்களின் இருப்பு நிலை தடுமாறுகிறதோ அங்கெல்லாம் துரோகிகள் இருப்பார்கள். யார் சார்பாக யார் துரோகி என்பதைப் பல்வேறு விடயங்கள் தீர்மானிக்கின்றன. வெற்றிகளும், தோல்லிகளும் காலமும் இடமும் இச்சொல்லின் அர்த்தத்தை அவ்வப்போ மாற்றிக் கொள்கின்றன. அவ்வளவுதான்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக சமூத்தமிழர்களிடம் வழக்கொழிந்து போய்க் கொண்டிருந்த சாதியங்கள் பற்றிய உரையாடல்கள் மீள அதிகரித்திருப்பது குறித்து ?

சாதியம் பற்றிய உரையாடல்களையும், சாதிய இருப்பு நிலையையும் நான் ஒன்றுபடுத்திப் பார்ப்பதில்லை. சாதிகளின் இருப்பு நிலைக்கும், அது தொடர்பான உரையாடல்களுக்குமான உறவு பற்றிய ஒரு தெளிவான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது முக்கியமாதொன்றாகும். ஏனெனில் இவ்வரையாடல்கள் பஸ்தரப்பட்டவை. சாதிய அடிப்படையிலான ஏற்றத் தாழ்வுகளை கூர்மைப்படுத்தும் உரையாடல்களும் உண்டு. அதை தனித்து சாதியக் கலைப்பை அல்லது கலப்பை தோற்றுவிக்கும் உரையாடல்களும் உண்டு. இவையெல்லாம் சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் அனுகப்படல்வேண்டும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதிக் கலப்புத் திருமணங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறதா அல்லது வீழ்ச்சியுற்றிருக்கிறதா என்னும் கேள்விக்கான விடையிலிருந்து இது ஆரம்பிக்கப்படலாம். சாதியப்பாகுபாட்டின் இன்மை தமிழ்தேசியத்தைப் பலப்படுத்தும் என்பது என் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

இலங்கையில் பரதவ சமூகமும் மாற்றங்களும்

(ஓரு வரலாற்றுத்தேடல்)

■ ச.தில்லைநுடேசன்.

இலங்கையில் பரதவர்கள் பண்டுதொட்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பல்வேறு பெயர்களில் சாதிக்குமுமங்களாக அடையாளம் காணப்படும் நெய்தல் குழுமத்தின் உருவாக்கம் பிரதேக, தொழில், உற்பத்தி, உறவுகள் வரலாற்று குழலுக்கேற்ப நிகழ்த்த மாற்றங்களை தொல்லியல், சமூகவியல், பண்பாட்டியல், கல்வெட்டுக்கள், இலக்கியம் தொன்மங்கள் வாய் மொழி தரவுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்து இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

இலங்கையில் வரலாற்று நூல்களிலும்¹, காலனித்துவ காலப்பதிவுகளிலும்² பின்வரும் பரதவ சமூகங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

1. பரதவர்
2. திமிலர்
3. முக்குவர்
4. கரையார்
5. சீர்பரதர் (செம்படவர்)
6. பள்ளிவிலி
7. அளவர்
8. கடையர் (கடைஞ்ஞர்)
9. சிப்பங்கட்டியர்

பரதவர் குழும உருவாக்கம் தொழில் பிரிவினைகளோடு தோன்றிய சாதிக்குமுமங்கள் அவர்களுக்கான தொன்மங்கள் புனைவுகள் ஆகியவற்றை பார்க்குமுன்பு இவர்கள் பற்றிய வரலாற்றாளர்களின் பார்வைகளைத் தொகுத்துக் கொள்வோம்.

இலங்கையில் பரதவ சமூகங்கள் பற்றி பல்வேறு தளங்களில் பல்வேறு தரத்தில் பதிவுகள் உண்டு. இதில் ஆழமான ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவு. ஈழத்தமிழர்களின் கண்ணகிவழக்குரை ஆரம்பகால நூல்களான கண்ணகிவழக்குரை வையாபாடல் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை மட்டக்களப்பு மான்மியம் போன்றவற்றில் இவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் உண்டு. கண்ணகிவழக்குரை காவியம் பரதவர் சமூகம் பற்றிய பல தகவல்களைத் தருகிறது. இந்நால் இதன் தொன்மங்களை ஈழவரலாற்றாளர்கள் கவனம் எடுத்ததாக தெரியவில்லை.

கண்ணகி வழக்குரை போல் மட்டக்களப்பு மான்மியமும் தனித்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய நூல். இந்நாலில் முக்குவர் திமிலர் கரையார் சீர்பரதர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். திமிலர் முக்குவர் மோதலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. முக்குவர் பற்றிய தொன்மங்கள் குறிப்பிடப்படுவதுடன் கரையார் நாகருடனும் திமிலர் இயக்கருடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார்கள். முக்குவருக்கும் கலிங்க மகனுக்குமான தொடர்புக்கு இந்நால் சான்று தருகின்றது. இவை பற்றி இக்கட்டுரையில் பின்பு தெளிவு படுத்தப்படும்.

வையா பாடலில் பரதவர், திமிலர், கரையார், முக்குவர், பள்ளிவிலி போன்றவர்கள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் முக்குவர், கரையார் பற்றி குறிப்புகள் உண்டு எனினும் அது விரிவானது அல்ல. இந்நால்களை அடியொற்றி எழுந்த நூல்களான ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் செ.இராசநாயகம் எழுதிய யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் போன்ற நூல்களில் சில குறிப்புகள் உண்டு. கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் கடலோடு காதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு ‘வெடியரசன் எனும் பட்டம் கொண்ட பரதவர் வம்சத்து பரதவர் பரதவருள் முக்கியராயிருந்தமையின் முக்கியரென்றும் பட்டங்கட்டிகளென்றும் பின்னாளில் விளங்குவராயினர். முக்கியரும் திமிலரும் மற்றை வலைஞரிற் கடலோட்டு வல்லவர்களுமே யாழ்ப்பாண அரசர்களுக்கு எல்லாம் கடற்படை செலுத்துபவர்களாயிருந்தார்கள். இவர்கள் மாலுமி சாஸ்திரத்தோடு யுத்த சாஸ்திரமும் கற்றிருந்தார்கள் என்கிறார் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை. இத்துடன் போத்துக்கேயர் காலத்தில் மீன் குத்தகைக்கு அதிகாரியாக கரையாரில் ஒருவரான தொன் பிலிப்பு குருகுலநாயக முதலியை நியமித்ததாகவும் கடற்றுறை அதிகாரம் முழுவதும் அவனுக்கே கொடுக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றார்.

செ.இராசநாயகம் தனது நூலில் தமிழரசர் காலத்தில் கடற்படைக்கு அதிபதிகளாயிருந்த கரையாரத் தலைவருக்கும் வேளாளருக்கு உதவியது போல் முதலியார் பட்டமும் கண்ணியமான உத்தியோகங்களும் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்களுள்ளும் முக்குவர் திமிலர்களுள்ளும் கிராமதலைவர்

பட்டங்கட்டிகளென்றழைக்கப்பட்டனர் என்கிறார்.

க.வேலுப்பிள்ளை எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி நூலில் ஒல்லாந்த கொமண்டோ தொமஸ் வன்றி 1697ம் ஆண்டு எழுதிய அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட 40 சாதிகளும் அவர்கள் ஊழியம் பற்றியும் தந்த குறிப்பை தருகின்றார். அதில் இடம்பெற்ற கடல்சார் சமூகங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இவை.

மீன்பிடிகாரர் ஆறு வெவ்வேறு வகுப்பாயுள்ளார்கள். அவை கரையார், முக்கியர், பரவுவி, செம்படவர், கடையர், திமிலர் என்பவை. இவர்கள் வருசத்தில் 12 நாள் கம்பனியின் மரக்கலங்களிலே ‘கிலாக்’களாய் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் ஆயின் கொழும்புத்துறையிலிருப்போர் கம்பனியின் வேலையாட்களை கல்முனைக்கு கொண்டு போய் கொண்டு வருவதும் அராலியார் தீவுப்பற்றுகளுக்குக் கொண்டு போய் வருவதுமான ஊழியத்தையே உடையவர்கள். இதற்கு இவர்கள் சொந்தத் தோணிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதனோடு இவர்களெல்லோருக்கும் 2 பணம் தலைவரி. இவர்களோடு பள்ளிவிலிகள் குறிக்கப்படாவிட்டாலும் அவ் வறிக்கையில் 32 ஆவது சாதிக் குறிப்பில் பள்ளிவிலிகள் குறிக்கப்பட்டு இவர்கள் கம்பனி மரக்கலங்களை கடலில் தள்ளியும் கரையிழுத்து விடுவதும் கோட்டையிலுள்ள கோயிலையும் கொமாண்டோர் வீடு திசாவையின் வீடுகளையும் சுத்தம் செய்து வெள்ளையடிக்கவும் கடமைப்பட்டவர்கள். கற்பிட்டிக்கு அனுப்பும் மீன்பிடிகாரருக்கு பதிலாக இவர்கள் செல்லும் பழக்கம் முன்பு இருந்ததாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவர் அறிக்கையில் வரும் சோனகர் பற்றிய குறிப்பு இவர்களும் தோணிகள் கடலில் இறக்கவோ கரையிழுக்கவோ கடமைப்பட்டவர்கள் என்று கூறுகிறது.

இவர்களின் பின்பு பரதவர் சமூகப் பிரிவினரே தங்கள் தங்கள் சாதிகள் பற்றிய நூல்களை தாமே எழுதியோ எழுதுவித்தோ வெளியிட்டுள்ளார்கள். அது தொன்மங்களையும் புனைவுகளையும் பெருமளவு தாங்கி இருந்தாலும் மறைக்கப்பட்ட தங்கள் வரலாற்றை வெளிக்கொண்டார் வேண்டும் என்ற துடிப்பு இவர்கள் எழுத்தில் உள்ளன. இவர்களுக்கு ஆழ்ந்த வரலாற்றுப் பயிற்சி இன்மையால் நூல்கள் முழுமையடையவில்லை. எனினும் வரலாறு முழுமை பெற இவர்களது பங்களிப்பு கவனத்துடன் பரிசீலிக்கப் படவேண்டும்.

01. வணிகர் வரலாறு (1966)- மு.வே.சீவரத்தினம் - திமிலர் சமூகம்

02. வருணநிலை (1967) - இ.வே. தெரியநாதர் - கரையார் சமூகம்

03. வட ஈழ மறவர் மாண்மீயம்(1971) - நூ.ம.செல்வராசா - பரதவர் சமூகம்

04. சீர்பாத குல வரலாறு (1982) - அருள்.செல்வநாயகம் - சீர பரதவர் சமூகம்

05. விஸ்னுபுத்திரன் வெடியரசன் வரலாறு (1988) - மு.க.சிவப்பிரகாசம் - முக்குவர் சமூகம்

நவீன வரலாற்றாய்வாளர்களான சி.பத்மநாதன், ப.புஸ்பரட்னம். போன்றோர் பரதவர் சமூகம் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். சி.பத்மநாதனின் ‘தமிழர் தேச வழைமையும் சமூக வழைமையும்’ என்ற நூலில் ‘பரதவர் பற்றிய சில வரலாற்று குறிப்புகள்’ என்ற கட்டுரையும், இலங்கையில் முக்குவர் சில வரலாற்று குறிப்புகள் என்ற கட்டுரையும் நூலின் நோக்கத்துக்கு ஏற்ப இவர்களின் வரலாற்று அறிமுகத்தைத் தருகின்றது. ப.புஸ்பரட்னத்தின் ‘தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கை தமிழர் பண்பாடு’ நூலில் உள்ள ‘பண்டைய இலங்கையில் பரதவர் சமூகம் சில தொல்லியல் சான்றுகள்’ எனும் கட்டுரை விதந்து குறிப்பிடப்படக் கூடியது. வி.ஞி ராகவன் எழுதிய the karava of cylon(1961) என்ற ஆங்கில நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வெழுத்துகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு பரதவ சமூக உருவாக்கம், உற்பத்தி, உறவுகளினாடன அவ்வியக்கம் அகமண முறை மூலம் சாதிகளைப் பிரிந்தமை அதனை நிலை பெறசெய்ய உருவாக்கிய தொன்மங்கள் ஜீதிக்க கதைகள். வரலாற்று வளார்ச்சியூடு சந்தித்த மாற்றங்கள் எப்படி நிகழ்ந்தன என்பதைக் கவனிப்போம். இலங்கைப் பரதவ சமூகங்கள் பற்றிய ஆய்வில் தமிழகம் (சேர , சோழ, பாண்டிய) இணைந்து நோக்குவது தவிர்க்க முடியாது.

தமிழகம்

பண்டைத்தமிழர்கள் தம் வாழ்விடங்களை ஜந்தினையாக வகுத்தனர். இதில் கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் நெய்தல் தினையாகும். அங்கு வாழும் மக்கள் பரதவர்கள் என இலக்கியங்கள் குறிக்கும். பரவை - கடல் . பரதவர் - கடல் சார்ந்த மக்களுக்கு இப்பெயர் உருவானது. பரதவர் என்பது இலக்கண-இலக்கிய வழக்காக ஏறுக்கொள்ளப்பட்ட பெயரானாலும் சமகாலத்தில் இப்பெயரோடு கூட நூலையர் , கரையர் என்ற பெயர்களும் கடல் சார்ந்த மக்களை குறிக்க பயன்பட்டது. கரையார் என்ற பெயர் மக்கள் வழக்கில் பெருமளவு பயன்பட்டுள்ளது. பாண்டி நாட்டில் மக்கள் வாய்மொழியில் இதுவே பெருமளவு வழக்கில் இருந்ததற்கு டாலமியின் நூல்கள் சான்றாகின்றது. டாலமி தனது நூலில் பாண்டிநாட்டுக் கடற்கரை நாட்டை கரையோய் நாடு என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். இது கரையார் நாடு என்பதன் திரிபு. சிங்கள மக்களிடையே கரவா என்றே கடல்சார் மக்கள் அழைக்கப் படுகின்றார்கள். என்பது தெரிந்ததே.

செவ்வியல் வழக்காக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

நெய்தல் குழுமப் பெயரான பரதவர் என்ற பெயரை பண்டைய பிரமிக் கல்வெட்டுக்கள் பரத பத என்று குறிப்பிடுகின்றது. சேர - சோழ கடல் சார் மக்களை பரவியா, பதைய் என்று கிரேக்க நூல்கள் குறிப்பைதை பரதவர்கள் என்று ஆய்வாளர்கள் இனம் கண்டுள்ளனர். சங்க இலக்கியங்கள் ஆரம்பகால பரதவர் சமூகம் பற்றி தகவல்களை தருகின்றது . அகநானுறு , நற்றிணை ,குறுந்தொகை , மதுரைக்காஞ்சி , பட்டினப்பாலை ,பெரும்பாணாற்றுப் படை , சிலப்பதிகாரம் , மணிமேசலை , போன்றவற்றில் பரதவர் பற்றிய பல்வேறு தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பரதவர் தொற்றம் பற்றி கருத்துக் கூறும் தொல்லியளாளர்கள் இவ்வினக்குழு புதிய கற்காலத்திலேயே (கி.மு3000-கி.மு1000 வரை)⁴ தமிழகத்தில் உருவாகி விட்டார்கள் என்கிறார்கள். புதிய கற்கால இறுதியிலேயே பெருங்கற்கால ஆரம்பதிலோ இவர்கள் கடல் ஒடும் வாழ்க்கை ஆரம்பமாகிவிட்டது என்கிறார்கள்.

சிந்து வெளி நாகரிகத்தோடு தமிழகம் தொடர்பு வைத்திருந்தது என்று அண்மைய தொல்லியல் ஆதாரங்கள் சான்று காட்டி கருத்து கூறும். ஆய்வாளர்கள் அத் தொடர்பு கடலினாடகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

வரலாற்று காலத்தில் பரதவர்கள் மீன் பிடித்தல் , முத்துச் சங்கு குளித்தல் , சங்கு அறுத்தல் , உப்பு உற்பத்தி , கடலோடுதல் , வாணிபம் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்று தருகின்றன.

முழங்கு கடல் தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம் அரம் போழ்ந்து அறுத்த கண்ணேர் இலங்குவனை பரதர் தந்த பல்வேறு கூலம் இருங்கழிச் செறுவின் தீம்புளி வெள் உப்பு பரந்து ஓங்கு வரைப்பின் வன்கைத் திமிலர் கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கண் துணியல் விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஒச்சந்தர் நனைந்தலை தேயத்து நல் கலன் உய்யமர புணர்ந்து உடன் கொணர்ந்த புரவியோடு அனைத்தும் வைகல் தோறும் வழி வழி சிறப்ப நெய்தல் சான்ற வளம் பல பயின்ற (மதுரைக் காஞ்சி)

இவ் மதுரைக்காஞ்சி பகுதி முத்து குளித்தல், சங்கறுத்தல், கருவாட்டு வணிபம் , கடல் வாணிபம், கூல வாணிபம் ,கடலோடுதல், போன்றவற்றை தெளிவாகப் பதிவு செய்கிறது. இதன் உச்சமாகச் சிலப்பதிகாரம் பரதவர் சிறப்பைப் பாடுகின்றது.

உரைசால் சிறப்பின் அரசு விழைதிருவின் பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர். - (சிலப்பதிகாரம்) ஜம்பெரும் குழுவும் எண்போர் ஆயமும் அரசுகுமாரரும் பரதகுமாரரும் - (சிலப்பதிகாரம்) சங்ககாலத்தில் வெளிநாட்டு வாணிபம் செழிப்பாக நடந்த போது பரதவர்களில் இருந்து தோன்றிய வணிகர்கள் 'எட்டி' என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்றார்கள். ⁵இவர்களே பின்பு அகமண உருவாக்கத்தினாடு செட்டி என்ற வணிக சமூகமாக மாறினார்கள்.இச்செட்டிமார்கள் கடல் ஒடும் திமிலர், முத்துக்குளிக்கும் பரதவர்(முக்குவர்) உப்பு விக்கும் உமணரிலிருந்து தோன்றினார்கள்.

சோழ பாண்டிய ஈழநாடுகளில் முத்துச்சங்கு குளித்த பரதவர்கள், பரதவர்கள் என்றே அழைக்கப்பட்டார்கள். சேர நாட்டில் இவர்கள் முக்குவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இலங்கை

இலங்கையில் பரதவர்கள் பெரும் கற்கால ஆரம்பத்திலேயே உருவாகிவிட்டார்கள். (கி.மு 1000) கடற்தொழில் முத்துச்சங்கு குளித்தல் உப்பு விளைவித்தல் கடல் வாணிபம் போன்ற தொழில்கள் செய்தார்கள். இவர்களின் ஆரம்ப குடியேற்றங்கள் உப்பு விளையும் இடங்கள், முத்துச் சலாபப் பகுதிகள், மீன்வளம் மிகுந்த கண்டமேடைப்பகுதிகள், துறைமுகப்பகுதிகளிலேயே இருந்தது. இலங்கையில் பரதவர்கள் சோழர்காலம் வரை(கி.பி 1000)⁶பரதவர்கள் என்றே அழைக்கப்பட்டார்கள். வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டமைக்கு சான்றுகள் இல்லை. அப்படியாயின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட சாதிப்பிரிவுகள் எப்படி இலங்கை தமிழர்களிடையே உருவானது? இதன் பின்னால் தொழிற்பட்ட சமூக வரலாற்றுக் காரணிகள் யாவை?

இலங்கையில் இதுவரை அறியப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 176 கல்வெட்டுகளில் பரதவர் குறிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.21 கல்வெட்டுக்களில் பரத என்றும் 155 கல்வெட்டுக்களில் புத என்றும் பரதவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்⁸. மகாவம்சம், சூலவம்சம் போன்ற பாளி நூல்களில் சங்குகள்

துறைமுகங்கள் கடல்வாணிபம் பற்றிப் பதிவாகியுள்ளது. இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் பரதவர் குறிப்பில் இவர்கள் பருமக, வேள், ராஜா, போன்ற பட்டப் பெயர்களுக்குறிய நிலையில் இருந்தது தெரியவந்துள்ளது⁹. இவை ஆட்சி அதிகார அடுக்குகளை குறிக்கும் பெயர்கள் என்பது தெளிவு.இதே நிலை தமிழகத்து சங்ககால பரதவர்களிடையே இருந்திருப்பதை சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

இலங்கையில் வடக்கு வடமேற்கு கிழக்கு என்றில்லாமல் தென்னிலங்கை பகுதிகளிலும் பரதவர்கள் இருந்திர்கான கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.அனுராதபுரம், பொலனறுவை, வவுனியா, அம்பாந்தோட்டை சூரநாகல், புத்தளம் பகுதிகளிலும் இக் கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன.இக் கல்வெட்டுக்கள் உயர் குழாத்தினரையே பதிவு செய்திருக்கும் என்பது நாம் அறிந்ததே. கல்வெட்டாதாரங்களின்றியும் பல கடல் சார்இடங்களில் பரதவர்கள் இருந்திருப்பர்.இலங்கை வரலாற்றில் குறிக்கப்படும் சேனன்-குத்திகன் என்னும் தமிழ் மன்னர்கள் குதிரை வியாபாரம் செய்யவந்த பரதவர்களின் பிள்ளைகளே என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்த ‘கோவேத் முத்திரை அப்பிரதேசத்தை சேர்ந்த பரதவர் தலைவனுடையது என்பதை அகழ்வாய்வில் கிடைத்த பொருட்கள் கொண்டு ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்..

பரதவர்கள் என்னும் நெய்தல் குழுமத்தை நாகர்களாக அடையாளம் காணும் ஆய்வாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆணால் நெய்தல் குழுமத்துக்குள் பல இனக்குகுழுக்கள் கலந்தமைக்கு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் சான்று தருகின்றன. இயக்கர், நாகர், ஈவர், பழையர், பள்ளி உதியர் போன்ற தொன்மையான இனக்குழுக்கள் கலந்ததே பரதவர் என்னும் நெய்தல் வழிக்குழுமம் தோன்றியது. இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளது.

இலங்கையில் பரதவர் சமூகப்பிரிவுகள் எவ்வாறு தோன்றியது அதற்கான சமூக வரலாற்று காரணங்களை இந்த இடத்தில் ஆராய்வோம். இதற்கு நாம் தமிழகத்தில் கிபி 7 நூற்றாண்டு தொடக்கம் கிபி 14 நூற்றாண்டு வரையிலான பரதவர் சமூகத்தில் உருவான மாற்றங்களை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இக் காலப்பிரிவில் கூட இரண்டு காலகட்டங்களை இனம் காணலாம்.

அ) பல்லவர் காலம் -சோழர்கால ஆரம்பப்பகுதி --கிபி 6 தொடக்கம் கிபி 11 வரை.

ஆ)சோழர்கால இரண்டாம் பகுதி -பாண்டியர் காலம் கிபி 11 தொடக்கம் கிபி 14 வரை.

இவ்விருகாலப்பகுதிகளிலும் முன் பின்னாகவும்

தமிழகத்துச் சமூக அமைப்பில் பல மாறுதல்கள் உருவாகிய காலகட்டம் ஆகும். இச்சமூக மாற்றங்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இலங்கையில் தாக்கம் செலுத்தியது.முற்பகுதியில் சாதியம் நிர்மாணம் அடையத்தொடங்கி விட்டது. இரண்டாம் பகுதியில் சாதியம் இரண்டாம் கட்டத்தை அடைந்தது. இதன்பின்னான விஜய நகர சம்ராட்சிய காலத்தில் சாதியம் உச்சநிலையை அடைந்தது.

தொண்மங்கள் -புணவுகள்

முதலாவது காலப்பகுதியில் அகமண முறைமூலம் சாதி உருவாகத் தொடங்க ஒவ்வொரு சாதிக்குழுமமும் தமக்கான தொன்மங்களையும் புணவுகளையும் உருவாக்கத் தொடங்கி விட்டது. இதற்குப் பார்ப்பனியமும் உதவி செய்தது.

பரதவர்களிடையே குருகுலம், குகன்குலம், வருண குலம் என்பன உருவானது. தங்கள் எந்த முதாதையர் வழிவந்தவர்கள் என்னும் குல மரபுத்தொன்மம் இதுவாகும்.இதற்கு இந்துப்புராணங்கள் இதிகாசங்கள் உதவி செய்தன.புராண இதிகாச சார்ந்த தெய்வங்கள் முனிவர்கள் அரசர்களிடமிருந்தே தம் குலம் தோன்றியது என்ற கதைகள் உருவாகின.அத்துடன் தங்கள் புணவுகள் சார்ந்தே தங்கள் பூர்வீக இடங்கள் இருந்தன என்பதை இணைத்துக் காணும் பார்வையும் இருந்தது.இதில் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு)

பரதவர் -குருகுலம் -கங்கை நாடு பிற்காலத்தில் பாண்டியநாட்டுப் பரதவர்கள் தங்களை அயோத்தி நாட்டார் என்று அழைத்துக்கொண்டனர். திமிலர் -குருகுலத்தார் -இந்து நாட்டார் முக்குவர் -குகன்குலம் -அயோத்தி நாட்டார் சீர்ப்ரதவர்(செம்படவர்)குருகுலத்தார் -ஆரியநாட்டார். பட்டினவர் -வருணகுலம் -ஆரிய நாட்டார். (ஆரிய நாட்டார் என்பவர் சோழநாட்டு துறைமுக பரதவராவார்)

சோழநாட்டு துறைமுக பாரதவர்களிடமிருந்து பிரிந்த ஒரு பிரிவினர் தங்களை நெய்தல்நில தெய்வமான வருணன் வழிவந்தவர் என வருணகுலத்தார் என அழைத்துக்கொண்டனர்.

இந்த தொன்மங்களும் புணவுகளும் காலமாற்றத்தினுடோகமாறி வந்தமை சமூகப் படிநிலைகள் மாறியதும் மறைமுகமாக சமூக வரலாற்றுக்கு உதவி செய்கிறது.தமிழகத்தில் பாரதம் கிபி 7 நூற்றாண்டிலேயே தாக்கம் செலுத்ததொடங்கி விட்டது. இராமாயணம் அப்போது அறியப்பட்டு இருந்தாலும் கம்பனுக்கு பின்பே அதிகம் தாக்கம் செலுத்தியது. இவை இரண்டும் விஜய நகர காலத்திலேயே உச்சம்

பெற்றது.இக் காலத்தில் பரதவர்களிடையே 14 பிரிவுகள் தோன்றியதாக சொல்லப்படுகிறது. கிபி 16 நூற்றாண்டு சூளாமணி நிகண்டு ஐந்து பிரிவுகளை தந்து அவர்களின் தொன்மங்களையும் தருகிறது.(பின்னினைப்பு)

பல்லவர் கால ஆரம்பத்தில் வணிக கணங்களின் எழுச்சியுடன் கடற்படை நிறுவப்பட்டது.அது அரசு சார்ந்தும் வணிகம் சார்ந்தும் நடந்தது¹¹.இக் கடற்படையின் உதவியுடனேயே சோழர்கள் ஈழத்தை கைப்பற்றினர்.

வணிககணங்களின் இராணுவப் பிரிவில் அங்ககாரர் கொங்குவாளர் வீரக்கொடி குருகுலத்தார் அகம்படியர் வேளகாரர் போன்றோர் இருந்தனர். இவர்கள் படைவீரர்கள் ஏறி வீரர் முனை வீரர் இளஞ்சிங்கவீரர் வில்வீரர் வாள்வீரர் எனப் பலதரப்பட்டவர்கள் இருந்தனர்.

இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி முடிவுற்ற பின்பும் சோழர் ஆட்சியின் தாக்கம் இருந்தது. நிலமானிய சமூக அமைப்புக்களான கட்டுமானங்கள் இலங்கையில் நிலைபெற காரணமானவர்கள் சோழர்களே . சோழர் படையுடன் வந்த படைத்தளபதிகளுக்கு , வீரர்களுக்கு நில மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. வன்னிபம், முதலி, அடப்பன் (பட்டங்கட்டி) பதவிகள் வழங்கப்பட்டன. சோழராட்சியின் விளைவே இலங்கையில் உருவான வன்னிபங்கள் என்பதை ஆய்வாளர் சி.பத்மநாதன் நிறுவியுள்ளார்.

இலங்கையில் குருகுலத்தார் , சிந்து நாட்டார் என்ற பெயர்கள் சோழர் ஆட்சிக்கு பின்பே அறிமுகமாகமானது. இவர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். சிந்து நாட்டவர் என்ற தொன்மம் கொண்ட திமிலர்களுக்கு திருகோணமலை , மட்டக்களப்பு , வன்னி , யாழ்ப்பாணப்பகுதியில் நில மானியங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலும் எனைய இடங்களிலும் ஏற்கனவே இருந்த துறைமுக பரதவர்களுடன் கலந்து அவர்களை உள்ளிழுத்துக் கொண்டனர். அத்துடன் , படையாட்சி , வன்னியர் , பாணர் போன்றவர்களுடன் இவர்களுடன் கலந்ததாக செவியழி மூலம் அறிய முடிகின்றது. சோழர் படையிலிருந்த தேவர், பாணர் , வன்னியர் , மழவர் , படையாச்சி போன்றோர் ஏற்கனவே இருந்த உழவர்களுடன் கலந்து விவசாய சமூகமாக மாறியதும் நடந்தேறியது. இவ்வகை நிகழ்வு இலங்கை முழுவதும் நிகழ்ந்தது. இங்கு சாதியை விட சொத்துரிமையே முக்கிய பங்கு வகித்தது.

இதன்பின்பு நடந்த முக்கிய படையெடுப்பு கலிங்க மன்னன் காலத்தையது. (கி.பி 1215-1245) கலிங்க மன்னனான கலிங்க மாகனது படையில் கேரள , தமிழக வீரர்கள் இருந்ததாக சூளவம்சம் குறிக்கும். இவனது

படையில் முக்குவர் , மழவர் , படையாச்சி , பணிகர் , கோவியர் , வலைஞர் , வேடர் , பறையர் , பாணர் , தவசிகள் , நம்பிகள் போன்றோர் இருந்தார்கள். கலிங்க மாகன் காலத்தில் தாய்வழி குடியமைப்பும் , வீர சைவமும் முதன்மை படுத்தப்பட்டது. தனது படைத்தளபதிகள் வீரர்களுக்கு நிலமானியமும் , வன்னிபம் , முதலி , போடி , பதவிகளையும் கலிங்க மாகன் வழங்கினான். கலிங்க மாகனுடன் வந்த மழவர் , பணிக்கர் படையாட்சி , வில்லவர் போன்றோரை உள் இழுத்து முக்குவர்கள் மட்டக்களப்பில் முதன்மை பெற்றார்கள். இது புத்தளத்திலும் நடந்தது.

சோழர்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற திமிலருக்கும் ,கலிங்க மகான் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற முக்குவருக்குமான மோதலே திமிலர் * முக்குவர் முரணாக மட்டக்களப்பு மானியத்தில் பதிவாகியுள்ளது. திருகோணமலையில் முக்குவர் குடியேறினாலும் திமிலர்கள் தங்கள் முதன்மை நிலையை அங்கு இழக்கவில்லை.

பாண்டியர் எழுச்சியோடு அவனது படைத்தலைவனான ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் பல மாறுதல்கள் நடந்தன. இவனது படையில் மழவர் , தேவர், சாணர் கரையார் , செம்படவர் , கடையர் , பள்ளி விலிகள் ஆகியோர் இருந்தனர். நிலமானியங்கள் இவர்களுக்கு கிடைத்தன. பதவிகள் கைமாறின கடற்படைத் தளபதிகளாக கரையார்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னும் பரதவனே பாண்டியர் பலம் இமந்தபோது யாழ்ப்பாண அரசனாக ஆட்சிக்கு வந்தான். பல இடங்களில் முக்குவர் தலைமைப்பதவிகளை இழக்க, கரையார் தலைமை பதவிக்கு வந்தனர்.மட்டக்களப்பில் தங்கள் ஆளுமையை தக்கவைத்துக்கொண்ட முக்குவர் புத்தளத்தில் தலைமையில் நீடித்தனர்.

நெட்டல் நில மக்களான திமிலர், முக்குவர், கரையார் படைத்தளபதிகளாகி படை வீரர்களாகி வெவ்வேறு அரசர்கள் சார்பில் போரிட்டது சமூக பொருளாதார போக்கில் நடந்து முடிந்தது.பரதவர்கள் தொழிற்பிரிவு பிரதேச வேறுபாடு அடிப்படையில் உருவாகிய தொன்மங்கள் காலமாற்றத்துக்கு ஏற்பவும் சமூகபடிநிலை மாற்றத்துக்கு ஏற்பவும் கட்டவிழக்க முடியும். பரதவர்கள் மகாபாரதத்தில் வரும் பாராசமுனிவர் வழிவந்த குருகுலத்தவர்கள் தாங்கள் என்றும் தங்கள் பூர்வீகம் கங்கை நாடு என்பதும் இவர்கள் புனைவு. இதன் பின்பு பாண்டி நாட்டு பரதவர்கள் தங்களை இராமாயண பரதன் வழிவந்தவர்கள் என்றும் தாங்கள் அயோத்தி நாட்டவர் என்றும் கூறிக்கொண்டனர்.இன்னொரு பரதவர் சமூக பிறப்புக் கதை குமரக் கடவுளுடன் தாங்கள் தோன்றினார்கள் என்றும் தங்களை கார்த்திகைப்பெண்கள் வளர்த்தனர் என்றும் கூறுகின்றனர்.தாங்கள் போர்வீரர்கள் என்றும்

இக் கதை கூறுகின்றது. திருவிளையாடல் புராணத்தில் வரும் அதியரசனும் இவர்களுடன் தொடர்புடைய கதையே.

முக்குவர்

சேரநாட்டில் முத்துக்குளித்து ஒடம் ஓட்டிய பரதவர்கள் தங்களை முக்குவர் என்று அழைத்துக்கொண்டு தனக்கான தொன்மங்களை உருவாக்கினர்.

அதிருமாலுடன் தொடர்புடையது.

ஆ) இராமாயண சூகணுடன் தொடர்புடையது.

முதற் தொன்மக்கதை பார்க்டவில் பள்ளி கொண்டிருந்த திருமாலின் கரத்தில் இருந்து சங்கு தவறி விழுந்துவிட்டது என்றும் அதனை மூழ்கி எடுக்க திருமால் தன் தொடையில் இருந்து ஒருவனை படைத்ததாகவும் அவன் சங்கை மூழ்கி எடுத்த வீரன் வழிவந்தவர்களே முக்குவர் என்பது. இரண்டாவது இராமாயணத்தில் வரும் சூகன் வழிவந்தவர்களே தாங்கள் என்பது. அதனால் சூகன் குலத்தவர்கள் என்றும் அயோத்திய நாட்டார் என்றும் கூறிக்கொண்டார்கள்.

இக் கதைகளுடாக தெரியவருவதானது முக்குவர் சங்கு குளிப்பதுடனும் ஒடம் ஓட்டுவதுடனும் தொடர்புடையவர்கள் என்பதே.

காலனித்துவ கால பரதவர்

தமிழகத்தில் விஜயநகர அரசுக்கும் பாண்டிய நாட்டு பாரதவருக்குமான உறவு சீர்குலைந்து முத்துச் சலாபத்தை கைப்பற்ற முயன்ற மூஸ்லீம் வாணிபர்களை முறியடிக்க பலமில்லாமல் பரதவர்கள் தடுமாறினார். மூஸ்லீம் வாணிபருக்கு பக்கபலமாக கேரளா அரசன் இருந்தான். தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ள போர்த்துக்கேய உதவியை பரதவர்கள் நாடினர். போர்த்துக்கேயர்கள் பரதவர்களை மதம் மாறினால் உதவி செய்வதாக கூறினார். பாண்டி நாட்டு பரதவர்கள் கத்தோலிக்கராக மாறினார். போர்த்துக்கேயர் படை உதவி செய்தனர். இதன் பின்பு விஜயநகர பிரதிநிதிகள் விழித்துக்கொண்டனர். பரதவர்கள் திரும்பவும் இந்துகளாக மாறினார். எனினும் பரதவர்களுக்கும் விஜயநகர பிரதிநிதகளுக்குக்குமான உறவு சீரானதாக இருக்கவில்லை. போர்த்துக்கேய மதக்குருமார்கள் திரும்பவும் பரதவர்களை கத்தோலிக்கராக மாற்றினார்கள். இதற்கு நீண்டகாலம் பிடித்தது. இதற்குள் ஒல்லாந்தரும் பாண்டி நாட்டுக்குள் ஊடுருவினர்.

இக்காலத்தில் இந்துமதம் வர்ணாச்சிரம தர்மத்தின் காவலனாய்திகழிந்தது. பரதவர்கள் ஒருபுறம் ஒதுக்கப்பட்ட சமூகமாக மாற்ற தொடங்கினர். சோழநாட்டு பரதவர்கள் பெரும்பாலும் இந்துகளாகவே நீடித்தனர். கேரளாவில் மூஸ்லீம் கடலோடிகள் பரதவப் பெண்களை மனந்து மரக்காயர் சமூகமாக உருவெடுத்தனர். பாண்டி

நாட்டிலும் மூஸ்லீம் கடலோடிகள் பரதவர் கலப்பு நடந்தது. மதுரை சுல்தானிய இராட்சியத்தின் போது பரதவர்கள் மூஸ்லீம்களாக மதம் மாறினார்.

ஸ்மார்டில் கடையர், முக்குவர் போன்றவர்கள் மூஸ்லீம்களாக மன்னார் புத்தளப்பகுதிகளில் மதம் மாறினார். ஸமுத்து பரதவ சமூகபிரிவுகளிடம் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் கிருஸ்தவ மதம் சார்ந்த பிரிவ ஒன்று உருவானது. பரதவர்கள் நெகிழ்வான சமூக அமைப்பும் சாதியமும் காலனித்துவ குழலும் இவர்களை மதம் மாற்செய்தது.

பரதவ சமூகப்பிரிவுகள் சோழ கலிங்க பாண்டிய படை வீரர்களாக வந்தது போன்று இலங்கை சிங்கள தமிழ் மன்னர்களும் காலத்திற்கு காலம் படை வீரர்களாக்க கொண்டுவந்தனர். 6ம் பராகிரமபாகு எனும் கோட்டை மன்னன் புத்தளத்துவனியமர்களை வெல்லதுமிழகத்தில் இருந்து பரதவ படை வீரர்களை கொண்டுவந்தான் என்றும் அவர்களின் சந்ததியினரே நீர்கொழும்பில் இருக்கும் பரதவர்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை பிடித்த பின்பு அதனை மீட்ச தஞ்சை நாயக்கர் படையெடுப்புக்கள் நிகழ்ந்த போதில் அதற்கு வருணகுலத்தான் தலைமையில் பரதவ படைகள் போரிட்டுள்ளனர். இவர்களில் பலர் ஏற்கனவே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த கரையார்களுடன் கலந்து விட்டார்கள்.

சிங்களப்பகுதியில் கரவா என அறியப்படும் கடல் சார் சமூக மக்கள் பெருமளவு தமிழர்களாக இருந்து சிங்களவர்களாக மாறியவர்களே. இது 13 -14 ம் நூற்றாண்டுகளில் நடந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. காலத்துக்கு காலம் தமிழகத்து அரசியல் பொருளாதார சூழனினால் பாதிக்கப்பட்டு ஈழத்தில் குடியேறிய பரதவர்கள் பூர்வீக பரதவர் சமூகங்களுடன் கலந்து தமிழர்களாகவோ சிங்களவர்களாகவோ அறியப்படுகின்றனர். உண்மையில் பாக்கு நீரினை பரதவர்களை பிரிப்பதற்கு பதில் இணைத்தே வைத்திருந்தது. இவர்களைப் பொறுத்தத்தவரை இக்கரை-அக்கரை என்ற மனோபாவமே இருந்தது.

போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இலங்கை பரதவர் சமூகங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. கடல்வாணிபம் காலனித்துவ ஆரூர்கள் அனுமதி பெற்றே நடைபெற்றது. ஆங்கிலேயர் காலச்சூழலில் முதலாளித்துவ சமூக அறிமுகத்தின் போது கொழும்பை சுற்றியுள்ள கரவா சமூகம் முக்கிய பங்காற்றியது.

யாழ்ப்பாண பரதவ சமூகங்கள் கல்விமுறையில் முன்னேற்றத்தொடங்கியது 19 நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலேயே. இவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவப்

பாடசாலைகளே உதவியுள்ளன. வேளாளர் சைவப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்த போது பாடசாலைகளில் அனுமதி கிடைக்கவில்லை பின்பு கிடைத்தபோதும் பாடசாலையில் புறமொதுக்குதல் இருந்தது. திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வன்னி, புத்தளம், மன்னார் இப்பகுதிகளில் இப்படியான நிலைமைகள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் வேளாளருக்கும் கடல் சார் சமூகத்துக்குமான முரண்பாடுகள் இலக்கிய பிரசித்தம்.

இலங்கையில் பரதவர் சமூக பிரிவுகள் ஆரம்பத்தில் ஓன்றினையாமல் போனமைக்குச் சமூகவியல் காரணங்கள் உண்டு. வடமாகண தேச வழமைச்சட்டத்துக்குள் முக்குவர் கிபி 1848 இன் பின்னரே வந்தனர். அதுவரை தங்கள் முக்குவ நடைமுறையே பின்பற்றி வந்திருந்தனர். இதுபோன்றே மற்றைய பரதவ சமூகத்தினர் தேசவழமை சட்டத்துக்குள் வந்தாலும் சமூக நடைமுறையில் மாற்றங்கள் இருந்தன. கரையார்கள் கரைவலை தொழிலுக்காண கட்டமைப்பு கொண்டவர்கள். திமிலர்கள் முக்குவர்கள் கரைவலை தொழில் செய்வதில்லை. கடலோடிய திமிலர் கரையார் முக்குவர் பரதவர் கடையர் போன்றோர் ஒரேவிதமான நடைமுறைகளை கொண்டிருந்தனர்.

மட்டக்களப்பு சமூகத்தில் சாதியைவிட குடிமைமுறையே ஆழமானது என்பர். இவர்கள் விவசாயிகளாகி விட்ட பரதவர் சமூகங்கள், கடல் சார் பரதவர் சமூகங்கள் என்று உள்ளனர்.

இன்று பரதவர் சமூகம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி ஆந்திரா, கரூரா, கன்னட மாநிலப் பிரதேசங்களிலும் இலங்கையில் சிங்கள, தமிழ் மொழி பேசும் மக்களிடமும் காணப்படுகின்றனர். சமூக மாற்றங்கள் பல்வேறு திசையிலானவை. மனிதனை இனமும் மொழியும் மதமும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதற்கு பரதவர்களே சாட்சி.

குறிப்புகள்

■ கடையர் - சண்ணாம்பு எடுப்பவர்கள், சாயவேர் கிண்டுவோராகவும் கடலோடிகளாகவும் கடற்தொழிலாளர்களாகவும் இருந்தவர்கள். யாழ்ப்பாணத்திவுப்பகுதி மன்னார் புத்தளம் போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ளனர்.

பள்ளுவிலி - பள்ளி தொன்மையான தமிழக இனக்குழுவில் ஒன்று. இவர்கள் சோழ தெலுங்குநாட்டில் மீண்பள்ளி தேன்பள்ளி என இருபகுதியாகவும் அழைக்கப்படுவர். கடற்படைகளில் வில்லீர்களாகவும் இருந்தனர். பள்ளி வில்லி பள்ளுவிலி.

சிப்பங்கட்டியர் - பரதவரில் ஆழ்கடலில் மீண்பிடிப்பில்

சிடுபட்டு மீண உரவைத்து சிப்பம் (கருவாடு) ஆக்கி விற்பவர்கள். நையினா தீவுப் பகுதிகளில் இப்போதும் இப்பெயரில் அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களை திமிலரில் ஒரு பிரிவினராகவும் சொல்வதுண்டு.

■ வட்டுக்கோட்டையில் இருக்கும் ஒரு திமிலர் பரம்பரை பற்றிய வாய்மொழிப் பாட்டில் ‘கரைகாலிருந்து வந்த அடிமுடி அறியாத வன்னியர்கள்’ என்று வருகின்ற

■ சூலாமணி நிகண்டு 16 நூற்றாண்டு.

பரதவர் - அயோத்தி - கடம்பு - மயில் கரையார் - குருநாடு - கண்டல் - மீன் திமிலர் - சிந்துநாடு - செண்பகம் - சிவப்புக்காளை முக்குவர் - கோசலம் - புன்னை - அன்னம் பள்ளுவிலி - பண்டை நாடு - தென்னை - நட்சத்திரம்

■ சாதி வராலாறு கூறும் நூல்களில் வணிகர் வரலாறு தனித்துவமானது ஆய்வின் அடிப்படைகள் பின்பற்றப்பட்டாலும் பரதவர் சமூகங்கள் பற்றிய விரிந்த பார்வையின்மை இந்த நூலின் குறைபாடாகும்.

பயன்பெறு நூல்கள்

யாழ்ப்பான சரித்திரம் - அ. முத்துதம்பிப்பிள்ளை

யாழ்ப்பான சரித்திரம் - செ. இராசநாயகம்

யாழ்ப்பான வைப்பெளமுதி- க. வேலுப்பிள்ளை.

மட்டக்களப்பு மாண்மீயம்

கண்ணகி வழக்குவரை

வையாபாடல்

சங்க இலக்கியங்கள்

தென்னிந்திய குடிகளும் குலங்களும்

தொல்லியல் நோக்கில் தமிழர் பண்பாடு - ப. புஸ்பரட்னம்

இலங்கை தமிழர்களும் தேச வளமையும் - சி. பத்மநாதன்

இலங்கையில் வன்னியர் - சி. பத்மநாதன்

karava of the ceylon- m.d.ராகவன்

ceylon gazetter - simoncasie chitty

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. வையாபாடல்

2. யாழ்ப்பான வைப்பெளமுதி

3. டாலமியின் நூல்

4. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு.

5. சிலப்பதிகாரம்

6. பெரும்பள்ளறுப்பைடை நக்சினியார் உரை

7. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு

8. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு

9. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு

10. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு

11. ஈத்து இலக்கியமும் வரலாறும் - சி. பத்மநாதன்

12. இலங்கையில் வன்னியர் - சி. பத்மநாதன்

13. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத்தமிழர் பண்பாடு

14. யாழ்ப்பான சரித்திரம் - செ. இராசநாயகம்

15. karava of the ceylon- m.d.ராகவன்

16. பூத்தம்பி நாடகம்.

17. தேசவழமை சட்டத்தின் வளர்ச்சிநிலை - பண்பாடு சஞ்சிகை.

[மராத்தியப்படம் :பன்றியை முன்வைத்து]

சாதியத்தின் வேர்கள் மிக நுண்ணியமானவை. வாழ்வின் சிறு அசைவில் அது தன் வெறுப்பை, வன்மத்தை, பெருமித்தை, புறக்கணிப்பை தொடர்ந்து அழுந்தப் படியவைத்தபடி இருக்கிறது. மனிதன் நவீனமாகிய பின்னர் சாதியமும் தனது புராதன புழுதிப்படிந்த காட்டுமிராண்டி மரவரியை உதிர்த்துவிட்டு நவீன உடைக்குள் தன் கூரிய கறைப்படிந்த பற்களை மறைத்திருக்கிறது. சொந்த இடம் எது? என்று விசாரிப்பதில் தொடங்கி இன்னாருக்கு சொந்தமா? என விசாரிப்பது வரை சாதியத்தின் ஏச்சங்கள் இங்கும் மிச்சமிருக்கிறது. உலகம் இலந்தைப் பழும்போல சுருங்கி உள்ளங்கைக்குள் வந்த பின்னரும், இனக்குழுவின், சாதியத்தின், நிறத்தின் பெயரில் தன்னைச் சுற்றி ஓளிபுகும் கண்ணிற்கு புலப்படாத பெரும்கவரைக் கட்டிய மனிதன் அதனுள் தன்னைச் சுருக்கிக் கொள்கிறான்.

சாதி மனிதனிற்கு ஒரு நூதன அதிகாரத்தை வழங்குகிறது. சக மனிதனை அடக்கி அதிகாரம் செய்யும் உரிமையைப் பிறப்பிலேயே கொடுக்கிறது. கர்ணன் கவச குண்டலங்களுடன் பிறந்தது போல சாதி அதிகாரத்தை, புறக்கணிப்பை, அவமானத்தை பிறப்பிலேயே கொடுக்கிறது. இந்த அதிகாரபோதையிலிருந்து விடுபட-

, அதை உதற விரும்புவதில்லை, அந்தச் சாதிய நிழலின் கதகதகப்பில் மறைந்து கொள்ளவே விரும்புகிறார்கள். இந்த சாதியத்தின் வலிதரும் வாழ்வை மலினமான உத்திகளை தவிர்த்து திரையில் நிகழ்த்தியிருக்கிறது பீபன்றி (Fandry) என்ற மராத்தியத் திரைப்படம்.

கலை தனது உன்னத வடிவத்தில் பார்வையாளனுடன் அந்தரங்கமாக உரையாட வேண்டும். அப்படியொரு அந்தரங்க உரையாடலை என்னுள் நிகழ்த்தியிருக்கிறது இந்தப்படம். செக்குமாடு போல அந்த ஒரு புள்ளியைச் சுற்றியே நினைவுகள் வட்டமிடுகின்றன. அதிக திருப்பங்களோ, கிளர்ச்சியடையச் செய்யும் நிகழ்வுகளோயில்லாத எனிய வாழ்வு மிக நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதின்ம் வயதுப் பொடியனின் காதல் கதைதான் என்றாலும் அதைத் திரையில் சொன்னவிதம் முகத்திலைவதாய் இருக்கிறது.

காலுறையினுள் குறுணிக் கல் அகப்பட்டது போல ஒரு நிகழ்வு இன்னும் நினைவிலிருக்கிறது. அப்பொழுதெல்லாம் எங்கள் பள்ளிக்கென்று சொந்தமாக விளையாட்டு மைதானமில்லை. விளையாட்டுப் போட்டி தொடங்குகிறது என்றால் பிரதான வீதி தாண்டித் தேடுவாற்றுக் கிடக்கும் தரைவை

வெளிதான் எங்களுக்குத் தற்காலிக மைதானம் கடைசி இரண்டு பாடவேளையும் ஓவ்வொரு இல்லங்களும் அவரவர் ஆசிரியர்களுடன் விளையாட்டு பழக்கத் தரவை வெளிக்குப் போவோம். விளையாட்டு பழகுவதைவிட இன்னொன்றுதான் எல்லோருக்கும் சந்தோசமானது. கொழுத்தும் உச்சி வெய்யிலில் விளையாடிக் களைத்து வேர்த்து பள்ளி திரும்பும் போது, சிவன்கோயில் கிணற்றுத் தண்ணீர் குடித்தால் நெல்லிக்காய் தின்றுவிட்டு தண்ணீர் குடிப்பது போல சுவையாக இருக்கும். அந்த வேகாத வெய்யிலிலும் அதன் குழமை 'கிள்' என்றிருக்கும். தண்ணீரைக் குடித்து விட்டு மிச்சுத் தண்ணீரை அப்படியே முகத்திலிடத்தால் விளையாடிய களைப்புத் தெரியாது.

விளையாட்டு முடிந்து விட்டதென லோகுசேர் விசிலூதும் கணத்திற்குக் காத்திருப்போம். விசில் ஊதினதுதான் தாமதம் சிட்டாய் பற்று யார் கிணற்றிட்க்கு முதலில் போய் தண்ணீர் அள்ளிக் குடிப்பது என்பதுதான் அசல் விளையாட்டுப் பயிற்சி. வயித்து வலி என்று 'மாச்சிங்' செய்யாமல் சுவக்கம் மரதிழவில் குறுகி நின்று வெடிக்கைபார்க்கும் வைத்தி கூட சொன்ன பொய்யை மற்று பறுத்த உடலைக் குலுக்கி, குலுக்கி வாளியெடுக்க ஒடுவான் . நீளம், உயரம் பாய்தலில் தனிலை அடிக்கப் பள்ளி மட்டத்தில் ஆளோயில்லை. ஆனால் ஒட்டம் என்று வந்தால் மணி தான் முதலிடம். வாளி எடுப்பதிலும் அவன்தான் வெல்லுவான்.

தனீஸ் தான் ஒட்டக்காரன் போலிருப்பான் . நீண்ட கால்களும் , விரிந்த பாதங்களுமாய் வயதை மீறிய வளர்ச்சியிருந்தது அவனிடம். அதிசயமாக அன்று தனீஸ் தான் வாளியை எடுத்தான். வாளியைக் கிணற்றில் போட்டதுதான் தாமதம், காற்றிலிருந்து முளைத்த இரு திரண்ட கைகள் எட்டி அவனை கண்ணத்தோடு அறைந்தது. அவன் நீர்ப் பாசியில் வழுக்கிச் சேற்றில் விழுந்தான். வெள்ளைச்சட்டை சேற்றில் ஊறியது. ஒடுங்கிய முகத்தில் மெல்லிய பூனை மயிர் மீசை துடித்தது. உதடு கிழிந்திருந்து, கடைவாயிலிருந்து பச்சை ரத்தம் கசிந்தது. ஒரு நொடியில் நடந்த அந்த நிகழ்வு அவன் சட்டையில் படிந்த சேற்றுக்கறை போல இன்னும் நினைவிலிருக்கிறது. மாணவர்கள் சுற்றி நின்று பார்க்க அவன் சேற்றில் விழுந்து கிடந்தகோலம், யாரும் கை கொடுக்காத வன்மமும் துல்லியமாக நினைவிலிருக்கிறது. இது நடந்து மூன்றாம் நாள் அவன் இயக்கத்துக்குப் போய்விட்டான். அவனின் கைகள் மட்டும் பள்ளிக்கூட கோணப்புளி மரதிழவில் சில நாட்கள் நின்றது.

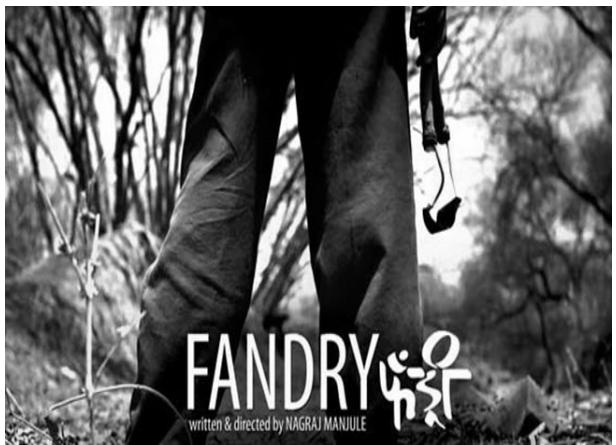
கோயில்கிணறு , குச்ச ஒழுங்கை , பள்ளிமைதானம் எங்கும் ரகசியக் கண்கள் தலித்துகளை சதா நோட்டம் விட்டபடி இருக்கின்றன. சிறிய மீற்களையும் அக்கண்கள் சாதியின் போர்வையில் நினைவுட்டியபடி

இருக்கின்றன. கிராமம் தன்னுள் உச்ச வன்முறையை அதக்கிக்கொண்டு சுருண்டுகிடக்கிறது. அதன் இருப்பின் பகுதி போல இயல்பாய் நிகழும் அடக்குமுறைகள் சாதியத்தின், மதத்தின் பெயரால் இன்னமும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஃபன்றி திரைப்படம் சாதியின் பெயரால் நிகழும் வன்முறையைப் பதின்வயதுக் காதலில் சொல்லுகிறது. காலங்காலமாக நாம் பார்த்துச் சலித்த தமிழ்ச் சினிமாவின் அபத்தக் காதலிலிருந்து விலகி அது சாதியத்தின் ஊமை வலியைப் பேசுகிறது. சாதியை சம்மட்டியால் ஒங்கி ஒரு தொன்னில் அடித்து, ஒரிரு பக்க நீள் வசனம் பேசி, ஒரே நாளில் சாதியை ஒழித்து விடுகிறேன் பார் என்ற திராபையான காட்சிகள் எதுவுமில்லாதது மிகுந்த ஆசவாசமாயிருக்கிறது. வெறும் காட்சிகள் இயல்பாய் விரிகிறது படத்தில். அதில் பார்வையாளனுக்கு முகத்திலிறையும் காட்சிகள் நிரம்பிக்கிடக்கின்றன. கல்லெறிகளும் கிடைக்கின்றன. பிரச்சாரத்தின் வாடையற்ற கிராம வாழ்வின் சாதியத்தைச் சொல்லுகிறது.

உலர்ந்த பொட்டல் வெளிகளும் , காய்ந்த மரங்களும் அதன் உண்மைத் தன்மையோடு காட்சிகளில் விரிகிறது. யபைய எனும் பதின்ம வயதுச் சிறுவனின் மையம்தான் மொத்தப்படமும். யபையா இரட்டைவால் குருவி பிடிக்க செல்லும் காட்சியில் நாழும் அவனுடன் குருவிக்காக காத்திருப்பது போன்ற உணர்வைத் தருகிறது ஒளிப்பதிவும் , இசையும். இந்த வலிமைதான் படத்தின் பலமும். ஒரு இயல்பான கிராமத்தின் நெடுக்குவெட்டுத் தோற்றம் படத்தில் முழுவதுமாய் பதிவாகியிருக்கிறது. தொழில் முறை நடிகர்களைத் தவிர்த்துக் கிராமத்து இயல்பானவர்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இப்படம். அதுதான் படத்தினுள் எம்மை இயல்பாய் உள்ளிருக்கிறது.

இரட்டைவால் குருவியை பிடிக்க அலையும் யபையாவில் தொடங்குகிறது படம். அவனை சுற்றிய நிகழ்வுகள் தான் முழுப்படமும். யபையாவிற்கு இரண்டு எளிய விருப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று இரட்டைவால் குருவியைப் பிடித்து அதனை ஏரித்துச் சாம்பலாக்க வேண்டும்(சாம்பலாக விரும்புவதன் காரணம் சுவரசியமானது , பல பதின்ம வயது கனவுகளைக் கிளரக்கூடியது). மற்றது கூடப் படிக்கும் ஊலுவின் காதல் கிடைத்திட வேண்டும். பதின்ம வயதுகளிலிருக்கும் எளிய விருப்பங்கள் அவை. ஆனால் அவையிரண்டையும் அடைய அவன் முன்னிருக்கும் சமூகத்தடைகள் மலைப்பானவை. கூப்பிடு தூரத்திலிருக்கும் பெண்தான் என்றாலும், இருவருக்கும் இடையில் தாண்டவேமுடியாத சாதியப் பள்ளிமிருக்கிறது. சாதியத்தின் வலியை மெல்லிய கத்தியால் பார்வையாளனின் சாதியில் உலர்ந்த

வந்தசைகளில் கீறிச் செல்கிறது படம்.

ஊரின் சில்லறை வேலைகளைச் செய்து பிழைக்கிறார் யபையாவின் தந்தை. அதில் கிராமத்துள் அலையும் பன்றிகளைக் கலைத்தலும் ஒரு தொழில். அவர்கள்தான் ஊரிலிருக்கும் ஒரேயொரு தலித் குடும்பம். அவர்களை அந்தரங்கமாகவும், நேரடியாகவும் வார்த்தைகளால் குத்துகிறார்கள் ஊரார். அவனை வீட்டு வாசலிலேயே வைத்துக் கைத்தது அனுப்பிவிடுகிறான் கூடப்படிக்கும் நண்பன். வகுப்பில் குத்திக் கைதைகிறார் ஆசிரியர். குழிக்குள் விழுந்த பன்றியைத் தூக்கச் சொல்லுகிறார் ஷாலுவிள் அப்பா(அவனின் தந்தைதான் அந்தப் பன்றியைத் தூக்குகிறார்). பதின்ம வயது யபையாவுக்கோ இந்த அவமதிப்பு பெருத்த அவமானமாக இருக்கிறது. அவன் தன் தொழிலை மறைப்பவனாக இருக்கிறான். குறிப்பாகத் தான் காதலிக்கும் ஷாலுவிடம் மறைக்க நினைக்கிறான். அது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. பன்றியைப் போலவே அவர்களையும் ஊர் நடத்துகிறது. அவர்களும் தீண்டப்படாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

வகுப்பறையில் படிக்கும் போது அருகில் சள்ளி முறிக்கும் அவன் அம்மாவையும் ,அக்காக்களையும் யன்னலூடு காணும் போது அவன் கொள்ளும் உடல் மொழியில் யபையாவின் நடிப்பு இயல்பாய் இருக்கிறது. மகன் படிப்பதை ஆர்வமாய் எட்டிப்பார்க்கும் தாய் அதை ‘கிணுக்’ எனச் சிரித்து அவமதிக்கும் மாணவர்களென அசல் வகுப்பறையைப் பார்க்கலாம். எனிய நிகழ்வுகள் மூலம் கதை இயல்பாய் நகருகிறது. பன்றி முட்டியதையே தீட்டாக கருதும் பழமையில் ஊறிய கிராமம். அந்த பன்றியைத் தூர்த்துவதையே தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு எனிய குடும்பம். அதில் நிகழும் பதின்ம வயதுப் பொடியளின் காதல். காதலிக்கும் பெண் உயர் சாதி. அந்தப் பெண்ணும் கிராமத்தவர்களுள் ஒருத்தி என அவன் உணர்ந்து கொள்ளும் நொடி மிக முக்கியமானது. அவரும் அந்தக் கிராமத்துக் கூட்டு மனச்சாட்சியின் ஓர் எவிய பள்ளியே.

மெல்லிய விளக்கொளியில் கோயில் திருவிழா நடக்கிறது. பீரிட்டு கிளம்பும் இசைக்கு ஏற்ப நண்பர்களுடன் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறான் யபையா. ஷாலு மதிலிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். ஷாலுவின் ஓரக்கண பார்வைக்காக கூட்டத்தினுள் குற்றவனைர்வுடன் ஆடும் யபையாவை அவன் தந்தை கூப்பிடுகிறார். அடுத்த காட்சியில் யபையா தூக்குவிளைக்கைத் தலையில் தூக்கி வைத்திருக்கிறான். அந்த ஓளியில் உயர் சாதி நண்பர்கள் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நொடியில் வந்து போகும் இந்தக் காட்சி தரும் உணர்வுகள் வலிமிகுந்தவை.

கடைசிக்காட்சியில் ஊரேகுடிநின்று வேடுக்கைபார்க்கப்பயபொயாளின் முழுக் குடும்பவும் பன்றி யை பிடிக்க அல்லற்படுகிறது. பற்றைகளையும், கற் குவியலையும் இடறி ஒடுகிறது பன்றி. ஊரார் மேட்டிலிருந்து பார்க்கிறார்கள். இவர்கள் பள்ளத்தில் பன்றியை சூருக்குக் கயிற்றுடன் துரத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைதானத்தில் ஆர்வமாய் விளையாட்டை ரசிப்பது போல் அவர்களை ரசிக்கிறது ஊர். அதில் ஷாலுவும் ஒருத்தி. பிரமாண்ட மைதானத்தின் அபரிமிதமான ஒளியின் மூன் வரக் கூச்சப்படுவன் போல் ஒடி ஒழிந்து கொள்ளுகிறான் யபையா. அப்போது அவனருகில் இரட்டைவால் குருவி ஒன்று அமர்ந்திருக்கிறது.அவன் குருவியைப் பிடிக்கும் கணத்தில் தந்தை இவனைக் கல்லைக் கொண்டு விரட்டுகிறார். இவர்கள் பன்றியை நெருங்கும் கணத்தில் ஊர்ப் பாடசாலையில் தேசியக்தம் ஓலிக்கிறது. எல்லோரும் அசையாமல் நிற்கிறார்கள். பன்றி மெதுவாக நடந்து இவர்களினுடே போகிறது. இதை விட வேறுப்படி சுக்கியில் தோய்ந்த தேசத்தை பகடி செய்யுமுடியும். தேசியக்தம் ஓலிக்கும் அந்த நிச்ப்தமான நேரத்தில் பன்றி குறுக்காக நடந்து செல்லும் காட்சியில் உறைந்து போய்ன்கூ சாதியக்தின் வண்மம்.

பன்றியை மடக்கிப் பிடித்து நீண்ட தடியில் கடிதாக்கிச் செல்லுகிறார்கள் யபையாவின் குடும்பத்தினர். பன்னிக்கூட மதிற் சுவரில் அம்பேத்கர் முதலிய அத்தனை தேசுத்தலைவரின் படங்களும் வரிசையாய் வருகிறது. தேசுத் தலைவர்களின் முன்னால் சாதியமெனும் பன்றி உயிப்புடன் போகிறது.

பன்றியுடன் செல்லும் யபையாவின் அக்காவை வம்பிமுக்கிறார்கள் உயர்சாதிப் பெடியள். ஆக்திரமடையும் யபையா கல் எடுத்து அவர்களை நோக்கி ஆவேசமாக வீசுகிறான். அதில் ஆயிரம் ஆண்டுகளின் ஆவேசமிருக்கிறது. கல் திரையை நோக்கி வந்து திரை கறுப்பாகிறது. அந்தக் கல் எம் எல்லோரின் முகத்திலும் ஏறியப்பட்ட கால்லாகவேயிருக்கிறது. சாதியச் சக்தியில் உழலும் அத்தனை பேரையும் நோக்கி ஏறியப்படும் கல். அந்தக்கல்லில் வஞ்சிக்கப்படுவர் அனைவரினுடும் கைரேகைகளிருக்கிறது.

▪ சிறு நண்டு யம் ஜனறு கீறும்

▪ ஞானதாஸ் காசிநாதர்

அந்த வீட்டில் ஆட்களின் நடமாட்டம் நின்றுபோகும் சாமப் பொழுதிலேதான் விசாகன் ரொலெட்டுக்குப் போவான். அன்றும் அப்படித்தான், கதவு திருக்கப்படுவதும், பூட்டப்படுவதும் எவருடைய நிதித்திரையையும் குழப்பாமல் இருக்கும் விதத்தில் ரொய்லெட்டுக்குள் நுழைந்து தாள்ப்பாளைப் போட்டுவிட்டு அதி குறைவான வேகத்தில் தண்ணீர்க் குழாயைத் திறந்து வைத்துவிட்டு டொய்லெட்டுக்கு இருக்கக் குந்தினான். அவன் குந்தவும் வீட்டுக் கதவிலை யாரோ தட்டுவதுபோல ஒரு சத்தம் கேட்டது. இந்த நேரத்திலை ஆர் வரப் போறாங்கள்? அந்த வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துவைத்திருக்கிற கிழவனும், கிழவியும் பயங்கர மைசென்டான ஆட்கள். வலு சிஸ்டமெட்டிக்கான ஆட்களும். இந்தச் சாமத்தில் யாரும் தேடி வாற அளவுக்கு அவர்கள் எவருக்கும் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். மகன்காரனைத் தேடி யாழ்ப்பாணத்தில் அவனோடு படிச்ச பெடியள் என்று ஒன்றிரண்டு பேர்தான் எப்போவாவது வருவார்கள். அவங்களும் பக்கா மைசென்டான பெடியள். சாமத்தில் வரக்கூடிய ஆக்கள் கிடையாது. மற்றப்படி இப்ப அவன் படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொலிபோலிடெக்னிக்

கல்லூரியில் எல்லாரும் இந்தியாக்காரர்கள். அவர்களை எல்லாம் கடைசிவரைக்கும் அவன் வீட்டுப்பக்கம் அண்டமாட்டான். விசாகனைத் தேடியும் கண்டிப்பாக யாரும் வரப் போறுதில்லை. அதாலை, 'முன்வீட்டிலேதான் ஆரோதட்டுறாங்களாக்கும்' என்று விசாகன் எண்ணிக் கொண்டு தன் வழமையானகற்பணைகள், கனவுகளுக்குள் போகத் தொடங்கினான்.

ரொய்லெட்டுக்கென்று குந்தினவுடன் விசாகனுக்கு டொய்லெட் போகுதோ இல்லையோ கற்பணைகளும், கனவுகளும் ஒட்டத் தொடங்கிவிடும். ஈழப் போராட்டம், அதன்மூலம் மலரப்போகும் சோசலிச் ஈழக் குடியரசு பற்றி எல்லாம் கற்பணைகள் அவனுக்குள் வந்துகொண்டே இருக்கும். சரண்டல்கள், ஒடுக்குமுறைகள், சாதி பேதங்கள் என்று எதுவும் இல்லாத அந்தச் சொர்க்க உலகம் அவன் மனக்கண்முன் ஈழன்று கொண்டிருக்கும். இடைக்கிடை தன் படிப்புச் சம்பந்தப்பட்ட விசயங்களையும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வான்.

அப்பிடி அவன் சோசலிச் ஈழக் குடியரசுக்குள் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கத் திரும்பவும் கதவு தட்டப்படும் சத்தம்

கேட்டது. இப்ப ஆறு கொஞ்சம் பலமாக இருந்தது. விசாகனுக்குச் சாடையாகச் சந்தேகம் தட்டியது.

‘என்னட்டை யாராவது வந்திருப்பாங்களோ? படிக்கிற பெடியள் ஆரும் வரமாட்டாங்கள்! இயக்கத் தோழர்கள் ஆராவது...?’

‘அப்பிடியும் இருக்காது!’

வீட்டுக்கார கிழவன், கிழவியைப் பற்றியும், வீட்டுக் கட்டுப்பாடுகள் பற்றியும் அவன் விலாவாரியாக அவர்களுக்குச் சொல்லி வைத்திருக்கிறான். ‘கிழவன், கிழவி’ என்று பெயர் வைத்ததே இயக்கத்தின் மாணவ அமைப்புத் தோழர்மார்தான்!

சென்னைப் புறநகர்ப் பகுதி ஒன்றில் தீப்பெட்டிகளை அடுக்கிச் செய்த மாதிரியான அடுக்குமாடித் தொடர் ஒன்றின் இரண்டாவது மாடியில் இருந்தது அந்த வீடு. ஊரிலை ரொய்லெட்டுக்குப் போற வழியிலேயே ரொய்லெட் வந்துவிடும். வீட்டிலிருந்து தூரத்திலை, வளவின்டை அடித் தொங்கவிலை ரொய்லெட் இரும். இந்தத் தீப்பெட்டி வீட்டில் அந்தப் பிரச்சினை இல்லை. வயித்துக்குள்ளே குத்து எடுத்தால் இரண்டு ஸ்டெப்பிலே ரொய்லெட்டுக்குள் நுழைந்து விடலாம். ஆனால், சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது. கூச்சமாக இருக்கும். வாய்வுச் சுத்தம் வரவேற்பறை வரை கேட்டுவிடும். அந்தாவுக்குப் பக்கத்திலே, பக்கத்திலே எல்லாம் இருந்தன. ரொய்லெட்டு வருவதற்கு முன்னம் எப்பிடியோ பாழாய்ப்போன இந்த வாய்வு வந்து தொலைத்து விடும். அதைக் கட்டுப்படுத்தி மெல்ல மெல்ல வெளிவிடுவதற்கு விசாகன் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் அவனால் முடியவில்லை. சில நேரம் பெரும் சுத்தமாகவே அது வந்துவிடும். அது ஒரு சுகம் என்று சிலர் சொல்லுவினம். ஆனால் விசாகனுக்கு அது பெரிய துன்பம். உயிரே போற மாதிரி அவனுக்கு அவமானமாக இருக்கும். வீட்டுக்காரக் கிழவனும், கிழவியும் பயங்கர மதிநுட்பமான ஆக்கள். மனுசரின் நடப்புகள், போக்குகள், வரத்துகளை வைத்து அவர்களின் பூர்வீகத்தையே கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். ரொய்லெட் இருக்கிறபோது வெளியேறுகிற வாய்வுச் சுத்தம் அவர்களின் காதில் கேட்டால் அதை வைத்தே அவர்கள் தன்னுடைய பூர்வீகத்தைக் கண்டுபிடித்து விடுவார்களோ என்று விசாகனுக்கு ஒரு பயம். காலையில் மற்ற ஆக்கள் எழும்ப முன்னமே டொய்லெட்டுக்குப் போவதற்கும் முயற்சி செய்து பார்த்தான். ஆனால், கிழவர் எழும்புவதற்கு முன்னம் எழும்புவது நடக்காத காரியமாக இருந்தது. கடைசியாக, இரவிலை எல்லாரும் நித்திரை கொண்ட பிறகு ரொய்லெட்டுக்குப் போறதுதான் ஓரே வழி என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

கதவு தட்டப்படும் சுத்தம் இன்னும் இன்னும் பலமாகக் கேட்கத் தொடங்கியது. கழுவிப் போட்டு

வெளியாலை போவோம் என விசாகன் வெளிக்கிட, அதற்கிடையில்யாரோ கதவைத் திறக்கிற மாதிரியான அசமந்தம் தெரிந்தது. கிழவரோ அல்லது மகன்காரனோ திறந்திருப்பினம். விசாகன் திரும்பவும் குந்திவிட்டான். கதவு திறப்பட்டதுக்குப் பிறகு கதவைழிப்படுகிற மாதிரிச் சுத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது. இடைக்கிடை கிழவரின் இங்கிலீஸ்ம் அதோடை வேறை யாரோவும் இங்கிலீஸ்ல் கதைக்கிறது கேட்டது. அந்த வேறை யாரோவின் குரல் கூட நல்லாத் தெரிஞ்ச குரல் மாதிரி இருந்தது. விசாகன் அவதி அவதியாகக் கழுவினான்.

அவன் வெளியே வர முன்னமே விசயம் முற்றிவிட்டது. கிழவர் நித்திரைக் கலக்கத்தில் கதவைத் திறந்திருக்கிறார். வாசலில் தோழர் தவபால்நின்றிருக்கிறார். தவபாலின் தாடியையும் பரட்டைத் தலையையும் பார்த்த உடனேயேகிழவருக்கு அரியண்டமாக இருந்திருக்கும். கதவைத் திறந்த வீச்சுக்கே திரும்பச்சாத்த வெளிக்கிட்டிருக்கிறார். அதுக்கிடையிலே தவபால் கதவைப் பிடித்துப் போட்டார்.

‘விசாகனோடை ஒருக்கால் கதைக்க வேணும் ஜயா!’

ஒற்றைக் கையால் கதவைத் தள்ளிப் பிடித்துக் கொண்டு, பண்பாகத்தான் கேட்டிருக்கிறார். தவபால் கட்டுப்பெத்தையில் சிவில் எஞ்சினியருக்குப் படிச்சவர். படிப்பு முடிய வேலையிலை சேருவதற்குப் பதிலாக நேரா ஈரோசிலை சேர்ந்திட்டார். தோழர்ரட்னசபாபதி ‘கந்தன் முதல் கார்ல் மார்க்ஸ் வரை’ என்ற தலைப்பில் எடுத்தஅரசியல் வகுப்பிலை அவர் அப்பிடியே சொக்கிப் போய் வீட்டைவிட்டே ஓடி வந்திட்டார்.

தவபாலின்டை கதையிலை அவரும் சிலோன்தான் என்று கிழவருக்கு விளங்கிவிட்டது. அது அவருக்கு ஒரு ஆறுதல்.

‘நீர் ஆர் எண்டு சொல்லும் முதலிலை!’ கொஞ்சம் தெம்மாகக் கேட்டார்.

‘நான் அவர்ட்டை ப்ரெஞ்ட் ஜயா, பக்கத்திலைதான் இருக்கிறன்.’

‘ப்ரெஞ்டா?’

விசாகனுக்கு வெறும் பதினேழு வயதுதான். தவபாலின் தோற்றத்தை பார்த்தால் முப்பத்தைஞ்ச மதிக்கலாம். கிழவருக்கு யோசனை தட்டியது.

‘ஓரு அவசரமான அலுவல் ஜயா!’

தவபால் திரும்பவும், அதுவும் கொஞ்சம் கெஞ்சகிற மாதிரிக் கேட்டுப் போட்டார். அவ்வளவுதான், கிழவர் மிஞ்ச வெளிக்கிட்டார்.

'இந்த நேரத்திலை அவரோடை கதைக்கேலாது, நீர் போகலாம்'

ஒரேயடியாகச் சொல்லிவிட்டு திரும்பக் கதவைச் சாத்த வெளிக்கிட்டார். ஆனால் கதவு தவபாலின் ஒற்றைக் கைப் பிடியை மீறி அசையிற்றா இல்லை. தவபால் அரசியற் பிரிவில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் U.P ட்ரெயினிங் முழுசா முடிச்சவர்.

'அவசரமான அலுவல் என்று சொல்றன.... உங்கடை பாட்டுக்குக் கதவைச் சாத்துறீங்கள்!' தவபாலுக்குக் கடுப்பாகிவிட்டது.

'என்ன ஜிசே வெருட்டுறீரா? மரியாதையாப் போய்விடும், இல்லாட்டிப் பொலிசைக் கூப்பிடுவன்!' கிழவர் இங்கிலீசிலை பிளந்தார்.

தவபால் சும்மாவா? கட்டுபெத்தையில் எஞ்சினியரிங் படிச்சவர். தோழர் ரட்னாவின்டை வாரிச். அவரும் தொடங்கினார்.

"Are you threatening me? Are you...? Ok, call the police! Come on, come one I say! Call the police.."

கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு Feudal mentality, Petty bourgeois mentality, Jaffna mentality என்று நிறைய மெந்டாலிட்டி பற்றியெல்லாம் லெக்சர் அடித்தபடி, வீட்டுக்கு உள்ளேயே வந்துவிட்டார். தோழர் ரட்னாவின் பாணியில், Third class batstards, bloody buggers போன்ற 'கெட்ட' வார்த்தைகளும் இடைக்கிடை எதுகை மோனை போல் வந்து கொண்டிருந்தன. சத்தம் கேட்டு கிழவர்ட்டை மகன்காரன் ஓடி வந்துவிட்டான். கிழவரும் மகனுமாக ஒரு மாதிரியாக தவபாலை கதவுக்கு வெளியால் தள்ளிக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டார்கள். விசாகன் வரும் போது, கிழவரும் மகனும் கதவைப் பூட்டுப் போடுவதற்கு போராடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பூட்டிவிட முடியாதபடி வெளியாலிருந்து கதவை தள்ளிக் கொண்டிருந்த தவபால் கதவு இடுக்கினுராடாகத் விசாகனைக் கண்டுவிட்டார்.

'வி..வி..விசாகன் உங்களிட்டை ஒ..ஒ..ஒரு விசயம் கதைக்க வேணும்...' என்று அவர் சொல்லி முடிக்க முன்னம் கிழவரும் மகனுமாக ஒரு மாதிரியாக கதவை அடித்துச் சாத்திப் போட்டார்கள்.

சடார்!

கையோடு மகன்காரன் பூட்டையும் போட்டு மேலே, கீழே உள்ள சகல தாள்ப்பாளையும் போட்டுவிட்டான். கிழவர், தலையைச் சிலிப்பியபடி விசாகனை நோக்கித் திரும்பினார்.

'ஆர் ஜிசே அந்த ராஸ்கல்?' விசாகன் விறைச்சுப் போனான்.

'உமக்கு இருக்க இடம் தந்த குற்றத்துக்கு கண்ட கண்ட நாய்ளோடை எல்லாம் நாங்கள் மல்லுக் கட்ட வேணுமா?' விசாகன் பேயறைந்து போய் நின்றான்.

'குடுக்காரர் மாதிரித் தாடியும், தலைமயிரும்! அதுக்குள்ளை பித்தல் இங்கிலீஷ் வேறை' மகன்காரனும் தொடங்கினான்.

'என்னப்பா நடந்தது?'

அரைத் தூக்கத்தில் கிழவியும் ஓடி வந்துவிட்டா.

'ஆரோ ஒரு நளவனோ பள்ளனோ! குடிச்சுப்போட்டு வந்து நின்டு கொண்டு இவரோடை கதைக்கோணுமாம்' 'இவருக்கு அவர் ப்ரெண்டாம்'

விசாகனுக்கு சாரம் உரிஞ்சு கீழே விழுகிற மாதிரி இருந்தது.

'ஆ நல்ல சேட்டை எல்லோ'

கிழவி தலையை முடிஞ்சு கட்டிக்கொண்டு விசாகனை ஒரு பார்வை பார்த்தா. அந்தச்சாமத்திலே, அந்தக் கோலத்திலை அவவைப் பார்க்க விசாகனுக்குத் திரும்ப வயித்தைக் கலக்கியது.

1984ல், ஒ எல் எடுத்த கையுடனேயே விசாகனைப் படிக்கிறதுக்கெனச் சென்னைக்கு அனுப்பினபோது அவனது தாய் அவனிடம் சொல்லி விட்டவ, 'தம்பி சேர்ந்திருக்கிற இடத்திலை வெடக்ப்படாமல் எப்பிடியாவது எங்கடை சாதியை ஆரம்பித்திலேயே சொல்லிப்போடு. நீ முதலிலேயே சொல்லிப் போட்டால் ஆரும் ஒண்டும் கதைக்க மாட்டினம். இல்லாட்டி அவையள் கதையோடை கதையா சாதிக்கதையும் கதைப்பினம். பிறகு உனக்கு அது மனக்கஷ்டமா இருக்கும். அதாலை படிக்க ஏலாமல் போயிடும்.' என்று.

விசாகனும் எப்பிடியாவது அவர்களுக்குச் சாதியைச் சொல்லி விடவேணும் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டு அந்த வீட்டுக்கு வந்தான். சாதியைச் சொல்லு ஒன்றும் பெரிய கஸ்டம் கிடையாது. அவன்டை சாதியிலை இருக்கிற பேர் அடிப்பட்ட யாருடைய பேரையாவது சொல்லி அவர்களின்டை சொந்தக்காரர் என்று நாகுக்காகச் சொன்னால் அவர்களும் நாகுக்காகப் பிடித்து விடுவார்கள். வீட்டுக்கு வந்து பழகப் பழகப் பொருத்தமான நேரம் வாறபோது சொல்லலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டு அந்த வீட்டுக்கு வந்தான்.

படிக்கிற மேசை கதிரையும், புத்தகங்களுந்தான் அவனின் பிராதான சொத்துக்கள். அதோடை ஒரு உடுப்புப் பை. ஓரளவு தெரிஞ்ச ஒட்டோக்காரன் ஒருவனைப் பிடிச்சு சாமான்களை எல்லாம் ஏற்றிக் கொண்டு வந்திறங்கினான். இவன் கதிரையைக் காவிக்கொண்டு வர ஒட்டோக்காரன் மேசையைத் தூக்கிக் கொண்டு இவனுக்கு பின்னால் நேரே இவனுடைய அறைக்குள்ளேயே வந்துவிட்டான். இதைக் கிழவி பார்த்திட்டா. அவ்வளவுதான். ஒட்டோக்காரனை வெளியாலை துரத்திப் போட்டா.

ஒட்டக்காரன் போனபிறகு கிழவி விசாகனை ஆறு அமர

வைத்து ‘நல்ல’ புத்திமதிள்லாம் சொன்னா.

‘நீர் சின்னப் பெடியன், உமக்கு இந்தியாக்காரன்களைப் பற்றித் தெரியாது. எங்கடைஊர்ப் பள்ளர் நளவரை வீட்டுக்குள்ளே எடுத்தாலும் எடுக்கலாம். உவங்களை வீட்டுக்குள்ளே எடுக்கவே எடுக்கக் கூடாது.’

சிரியாப் போச்சு. இனி எப்பிடிச் சாதியைச் சொல்லுறது? விசாகன் சொல்லாமலே விட்டுவிட்டான்.

அந்த வீடு தனக்குச் சரிப்பட்டு வராது என்று மட்டும் விளங்கி விட்டது. வேறை வீடு பார்க்கிறதுதான் ஒரே வழி. ஆனால், சென்னையிலே இளந்தாரிகளுக்கு றாம் எடுக்கிறது இலேசான விசயம் கிடையாது. வேறை பெடியளோடு சேர்த்து இருக்கிறது என்றால் அவங்களும் சாதி பார்க்கிறவங்களா என்று பாக்க வேணும். சிலபேர் வடமராட்சிக்காரரைச் சேர்க்கமாட்டாங்கள். சேர்த்தாலும் அடிக்கடி வடமராட்சி -தென்மராட்சிச் சண்டை வரும். பள்ளிக்கூடம் - பள்ளிக்கூடம் சண்டை வரும். இயக்கச்சன்டை வரும். புளைாட் மாணவ அமைப்புப் பெடியன் அந்த ஏரியாவிலை நிறையப்பேர் இருந்தார்கள். அவங்கள் ஈரோஸ்காரரைக் கடத்திக் கொண்டுபோய் டம் பண்ணிப் போடுவாங்கள் என்று அவனை ஈரோஸ் மாணவ அமைப்பில் சேர்த்துவிட்ட நண்பன் நட்சத்திரன் சொல்லி இருக்கிறான்.

பொருத்தமான இடம் கிடைக்கும்வரை எப்பிடியோ கிழவன் கிழவியோடைதான் சமாளிக்க வேணும். ஆனால், அதுவரைக்கும் சாதியைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் இருக்க வேணும். அதுவும் இலேசுப்பட்ட அலுவல் கிடையாது. குடிகாரர், குடுக்காரர், கஞ்சாக்காரர், படியாத ஆக்கள், கத்திக் கடைக்கிற ஆக்கள், ஓவரா ஸ்டைல் பண்ணுறவையள், ரஜனி ரசிகர், எம்.ஜி.ஆர் ரசிகர்கள் எல்லாம் அவர்களின் பாசையில் பள்ளர், நளவர்களாக அல்லது பறையர், சக்கிலியர்களாக இருந்தனர். ‘பள்குணம், நளக்குணம், சக்கிலிக் குணம்’ என நிறையக் குணங்கள் வேறு அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தது. உடுப்புகளில், உடுப்புகளின் நிறங்களில் கூடப் ‘பள்ளர்டை கலர், நளவர்ட்டை உடுப்பு கரையார்ட்டை கலர்’ என்றெல்லாம் அவர்களுக்கு ஆழமான அறிவு இருந்தது. அவர்களின் இந்த கிறைட்டாரீயா எதுக்குள்ளும் அடங்கி விடாத மாதிரி விசாகன் மிக மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டி இருந்தது. அதற்காக இவன் உச்சமான மைசென்சி, டிசிப்பிளீனைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினான். சாப்பிடும்போது அவர்கள் இலேசாப் பொச்சடிப்பார்கள். ஆனால் விசாகனின் வாயோ ஒரு நூல் கூடத்திறப்பாது. விக்கல் வந்தால் அடக்கி விடுவான். புரைக்கடித்தாலும் வெளியாலை காட்ட மாட்டான். ஏவறை விடவே விட மாட்டான். கொட்டாவி அவனுக்கு வரவேவராது. அண்ணன்காரன் சுவிசிலை இருந்து அனுப்பின இவனுக்குப் பிடிச்ச சிவப்பு நிற டை சேர்டைப் பெட்டிக்குள்ளேயே பூட்டி வைத்துவிட்டான். நித்திரை

வராமல் பாயில் புரண்டு கொண்டிருந்த விசாகனுக்கு இனிமேல் இந்த நடிப்பெல்லாம் சரிப்பட்டு வராது என்று விளங்கி விட்டது. அதில் அவன் களைத்தும் விட்டான். எத்தினை நாளைக்குத்தான் சாமத்திலை ரொய்லெட்டுக்குப் போறது?

‘தோழர் தவபால் ஏன் வந்திருப்பார்?’

‘எங்கேயோ போய் நல்லாக் குடிச்சிட்டார். வெறியோடை செல்லுக்குப் போனால் கட்டாயம் மாட்டுப்படுவார். கொஞ்ச நேரம் என்னோடை கதைச்சு வெறியை இறக்கிவிட்டுப் போகலாம் என்று ஆன் இங்கை வந்திருக்கும்’

‘தவபாலில் பிழையோ அல்லது கிழவரில் பிழையோ தெரியாது. ஆனால் அது இப்ப பிரச்சினை இல்லை’

‘இனி கிழவரும், கிழவியும் சம்மா இருக்காதுகள். கிளற்ற தொடங்கிவிடுங்கள். கிளற வெளிக்கிட்டால் கிழவி கண்டிப்பாகச் சாதியைக் கண்டுபிடிச்சவிடும். அப்பிடிக் கண்டுபிடிச்ச அவையா துரத்த முன்னமே எப்பிடியாவது இங்கையிருந்து போய்விட வேணும்’

விசாகன் விடிய முன்னமே எழும்பி ஈரோஸ் மாணவ அமைப்பின் சென்னைப் பொறுப்பாளர் நட்சத்திரனிடம் ஓடினான். நட்சத்திரன் பிளஸ் ரூபடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் ஒரு பெரிய வீட்டில் ஒரு ஏழேட்டுப் பெடியளோடை இருக்கிறான். அந்த வீட்டிலை இடம் இருந்தாலும் விசாகன் இருக்க முடியாது. அங்கே இருக்கிற பெடியளுக்கும் இந்தக் கிழவன் கிழவிக்கும் பெரிய வித்தியாசமில்லை என்று நட்சத்திரன் சொல்லியிருக்கிறான். ‘அவங்களுக்கு தாங்கள் ஏதோ இராஜ ராஜ சோழன் பரம்பரை என்று நினைப்பு’ என்று அவன் சொல்லுவான். ‘நான் சின்னனிலை இருந்து கூடப் படிச்சதாலை சமாளிக்கிறன். உம்மாலை அவங்களோடை சமாளிக்க ஏலாது’ என்று சொல்லி இருக்கிறான். இரவு நடந்த விசயத்தை நட்சத்திரனிடம் சொன்ன உடனை, ‘மனி தவபால் நல்ல வேலை செய்திருக்கு’ என்றான் அவன். விசாகன் குழம்பிவிட்டான்.

‘கவலையை விடும். இதையே சாட்டா வைக்ச பாலா அண்ணையிட்டேயே றாம் கேட்டுவிடுவம்’ என்று இன்னொரு போடு போட்டான். விசாகனுக்குக் இன்னும் குழப்பமாக இருந்தது. நட்சத்திரன் விளங்கப்படுத்தினான். ‘அண்ணா நகர் பேசிலை கடைசி றாம் சும்மாதானே இருக்கு. அந்த றாமைத் தரச்சொல்லி பாலா அண்ணையிட்டை கேட்கப் போறன். எப்பிடியிருக்கு ஜெடியா’ விசாகனுக்கும் ஜெடியா பிடித்திருந்தது. ஆனால், தவபாலை பாலா அண்ணையிடம் போட்டுக் கொடுக்க அவனுக்கு மனம் கேட்கவில்லை. அதற்கும் நட்சத்திரன்

விளக்கம் சொன்னான். ‘சும்மா இரும் இந்த விசயம் எனக்குத் தெரிஞ்சும் நான் பாலா அண்ணையிட்டை சொல்லாமல் இருந்து நாளைக்கு வேறை விதமா அவர்ட்டை காதுக்கு எட்டிச்சிது எண்டு வையும் பிறகு அவ்வளவுதான் எனக்குத்தான் கன்னம் பிளக்கும்’ விசாகன் தலையாட்டினான்.

‘நீர் போய்ச் பேசிலை நில்லும். நான் வாறன்’ என்று சொல்லிவிட்டு நட்சத்திரன் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு பாலக்குமாரன் இருக்கிற பேசுக்கு ஓடினான். அண்ணா நகர் பேசில், ஸ்ஹரியோ செற்றில் மஹாகவியின் வரிகள் ஈரோவின் ஆஸ்தானக் கலைஞர் லடல் வீரமணி அவர்களின் குரலில் போய்க்கொண்டு இருந்தது.

‘இறு நண்டு மணல்மீது படமொன்று கீழும் சிலவேளை அதை வந்து கடல் கொண்டு போகும்’

பாட்டை இரசித்தபடி தோழர் மாமா முதல் நாள்ப் பத்திரிகைகளில் வந்த முக்கிய விடயங்களை வெட்டி எடுத்து ஆவணப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். தோழர்கள் சிலர் பேப்பர்களும், சஞ்சிகைகளும் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். தவபால் இன்னும் நித்திரையாலை எழும்பவில்லை; விசாகன் கடைசி அறையைப் போய்ப் பார்த்தான். பேப்பர்க் கட்டுகளும், போல்டர்களும், பேனர்களும் மட்டும் இருந்தன. துப்பரவாக்கி எடுத்தால் மணியாக இருக்கும். எங்கை மேசை போடலாம், எங்கை குதிரை போடலாம், எந்தப் பக்கம் பார்த்தபடி படிக்கலாம் என்றெல்லாம் விசாகன் பிளான் போட்டான்.

வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தான். அவன் அடிக்கடி வந்து போற இடம் என்றாலும் அன்று அவனுக்கு என்னமோ புதுசாப் பார்க்கிற மாதிரி இருந்தது. விசாலமான வீடு. நல்ல துப்பரவு. ஒழுங்காக அடுக்கப்பட்ட புத்தக அலுமாரிகள். பெரிய நோட்டீஸ் போர்ட். பெரிய குசினி, அந்த மாதிரிக் கிளீன். ரொய்லெட் இரண்டு இருக்கு. எந்த நேரத்திலையும் ரொய்லெட்டுக்குப் போகலாம். வாய்வுச் சுத்தத்தை அடக்கத் தேவை இல்லை. பெரிய ஸ்ஹரியோ செற் இருந்தது. நேரம் கிடைக்கிற நேரம் அதிலை ரட்னாவின்டை இங்கிலீஷ் ஸ்பீச்களைப் போட்டுக் கேக்கலாம். அவருடைய இங்கிலீஷ் அந்த மாதிரித் தெளிவும், இலக்கணச் சுத்தமும். கணீரென்ற கம்பிரமான குரல். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்தால் இங்கிலீஷ் கெதியாப் பேசப் பழகலாம். வீட்டைச் சுத்திப் பார்த்துக் கொண்டு திரும்பி வாசலுக்கு வரவும் நட்சத்திரன் சைக்கிளில் வந்து இறங்கினான், பாலா அண்ணையையும் ஏத்திக் கொண்டு. விசாகனுக்குப் பகிரென்று ஆச்சு. பாலா அண்ணை அந்த பேசுக்கு வந்ததை அவன் ஒரு நானும் பார்த்ததே இல்லை. என்ன விசயம் என்றாலும் அவரைப் பார்க்க எல்லாரும் அவர் இருக்கிற பேசுக்குப் போவினம். அல்லது கோடம்பாக்கம் ஒப்பிக்குப் போறதுதான் வழக்கம். அவர் அங்கை வந்தது விசாகனுக்கு யோசினையாக இருந்தது.

‘ஏறி உயர்ந்த மலைகள் இல்லை ஆயினும் என்ன, இருந்தன தோள்கள்! என்று கூறி உழைத்துப் பின் ஆறிக் கலைகளில் ஊறிச் சிறந்தது யாழிப்பானம்’

பாலா அண்ணையைக் கண்டதும், தோழர் மாமா ஓடிப்போய்ப் பாட்டை நிப்பாட்டினார். மற்றத் தோழர்கள் பதறியடித்தபடி அவரை நோக்கி ஓடிவந்தனர். அவர்களும் பாலா அண்ணையை அங்கே எதிர்பார்க்கவில்லை. பாலா அண்ணை ஹோலுக்குள் வந்ததும் வராகதுமாகத் ‘தவபால் எங்கை?’ என்றார் சுத்தமாக. தவபால் பாயிலே இருந்து விழுந்ததிச்ச எழும்பி ஓடி வந்து, ‘பாலா அண்ணை!’ என்றார் வலு பல்வியமாக. பாலகுமாரன் விட்டார் சடார், பிடாரென்று தவபாலின் இரண்டு கன்னங்களிலும். விசாகனுக்குக் கை, கால் உதற்ற தொடங்கியது.

‘ஓங்கு எடுத்திட்டு வா’ பாலகுமாரன் கட்டளை போட்டார். தவபால் கடந்த மூன்று வருசமாகப் பார்த்துப், பார்த்து வளர்த்த தாடி. கொஞ்சம் தயங்கியபடி நின்றார். ‘எட்டா ஓங்கைக் கெதியா! தாடியும், ஆனும்! மக்களுக்காகப் போராடுறங்கள் எண்டால் முதல்ல சனங்கள் உங்களைப் பாத்துப் பயப்பிடிக்கூடாது. உன்னைப் பாக்க எனக்கே பயமா இருக்கு! என்றபடி திரும்பவும் அடிக்கக் கை ஒங்கினார் பாலகுமாரன். தவபால் ஓடிப் போனார். பாலகுமாரன் விசாகனைப் பார்த்துச் சொன்னார், ‘தோழர், ஓண்டுக்கும் யோசிக்காமல் நீங்கள் வீட்டுக்குப்

போங்கோ! நான் பார்க்கிறேன்' என்று.

விசாகனுக்கு உதற்லாகவும் இருந்தது, அதேநேரம் பரவசமாகவும் இருந்தது. தனக்கு நடந்த பிரச்சினைக்காக இவ்வளவு விசயங்கள் நடக்குது என்ற பரவசம். அதுவும் பாலா அண்ணாவே நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுவது சாதாரண விசயம் இல்லை. அவர் ஒரு போராட்ட இயக்கத்தின் தலைவர். மற்றுப் பக்கம் தன்னுடைய விசயம் இவ்வளவுபெருசபடுத்தப்படுவது அவனுக்குச் சங்கடமாகவும் இருந்தது. பாலா அண்ணையின்டை எளிமையையும், எல்லாரோடையும் சுக்ளமாப் பழிற குணத்தையும் மிஸ் யூஸ்பண்ணுறைமோ என்று குற்ற உணர்வாக இருந்தது. தவபாலுக்குக் கெட்ட பெயர். மற்றத் தோழர்மாருக்கும் டென்ஷன். தன்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பினமோ தெரியாது. விசாகன் மாடிப் படியில் கால் வைக்க பாலக்குமாரும், தவபாலும் சைக்கிளில் வந்து இறங்கினார்கள். தவபாலின் அடையாளமே மாறிவிட்டது. கிளீன் ஷேவ். தலையில்சிப்புப் பட்டிருக்கிறது. இன் பண்ணிக் கிளீனாட்டிறை பண்ணி இருந்தார். ‘என்வந்திருப்பினம்? அடுத்தகட்ட நடவடிக்கை என்னவா இருக்கும்?’ ‘வீட்டைக் காட்டுங்கோ தோழர்’ என்றார் பாலக்குமாரன். விசாகன் இரண்டாவது மாடிக்குக் கூட்டிச் சென்றான். பாலகுமாரனே கதவைத் தட்டினார். கிழவர்தான் கதவைத் திறந்தார்.

‘வணக்கம், நான் பாலகுமாரன், ஈரோஸ் இயக்க நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்’ என்றார்.

கிழவர் முழுசிக் கொண்டு நின்றார். பாலக்குமாரன் தன் உச்சந் தலையைத் தடவிக்கொண்டு, அவரது வழிமையான புண்ணகையுடன்,

‘�ரோஸ் பாலகுமார் என்று சொல்லுவினம்’ என்றார். அப்பதான் கிழவருக்கு வெளிச்சிது. ஏங்கிப் போனார். ‘ஆ...’ என்று வாயைப் பின்தார். கையும் ஓடவில்லை, காலும் ஓடவில்லை. ‘வாங்கோ, வாங்கோ!’ என்றார்.

‘தெரியும், தெரியும்!’ என்றார். கதிரையை இழுத்துப் போட்டார். ‘இருங்கோ, இருங்கோ!’ என்றார். அதுக்குள்ளே கிழவியும், மகனும் வந்துவிட்டனர். பயமா, மரியாதையா, பெருமிதமா என்று சொல்ல முடியாத அல்லது எல்லாம் கலந்த ஒரு உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புடன் நின்றார்கள். பாலகுமாரன் அசல் வடமராட்சிப் பேச்சுவழக்கிலே மிக இயல்பாகக் கதைத்தார்,

‘ராத்திரி ஒரு பிழை நடந்திட்டுது. அதுக்கு உங்களிட்டை மன்னிப்புக் கேட்டிட்டுப் போகலாம் என்னுடைய வந்தனான்’ என்றார். விசாகனுக்குத் தலையாலை போக்கது! ‘மன்னிப்பா!’? இதை அவன் எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

ஆனால், கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க அதுவும் சரியென்று விசாகனுக்குப் பட்டது. ‘மக்களுக்காகப் போராடுகிறவர்கள் பிழை செய்தால் சனங்களிட்டை மன்னிப்புக் கேட்கத் தயங்கக் கூடாது. அதோடை வீட்டை விட்டுப் போறபோது பிரச்சினைப்பட்டுக் கொண்டுபோனது என்று இல்லாமல் சமூகமாகப் போறதுதான் நல்லது.’

கிழவருக்கும், மகனுக்கும் கொஞ்சம் குழப்பமாக இருந்தது. தவபாலை அவர்கள் அடையாளம் கண்டதாகத் தெரியவில்லை. பாலகுமாரன் பிறகு எல்லாத்தையும் விளங்கப்படுத்தினார். அவர்கள் மூன்று பேரும் தவபாலை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தனர். மரியாதையும், மதிப்பும் கலந்த அப்பிடியொரு பார்வை அது. கிழவர் இளித்தபடி, “It's ok. It's ok” என்றார். மகன்காரன் கையைக் கட்டிக் கொண்டு முப்பத்திரண்டு பல்லும் தெரியச் சிரிச்சபடி நின்றான். கிழவியின் முகத்தில் ஒருவித பெருமிதம் மெல்ல, மெல்லப் பளிச்சிடத் தொடங்கியது. எல்லாம் முடித்து வெளிக்கிடும்போது பாலக்குமாரன் விசாகனைக் காட்டிக் கிழவரிடம், ‘எங்கடை தோழர் உங்களோடு இருக்கிறதிலை எந்தச் சிக்கலும் இல்லையே?’ என்று கேட்டார். அப்பத்தான் விசாகனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. கனநாளைக்கு முன்னம்கைவிட்ட கடவுளைத் தன்னை மறந்து வேண்டிக் கொண்டான், ‘கடவுளே நான் எப்பிடியாவது இந்த வீட்டைவிட்டுப் போய்விட வேணும்!’ ஆனால், கிழவர் வலு சந்தோசமாக “No, no! Not at all! He is a descent and well-disciplined fellow, he can stay here forever!” என்று ஒரு போடு போட்டார். பாலகுமாரன் அவருக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு விசாகனிடம் திரும்பினார்.

‘சரிதானே தோழர்! அப்ப நாங்கள் வாறும்!

அவரும் தவபாலும் கீழே போய் சைக்கிளில் ஏறும் வரைக்கும் மேலேயிருந்து கிழவியும், கிழவரும் மகன்காரனும் யன்னலுக்குள்ளாலே பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தார்கள். அவர்கள் சைக்கிளில் ஏறிப் போனதுதான் தாமதம் கிழவர் சொன்னார்,

‘படிச்சவங்கள் எண்டதைக் காட்டியிட்டாங்கள்’ மகன்காரன் சொன்னான்,

‘�ரோஸ்காரர் அவங்கள் பயங்கர மன்னைக்காரங்கள்.’ கிழவி கேட்டார், ‘அதுசரி... பாலகுமாரன் எங்கடை ஆக்கள்தானே’

பாலகுமாரனின் வருகைக்குப் பிறகு விசாகனுக்கு அந்த வீட்டில் மரியாதை கூடினதுஎன்னமோ உண்மைதான். ஆனால் அவன் ரொய்லெட்டுக்குப் போறது சாமத்திலேதான். தனக்குப் பிடித்த சிவப்புக் கலர் டை சேர்ட்டை பெட்டிக்கு அடியில் இருந்து கடைசி வரைக்கும் வெளியே எடுக்கவே இல்லை.

வண்ணங்கள் விற்பனைக்கல்ல

■தர்மனி

ஓகஸ்ட் 4ம் திகதியிலிருந்து 22ம் திகதிவரை தீரு. தேவதாசனின் ஓவியங்கள் பாரீஸ் நகரிலுள்ள LE SALON INDIENல் ‘மனிதாபிமானம்’ என்னும் தலைப்புடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தேவதாசன் 1980களிலிருந்து புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளில் ஓவியங்களை வரைந்துள்ளார். இவர் நாடகம், எழுத்து, ஓவியம் போன்ற கலைகளில் ஈடுபாட்டுடன் செயற்படுபவர். கண்காட்சியின் இறுதிநாளான 22ம் திகதியன்று மாலையில் கலை ஆர்வவர்களான நண்பர்கள் பலரும் ஒன்றுகூடிச் சுவர்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்த படைப்புகளை ஆர்வமுடன் பார்வையிட்டு இரசித்தனர். சிறுவர்களும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ஓவியங்களைப் பார்த்து தங்களது அபிப்பிராயங்களைப் பற்றியும் சுவாரசியமாக உரையாடினர். அச்சிறு அரங்கின் நாற்புறச் சுவர்களும் தேவதாசனின் படைப்புகள் தொங்கின. அவற்றில் பிரதானமாக முகங்களும் கண்களும் கருப்பொருளாயிருந்தன. விதவிதமான முகங்கள். வண்ணவண்ணமான முகங்கள். அவற்றில் பெரிதாக முழித்தபடி கண்கள். பாதி மூடிய விழிகள். முகங்களில் கோடுகளாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்த கண்களுக்கான இடங்கள். பெரிதும் சிறிதமாக முகங்களும் விழிகளும் என்னை உற்றப்பார்த்தன. நிறங்கள் அதிகமாக கடுமையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அதேயளவு கோடுகளும் என்னங்களைப் பிரதிபலித்தன. அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தவற்றில் அதிகமானவை நீர்வரணங்கள் உபயோகித்து வரையப்பட்டிருந்தன. அவை அழகாகவும் கலையுணர்வோடும் சட்டகத்தில் தீட்டப்பட்டிருந்தன. கருமை, சிவப்பு, மஞ்சள், செம்மஞ்சள், பச்சை, மண்ணிறம் போன்றவை அதிகமும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

பார்வையிடவின் நிறைவில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தவை பற்றிய கருத்துரைகளும் விமர்சனங்களும் ஆர்வமுடன் அங்கு வைக்கப்பட்டது. தேவதாசனின் ஓவியம் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாகத் தங்கள் வீட்டை அலங்கரிக்கிறது, ஏத்தனை வீடு மாறிப்போனாலும் சுவருக்கு வண்ணங்கள் தீட்டினாலும் அப்படம் தங்களால் பெருமையாகப் பேணப்படுவதாக கலைஆர்வலர் ஒருவர் பாராட்டிப் பேசினார். அதே போலவே, மற்றொருவரும் தங்களது வீட்டின் வரவேற்பறையைப் பல வருடங்களாகத் தேவதாசனின் ஓவியம் அழகுபடுத்துகிறது எனத் தன் கருத்தை முன்வைத்தார்.

ஓவியர் வாசகன் தனது கருத்துரைப்பில் இதுவொரு

ஆசியப்பிராந்தியப் படைப்பாளியின் படைப்புகள் என்ற தனித்த தொனியை இங்குள்ள ஓவியங்கள் தருகின்றன. இது ஓவியரின் ஆளுமையின் பிரதிபலிப்பு என்ற பாராட்டைத் தெரிவித்தார். அத்தோடு குறிப்பிட்ட சில ஓவியங்கள் சர்ரியிலிச்தின் தாக்கத்தால் வரையப்பட்டவை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியவர் கண்காட்சியை அண்மித்த காலத்தில் இறுதியாக வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் அவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு வேறு பாணியைக் கொண்டிருப்பதாகவும் பேசினார். நவீன் ஓவியச் செயற்பாடுகளிலிருந்து இலங்கை-இந்திய ஓவியர்கள் பின்தங்கியிருப்பதாக வாசகன் சுட்டிக்காட்டியபோது, அக்காட்சியறையிலிருந்து இக்கருத்தை மறுதலித்து கருத்துகள் வைக்கப்பட்டன. நமது குகை ஓவியங்களுக்கும் ஐரோப்பிய ஓவியங்களுக்குமான ஆரம்பம், பின்னனி, காலநீட்சி பற்றி விவாதம் எழுந்தது.அது மிகச்சுவாரசியமான அப்பொழுதைச் செழுமையாக்க வெளியே மழையும் தூறிக் கொண்டிருந்தது. நண்பர்களும் வண்ணங்களும் வாதங்களும் வானத்திரையின் சொட்டுகளும் கதகதப்பையும் களிப்பையும் தந்தன.

கடந்த இருபது வருடங்களாக ஓவியம் வரைவதைப் பெரிதாக ஈடுபாட்டுடன் செய்யாமல் தன் காலங்கள் போயின எனவும் இதனைச்சாத்தியமாக்கி உற்சாகப்படுத்திய வாசகனின் ஒத்துழைப்புக்கும் தன் நன்றியைத் தேவதாசன் தெரிவித்தார்.

ஓவியங்களின் பார்வையிடவின் நிறைவில் இவற்றின் விலை என்ன என்பதை அவற்றினருகில் குறிப்பிட்டிருக்கலாமே எனக்கேட்டபோது அவை விற்பனைக்கல்ல என்றார் தேவதாசன். அவரால் அதன் பெறுமதியைச் சொல்லமுடியவில்லை. நமக்கோ அது ஒரு பெறுமதியான மாலையாகக் கழிந்தது.

“போர்” எவ்வளவு கொடுரமான ஒரு துண்பியல் சம்பவம். போரின் விளைவுகள் அது நிகழும் இடத்தில் ஏற்படும் உயிர், உடமை இழப்புக்களாகத்தான் இருக்கும் என்பது தவறான புரிதலாகவே இருக்கும். அந்த போரின் நீட்சியாக, அது பியத்துப்போட்ட தசைப்பின்டங்களின் மேல் புல் முளைத்த பின்னரும் இடம், காலம் தாண்டி தொடரும் “மன அழுத்தம்” என்னும் அழுத்தமான விளைவுகள் கொடுரமானவை. மருத்துவம் Posttraumatic stress disorder என்று சொல்லக்கூடிய, போர் ஏற்படுத்தும் அதிர்ச்சிகளால் உண்டாகும் ஒருவித மன அழுத்த நோயின் தாக்கம், போர் முடிந்த பின்னரும் மக்களை துண்பத்திலிருந்து விடுவிப்பதில்லை. இந்த மன அழுத்தத்திற்கு அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள்தான் என சொல்கிறது ஒரு புள்ளிவிபரம்.

மிக மிக குறைவாக வெளிவந்த, போருக்கு பின்னரான மனநிலை அழுத்தத்தை பதிவு செய்திருக்கும் திரைப்பட்டைப்புகளில் ஒன்றுதான் பிரேம்கதிர் இயக்கத்தில் வெளிவந்திருக்கும் “ஏதிலிகள்” குறும்படம். போரின் கோரங்களை கண்ணுற்று, அந்த கொடுரமான போரில் தன் குழந்தையையும் கண்முன்னாலேயே பறிகொடுக்கும் நந்தினி, அதன் தொடர்ச்சியாக Posttraumatic stress disorder நோயினால் பாதிக்கப்படுகிறார். போர்க்குமலில் இருந்து வெளிவந்து வேறு ஒர் நாட்டிற்கு இடம்பெயர்ந்து விட்டாலும் அவளது ஆழ்மனதில் பதிந்துபோடினால் கொடுர நினைவுகளில் இருந்து அவளால் வெளிவர முடியவில்லை. நந்தினியை சுற்றி நடக்கும் ஒவ்வொரு சம்பவங்களுமே அவளுக்கு போர்க்கால கோரங்களை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தூங்கும் நேரங்களிலும் இறந்துபோன அவளது பிள்ளையின் நினைவு வந்து பயங்கரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. புதிதாக பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் நினைவுகள் அவளது மன இறுக்கத்தை போக்கினாலும் அதை தொடர்ந்து வந்திவிடும் போர் நினைவுகள் மீண்டும் அவளை துண்பத்துக்குள் தள்ளிவிடுகிறது.

அவளது பாதிப்பு அவளை மாத்திரமல்லாது அவளது கணவனையும் பாதிக்கிறது. நந்தினிக்கு இருக்கக்கூடிய மன அழுத்தம் ஒருபுறம் இருக்க, இடம்பெயர்ந்த நாட்டில் வேலைக்காவும் வாழ்வுக்காவும் அவர்கள் சுந்திக்கும் பிரச்சினைகளையும் தொட்டு செல்கிறது குறும்படம். இப்படி நந்தினியும் கணவனும் சுந்திக்கும் பிரச்சினைகளுடாக கதை நகர்ந்து இறுதியில் மிகப்பெரிய துயர் ஒன்றை பார்வையாளனிடத்தில் விட்டுச்செல்கிறது “ஏதிலிகள்”

நந்தினி பதறியவண்ணம் எழுந்திருக்கும் முதல் காட்சியே பார்வையாளனை நேரடியாக படத்துக்குள் இழுத்து வந்துவிடும் காட்சியாக அமைந்திருக்கிறது. மேலோட்டமாக பார்க்ககையில் அது கதையின்

இரு துண்பியல் சம்வகுத்தின்

நீட்சி !

▪மதுரன் ரவீந்திரன்

போக்கில் நகரும்
சாதாரன காட்சியாக
தே ரா ன் றி ன ரா லு ம் ,
நந்தினியின் பின்னனியை
அறியும் ஆவலை
பார்வையாளனுக்கு ஏற்படுத்தி குறும்

படத்தோடு அவனை ஒன்றிக்க செய்த காட்சி. கூடவே நேரத்தை இழுத்தடிக்காமல் நந்தினியின் பாத்திரத்தை பார்வையாளனுக்கு அறிமுகம் செய்யும் காட்சியாக அந்த காட்சி விளங்குகிறது. “ஏதிலிகளின்” பிரதான பலமே அதன் ஆளுமையான திரைக்கதையும், பலமான காட்சியமைப்புக்களும்தான் என்பது சந்தேகமில்லாதது. நந்தினியின் மன அழுத்தங்களிடையே வந்து போகும் சின்ன சந்தோசமாக, அவள் கர்ப்பத்தை உணருவதும், அதை தன் கணவனிடம் தெரிவிப்பதும். காட்சியில் அத்தனை அழுகு.

இப்படி போர்ச்குழலில் இருந்து வெளிவந்தாலும், அந்த போர் ஆழ்மனதில் ஏற்படுத்திப்போன காயங்களில் இருந்து வெளிவருமிடயாமல் தவிக்கும் நந்தினி என்னென்ன துயர்களை ஏதிர்கொள்கிறாள் என்ற கதையினார்டாக போருக்கு பின்னரான மக்களின் மனதிலை அழுத்தத்தை மிகவும் அழுத்தமாகவே பதிவுசெய்திருக்கிறார் பிரேம்கதிர். குறும்படத்தை பார்க்கையில் இது ஒரு சினிமா என்ற எண்ணம் எழுமல், பார்வையாளனையும் திரைக்குள் கடத்திச்சென்று, நந்தினியின் துயரத்தை அவனுக்குள்ளும் இறக்கிவைத்ததில் இருக்கிறது பிரேம்கதிரின் வெற்றி.

நந்தினியாக நடித்திருக்கும் ஷீலா ராணியின் நடிப்பு போர் ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியினால் மன அழுத்தத்துக்கு உள்ளான ஒரு பெண்ணை அப்படியே கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறது. தன்னை சுற்றி நடக்கும் சம்பவங்களால் போரின் கோரம் நினைவு வரும்போது அவர் முகத்தில் வெளிப்படும் பயம் கலந்த அதிர்ச்சி, பதட்டம் பார்வையனையும் ஒரு பதட்டத்துக்குள்ளாக்கியிருக்கிறது. அதோபோல நந்தினியின் கணவனாக நடித்திருக்கும் சவில் ரமேஷின் நடிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது. மனநிலை பாதிப்புக்குள்ளான தன் மனைவியையும் தாங்கியபடி வீசா, வேலை என அல்லவெல்லாம் கணவனாக தன் பாத்திரத்தை சிறப்பாக செய்திருக்கிறார் சவில் ரமேஷ். போர் குழலில் சிக்கி வெளிவந்த பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏதிர்நோக்கிய, அவலத்தை மிக நெருக்கமான முறையில் பதிவுசெய்த “ஏதிலிகள்” குறும்படம் ஈழத்தின் தரமான படைப்புக்களில் ஒன்று என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

சினுவா ஆச்சிபி

(16.11.1930 – 21.03.2013)

சினுவா ஆச்சிபி பற்றி சிறியதொரு குறிப்பை முன்வைப்பது கடினம். ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் பிதாமகனென இவர் கொண்டாடப்படுகிறார். 1958ல் வெளிவந்த சினுவா ஆச்சிபியின் ‘Things Fall Apart’ நாவலின் மூலமாகவே ஆபிரிக்க நாவலும் ஆப்பிரிக்க இலக்கியமும் உலகத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆப்பிரிக்க நாவலாசிரியர்களிடையே மிகவும் அதிகாவில் பேசப்பட்டவர் சினுவா ஆச்சிபி. இவரது முதலாவது நாவலின் தொகுப்புகள் உலகம் முழுவதும் 8 மில்லியனுக்கும் அதிகமாக விற்பனையாகியிருப்பதோடு, 45 மொழிகளில் அந்நாவல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுமுள்ளது.

‘No Longer At Ease’, ‘Arrow of God’, ‘A Man of the People’, ‘The Anthills of the Savannah’ ஆகியன இவர் எழுதிய ஏணைய நாவல்களாகும். ‘Girls at War and Other Stories’ இவரது ஒரேயொரு சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். ‘Beware Soul Brother’ இவரது காவிய நூலாக உள்ளதோடு, இவரது இலக்கிய மற்றும் விமர்சனக் கட்டுரைகள் ‘Morning Yet on Creation Day’ எனும் பெயரில் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. அதேபோல இவர் நெஜீரிய அரசியல் குறித்து எழுதிய படைப்புகளையும், இவரது சிறுவர் கதைகளையும் கூட கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நெஜீரியாவினதும், உலகில் ஏணை நாடுகளினதும் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசியராகக் கடமையாற்றிய இவருக்கு பல நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களினது பட்டம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. நெஜீரியாவின் அதியுர் விருதான நெஜீரியா தேசிய விருது இவருக்குக் கிடைத்துள்ளது. இவரது இலக்கியப் படைப்புகள் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளவை ஏராளம். அவற்றுள் மிகவும் விஷேடமானதாகக் குறிப்பிடப்படுவது, 1990ல் இவரது அறுபதாவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட சர்வதேச விழாவில் முன்வைக்கப்பட்ட ‘Eagle on Iroko’ எனும் தொகுப்பாகும்.

அவ்வாறெனில் கீது ஏன் இவ்வாறு

நிகழ்ந்தது?

(நெஜீரிய நாட்டுச் சிறுகதை)

▪ சினுவார் ஆச்சிபி
▪ தமிழில் - எம்.ரிஷான் சௌரீப்

“இனிய மாலை வணக்கம்” எனக் கூறியபடி ஓபி கதவைத் திறந்தார்.

“இனிய மாலை வணக்கம். நீங்கள் தான் ஒகொன்கோ ஜயாவா?” என புதியவர் வினவினார். ஆமாமென ஓபி சொன்னதும் வீட்டுக்குள் நுழைந்த மனிதர், தன்னை ஓபிக்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். அக்பாடா என அழைக்கப்படும் காவியடையை ஒத்தும், நீண்டதும், விலை உயர்ந்துமான நவீன நாகரீகத்துடனான ஆடையொன்றை அவர் அணிந்திருந்தார்.

“உட்காருங்க.”

“நன்றி” எனக் கூறி விட்டு அமர்ந்த அப்புதியவர், தனது ஆடைக்குள்ளிருந்த பைக்குள் கையை விட்டு நீண்ட கைக்குட்டையொன்றையெடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார்.

“ஜயாவுடைய நேரத்தை வீணாக்க நான் விரும்பல்”

எனக் கூறிய அவர் ஆடைக்குள்ளால் கையை விட்டு இரு கைகளினதும் அக்குள்களில் படிந்திருந்த வியர்வையையும் கைக்குட்டையால் ஓற்றித் துடைத்துக் கொண்டார்.

“என்னோட மகன், வர்ற செப்பெடம்பர்ல இங்கிலாந்து போறதுக்கு இருக்கான். அரசாங்கம் கொடுக்குற புலமைப்பரிசிலைான்றை அவனுக்கு எடுத்துக் கொடுக்கணும்னு நான் விரும்புறேன். ஜயாவால இதைச் செய்ய முடியும்னா, இதோ இருக்கு ஜம்பது பவுன்.”

தனது ஆடையின் முன்புறப் பையிலிருந்து அவர் காசுத்தான் கட்டொன்றை வெளியே எடுத்தார். எனினும் அவ்வாறான ஒன்றைத் தன்னால் செய்யமுடியாது என ஓபி, அவருக்குத் தெளிவுபடுத்தினார்.

“சுருக்கமா சொன்னா, புலமைப்பரிசில் கொடுக்குறது நானில்ல. நான் செய்ற ஒன்னேண ஒன்னுன்னா, விண்ணப்பப்படிவங்களப் பார்த்து, நாங்க கேட்டிருக்கிற தலைமைகள் உள்ளவங்களை புலமைப்பரிசில் குழுவுக்கு சிபாரிச செய்றது மாத்திரம்தான்.”

“அதையேதான் ஜயா எனக்கும் செய்யணும்.” புதியவர் சொன்னார். “அதையே எனக்குச் செஞ்ச கொடுங்க.”

“ஆனா நான் சிபாரிசு செஞ்சேன்கிறதுக்காக, குழு அதை ஏற்றுக் கொள்ளுமென நினைக்கேலாது.”

“அதப் பத்தி யோசிக்காதீங்க. ஜயாவோடு பங்கை மட்டும் செய்யுங்களேன்.”

ஓபி அமைதியானார். அந்தப் பையனுடைய பெயர் ஓபிக்கு நினைவிலிருக்கிறது. அவனுடைய பெயர் இறுதிப் பட்டியலுக்குத் தெரிவாகியிருந்தது.

“என் காக் செலவழிச்சு அவரை அனுப்பல? உங்கக்கிட்டதான் காக் இருக்கே? இந்தப் புலமைப்பரிசெல்லாம் காக் இல்லாத ஏழைப் பசங்களுக்குத்தான்.”

அதற்கு அப்புதியவர் சிரித்தார்.

“இந்த உலகத்துல எவர்க்கிட்டியும் காசில்ல”

எனக் கூறியபடி அவர் எழுந்தார். காகத்தான் கட்டை ஓபி முன்னாலிருந்த மேசை மீது வைத்தார்.

“இது ஒரு சின்னப்பரிசு மாத்திரம்தான். எதிர்காலத்துல நாம நல்ல நண்பர்களாயிருப்போம். பையனோடு பெயரை மறக்க வேணாம். நான் போயிட்டு வாரேன். களப்புகள் எதற்கும் வர மாட்டங்கள்ல? நான் ஒருநாளும் கண்டதில்ல.”

“நான் அதுல உறுப்பினரில்ல.”

“உறுப்பினராகியிருக்க வேணாமா?” அவர் தொடர்ந்தார்.

“போயிட்டு வாரேன்.”

காகத்தான் கட்டு அன்றைய நாள் முழுவதும், விடியும் வரையிலும் கூட அங்கேயே கிடந்தது. ஓபி அதனை ஒரு தாளால் மூடினார். கதவை இறுகச் சாத்தினார். ‘இந்த விடயமென்றால் மிகவும் கீழ்த்தரமானது’ அவர் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார்.

அன்றைய நள்ளிரவில் அவர் திடுக்கிட்டு விழித்தார். அதன் பிறகு நீண்ட நேரமாக அவருக்கு உறக்கமே வரவில்லை.

“நீ ரொம்ப அழகா ஆடுறே.”

அவள், அவரது உடலை இன்னுமின்னும் நெருங்கி வருகையில் அவர் சொன்னார். மேல் கீழாக, மிகவும் வேகமாக அவளது சுவாசக் காற்று வெளியேறியது. அதன்பிறகு அவர், அவளது கரங்களையெடுத்து தனது தோள்களைச் சுற்றிப் போட்டுக் கொண்டார். அப்போது அவளது இரு உதடுகளும், அவரது உதடுகளுக்கு ஒரு சென்றிமீற்றர் தூரத்திலிருந்தது. இசைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சங்கீதத்தின் தாளம் குறித்த கவனம் அவர்கள் இருவரிடையேயும் இப்போது இல்லை. சுற்று நேரத்திற்குப் பிறகு ஓபி, அவளை தனது படுக்கையறைக்கு அழைத்து வந்தார். ஆரம்பத்தில் அவள் சுற்றுத் தயங்கினாலும் பிறகு அவள் அதற்கு அனுமதியளித்தாள்.

தெளிவாகச் சொன்னால், அவள் தற்போது பள்ளிக்கூட அப்பாவி மாணவியொருத்தியல்ல. தனது கடமையை அவள் மிகவும் அறிந்திருந்தாள். எவ்வாறாயினும், அவள் இறுதிப் பட்டியலில் தெரிவாகியே இருந்தாள். எனினும் இங்கு நடைபெற்றது மிகவும் அந்தமானது. அது அவ்வாறில்லையென தெளிவுபடுத்துவதில் அர்த்தமில்லை. ஒருவர் குறைந்தபட்சம் தனக்கு மாத்திரமாவது நேரமையாக இருத்தல் வேண்டும். சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு அவர், அவளைத் தனது வாகனத்தில் ஏற்றிச் சென்று நகரத்தில் இறக்கி விட்டார். திரும்பி வரும் வழியில், இச்சவையான கதையைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்காக அவர், கிறிஸ்தோபரின் வீட்டுக்கும் சென்றார். அது பற்றி அவருடன் கலந்துரையாடி, சிரித்து மகிழ்ந்து, அதன் மூலமாக இறுதியில் அதனை மறந்துவிட அவரால் இயலுமாக இருக்கும். எனினும் அன்று அவர் அக் கதையைச் சொல்லவில்லை. ‘இன்னுமொரு நாள் சொன்னாலென்ன?’ என அவருக்குத் தோன்றியது.

“ஓகொன்கோ ஜயா நீங்கள்தானா?” அந்திய மனிதனொருவர் வினவினார்.

“ஆமா”

ஓபி பதிலளித்தார். அவராலேயே அறிந்துகொள்ள முடியாதளவிற்கு அவரது குரல் மாறிப் போயிருந்தது.

அறை சுழலத் தொடங்கியது. அந்திய மனிதர் எதையோ வினவிக் கொண்டிருந்தார். எனினும் காய்ச்சலில் விழுந்தவனுக்கு ஏதேதோ குரல்கள் தெளிவற்றுக் கேட்பது போல அது தொலைவிலிருந்து ஒலிக்குமொரு குரலாகக் கேட்டது.

அந்திய மனிதர், ஓபியின் உடலைப் பரிசோதித்தார். சட்டைப்பையிலிருந்த காகத்தான்களைக் கையிலெடுத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் எதனைப் பற்றியோ வினவத் தொடங்கினார். அழகியின் பெயரும் அதில் இழுபட்டது. சரியாகச் சொன்னால் கிராமப்புறங்களில் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டாது உச்சப்பேற்றப்பட்ட காட்டுமிராண்டிகளின் மூன்னால், மாவட்ட அதிகாரி கலவரக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை வாசிப்பது போன்றது அது. இதற்கிடையில் இன்னுமொரு மனிதர் ஓபியின் கதவருகேயிருந்த தொலைபேசியை நோக்கிச் சென்று பொலிஸாரை அழைத்தார்.

எவரும் தமக்குள்ளே கேட்டுக் கொண்ட கேள்வியொன்றிருந்தது. இது என் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பது அது. கற்றறிந்த நீத்வான் கூட, எம்மை முதன்முதல் கண்டபோது வினவியது, படித்த மனிதனொருவன் இவ்வாறான ஒன்றை என் செய்தான் என்ற கேள்வியைத்தான்.

1

குரலிலிருந்து உருவாகும் நீ
விசிறிப்பறக்கும் என் சிற்றுரின் மணற்துகள்களைப் போல் சொற்களை இறைக்கிறாய்
கருசிச் சாகும் என் தோல் .

சில நேரம்

முற்றத்து மாமரத்தின் கீழ் நிற்கத் துளித்துளியாய் மழை பெய்த மிச்சம் என்னுடல் மீது
விழுகின்ற குளிர்நீரே குரலாகியும் தெறித்து நனைக்கிறது
மழையில் கிணறு தனும்பி வழியும்
விடிந்ததும் புல் வளர்ந்து நிற்கும்
வேலியோரம் புதுசான் கொடி படர்ந்து போகும்
தோட்டுப்பு வெள்ளை மஞ்சள் ஊதாவாக பரவிக்கிடக்க
எனக்காக ஒரு பொழுது
குரலோடு உடலாகி என் முன் நீ நிற்க எவ்ரோ யாரோவென என் மனது கேட்கிறது
எங்களுக்கு உடலெதற்கு உரையாட ஒலிபோதும்.

2

பத்தரை ஆகப் பகல் தோய்ந்த இரவுக்கோடை சலிக்கிறது
வண்ணத்துப்பூச்சியொன்று என் தலைமுடி நுனி மேலாவது
இந்த வருசத்தின் முதற்தீண்டலோடு பறப்பைச் செய்யவில்லை
முற்றிச் சொரிந்த அயல்வீட்டுச் செரிப்பழங்கள்
அழுகிக்கிடக்கின்றன
தேய்ந்து கறுக்கத் தொடங்கியது நாள்
அங்கிங்கே அலைந்த மனிதர்கள் வீடு நுழைகின்றனர்
தனித்த வெளி என் கதவுடு தெரிகிறது
குளிர் உராய்ந்த கண்ணத்தின் விறைப்பும் விரல் நுனிகளின்
வெடிப்பும்
கருமென்ற சிறுவீட்டினுள் ஓடிப்போவென்றன

சன்னலோரக் கிளை நுனி மொட்டொன்று விடிந்ததும்
பூவாயிருக்கும்
நனைந்த கதிரவன் மெதுவென படரும் விடிய
சிலநேரம் ஒரு கனவு துயில் கலையாது இன்பமாய் தோன்றலாம்
காலை என் கடுதாசிக்குப் பதில் வரலாம்

காலையும் மாலையுமாகி முடிந்தது இரவு
அடுத்த நாள் பொழுதும் விடிந்தது

▪தர்மினி

31 வது பெண்கள் சந்தியு- லண்டன்

▪ விஜீ (பிரான்ஸ்)

பெண்கள் சந்திப்பானது பெண்கள் மனம்விட்டுப் பேசுவதற்கான தனித்த ஒரு வெளியின் அவசியத்தை உணர்ந்த புகலிடப் பெண்களின் முயற்சியில் 1990 களில் உருவானது. ஆரம்பகாலங்களில் ஜேர்மனியில் மட்டுமே நடைபெற்றுவந்த இச்சந்திப்பானது காலப்போக்கில் ஜோரோப்பாவின் ஏனையநாடுகளுக்கும், கனடாவிற்குமாக விரிவடைந்தது. சுமார் 24 வருடங்களாக இடம்பெற்றுவரும் இப்பெண்கள் சந்திப்பானது, இதுவரை 31 சந்திப்புக்களை நிகழ்த்தியுள்ளது. இறுதியாக பிரான்சில் நடந்த 30 வது தொடரைத் தொடர்ந்து அதன் 31 வது தொடர் லண்டனில் இவ்வாண்டு ஜூலை மாதம் 26, 27 ஆம் திகதிகளில் நிர்மலா, ராணி போன்றோரின் ஏற்பாட்டில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

முதலநாள் நிகழ்வில் பிரிட்டனில் வாழும் பெண்ணிய செயற்பாட்டாளரும், எழுத்தாளருமாகிய அம்ரித் வில்சன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை முக்கியத்துவம் பெற்றது. பெண்கள் மீதான குடும்ப வன்முறைகள் பற்றியும் அவற்றை பெண்ணிய செயற்பாட்டாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் விதம் பற்றியும் விளக்கமளித்தார். அவர் பேசுகையில் “ஆசியாவில் எந்தப் பகுதியில் இருந்து வந்த பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி ஆசியப் பெண்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியான அடக்கு முறைக்குட்டப்படுத்தப்படுகின்றனர். ஏனெனில் எல்லா சமூகத்திலும் பெண்கள் உடமையாகவே கருதப்படுதலே காரணம். பெண்களின் கற்பு சம்பந்தமாக, பெண்களை வேலைக்காரியாக கருதுதல், சுகிப்புத்தன்மை

கொண்டவர்களாக, பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்களாக கருதுதல் போன்றவிடயங்கள் எங்கும் ஒரே மாதிரியே பேணப்படுகின்றது. இதனாலேயே பெண்கள் மிக மோசமான முறையில் தாக்கப்படுகின்றார்கள். அதிலும் உடல் ரீதியான பாதிப்பைவிட உள் நலம் சார்ந்த பாதிப்பையே மிக அதிகமான பெண்கள் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது” என்றார்.

இந்த நிலையில் ஆசியப் பெண்களின் நிர்க்கதியற்ற நிலையினை, அதாவது தங்களின் பிரச்சனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கும், அதிலிருந்து மீள்வதற்கான வழிமுறைகளை தெரிந்துகொள்வதற்குமான ஒரு இடமாகவே தான் சார்ந்த பெண்ணிய அமைப்பினை தோற்றுவித்தாக தெரிவித்தார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் “இங்கு வாழுகின்ற எமது ஆசியப் பெண்களுக்கு தங்களுக்கு என்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன, அவற்றை எவ்வாறு அடைவது என்கின்ற விடயங்கள் எதுவும் தெரியாத நிலையிலேயே உள்ளார்கள். இதற்கு மொழி, நெருங்கிய உறவுகள் இன்மை, வெளிவிடயங்கள் அறியாதிருப்பது போன்ற பல காரணங்கள் உள்ளன.

ஆரம்பத்தில் எந்தவித பண உதவியும் இன்றியே இதை செய்யமுண்டோம். தொடர்ச்சியாக இயங்க பணம் தடையாக இருந்த போது உதவிபெறுவதற்கு முடிவுசெய்தோம். உதவி பெறும்போது சில கட்டுப்பாடுகளும் சேர்ந்துவரும் என்று தெரிந்திருந்தும் முடிந்தவரை சேவையை மனதில் கொண்டு

பணியாற்றுகின்றோம். இந்த அமைப்பில் முக்கியமாக இரண்டு விடயங்களை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கின்றோம்.

1 - பிரச்சனைக்குரியவர்களின் அந்தரங்கம் பேணப் படுதல்.

2 - எல்லோரையும் சரிசமமாக கணித்தல். போன்ற வையாகும்.

இருந்தும் இங்கிருக்கின்ற ஆசிய அமைப்புகளுக் கிடையேயே இனவாதம், தேசியவாதம் என்பது பெண்களுக்குள் காணப்படுகின்றது. இந்த வேற்றுமைகளை விடுத்து எல்லோரும் சேர்ந்து வேலைசெய்கின்ற போதுதான் இந்த பெண்களுக் கெதிரான வன்முறைக்கெதிராக போராட முடியும் என்று நினைக்கின்றேன்” என தனது அனுபவத்தை பகிர்ந்துகொண்டதுடன், தொடர்ந்து உரையாடல்களும் நடைபெற்றது.

இதைத் தொடர்ந்து தமிழ் சமூக நடுவத்தில் நீண்டகாலமாக இணைப்பாளராக கடமையாற்றும் ராணி அவர்கள் அமைப்பின் செயற்பாடுகளையும், தன்னுடைய அனுபவத்தையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

அவர் தான் எப்படி இந்த அமைப்பில் வேலைசெய்யத் தொடங்கினேன், அவர் எடுத்த பயிற்சி, சந்தித்த பிரச்சனைகள் பற்றி நேர்த்தியாக எடுத்துக் கூறினார். முதலில் வயது போனவர்களே தங்களது பிரச்சனைகளை பேச்தொடங்கினர். அதன் பின்னரே இளம் பெண்களும் வரத்தொடங்கினர். இருந்தும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தங்கள்மீதான பாலியல் ரீதியான கொடுமைகள் பற்றி பேசவது இன்றும் மிகவும் கடினமாகவே உள்ளதை உணர்ந்தோம். இந்த நிலையில்தான் பெண்களை வரப்பன்னுவதற்காகவே இந்த அமைப்பில் நாங்கள் ஜிசிங், ஆங்கிலம், தையல், நடனம் போன்ற வகுப்புகளை செய்கின்றோம். ஏனெனில் இந்த வகுப்புகளுக்கு மட்டுமே ஆண்கள் பெண்களை அனுமதிக்கின்ற நிலைமை இன்னும் காணப்படுகின்றது என்றும், தாங்கள் சந்தித்த பெண்களின் பிரச்சனைகளையும் அந்தப்பெண்களுக்கு என்ன எதிர்காலம், சட்ட ரீதியாக என்ன செய்யமுடியும், எவ்வாறான பிரச்சனைகளை இவர்கள் சந்திக்க நேரும் என்கின்ற விடயங்களை தனது அனுபவங்களுடன் ஒரு பயிற்சி பட்டறையாக நடாத்தினார். இந்திக்கு பெண்கள் சந்திக்கின்ற வன்முறைகளையும் அதிலிருந்து விடுபட முனையும்போது சுந்திக்கின்ற பிரச்சனைகளையும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளுக்கெதிரான சட்டங்கள் பற்றியும், அவற்றை பயன்படுத்துவதில் உள்ள அறியாமை பற்றியும் பல பெண்களின் அனுபவங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன.

முதல்நாள் நிகழ்வுகளின் இறுதியாக கலைநிகழ்ச்சிகள்

நடைபெற்றது. கலைநிகழ்வில் இளம் யுவதிகள் ஓவியா, அனாமிகா ஆசிய இருவரும் இணைந்து இரண்டு நடனங்களையும், நிர்மலா, கீதா, மஞ்ச போன்றவர்கள் பல விழிப்புணர்வுப் பாடல்களையும் பாடினார்கள்.

மறுநாள் மதிய உணவின் பின்னர் தொடங்கிய பெண்கள் சந்திப்பில் சுய அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து பிராண்சில் வாழ்கின்ற புஸ்பராணி அவர்களால் எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூலான “அகாலம்” லண்டனில் வாழ்கின்ற நவஜோதி அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அவரது ஆய்வில் அகாலம் ஈழப்போராட்டத்தின் அவைகளை சந்தித்த ஒரு பெண்ணின் வரலாறு. ஒரு குடும்பத்தின் வரலாறு. ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு. ஒரு இனத்தின் வரலாறு என பலவிதமாக உணரப்படவேண்டும் என்கின்ற கருணாகரணின் முன்னுரையை விதிந்துரைத்தார். இந்நாலே வாசிக்கும்போது புஸ்பராணி அவர்கள் சிறையில் அனுபவித்த கொடுமைகள் மனதை மிகவும் தாக்குகின்றன. முக்கியமாக பெண்களின் மாதவிடாய் காலங்கள் பற்றிய குறிப்பு மனதை உலுப்புகின்றன. இந்நால் தமிழினத்தின் விடிவுக்காக போராட சென்று போராடிய காரணத்தால் சிறைவாசம் அனுபவித்து வெளிவந்த ஒரு பெண்ணின் கதை மட்டுமல்ல, இது ஒரு யாழிப்பாணத்து சாதிய ஒடுக்குமுறைகளின் கதையாகவும், ஈழப்போராட்டத்தின் ஒரு குறுக்கு வெட்டு முகமாகவும் கொண்ட பல பரிமாணங்கள் இந்நாலில் காணக்கிடைப்பதை எடுத்துரைத்தார். இன்றைய இளைஞர் சமூதாயத்தினர் ஒரு பகுதி போராட்ட வரலாறு மட்டுமே தெரிந்துள்ளார்கள். அவர்களை நோக்கி இதுபோன்ற அனுபவப்பதிவுகள் இன்னும் இன்னும் வெளிவரவேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்கவி அவர்களால் எழுதப்பட்ட “ஊழிக்காலம்” நாவல் லண்டனில் வாழ்கின்ற மீனா அவர்களால் விமர்சனத்திற் குள்ளாக்கப்பட்டது. தமிழ்கவி அவர்கள் 20 வருட தமிழீழப் போராளி, பல இழப்புகளையும் சந்தித்தவர். இவர் ஆரம்பகாலங்களில் “புலிகளின் குரல்” கட்டுரை, கவிதை, கதை என்பவற்றை எழுதி வாசித்து வந்தவராவார். இதற்கு முன்னர் இரண்டு நாவல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். “ஊழிக்காலம்” 300 பக்கங்களை கொண்டுள்ளது.

இதில் இவர் தன்னை பார்வதி என்கின்ற பாத்திரத்தினாடு நகர்த்துகின்றார். இந்த நாவல் முழுவதும் யாழிப்பாண இடப்பெயர்வின்போது இராணுவத்திற்கும், புலிகளுக்கும் இடையில் மக்கள் எவ்வாறு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதையே எடுத்துக்கூறுகின்றது. இடப்பெயர்வு தொடங்கியபோது பார்வதி வாழ்ந்த இடத்தில் இருந்து இறுதியாக மூளிவாய்க்கால் வரைக்கும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பட்ட துண்பங்கள், கொண்டுவந்த பலவற்றை விட்டுச்செல்வதும், கூட வந்த

பலர் இறந்துவிட மீதியாக இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து பயணிப்பதையும் இறுதியாக மூன்றிவாய்காலில் மக்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளையும் இவர் தத்ருபமாக எழுதியிருப்பது உள்ளத்தை உறையவைக்கின்றது. எம்மால் கனவில்கூட நினைத்துப்பார்க்கமுடியாத அளவு மக்கள் திண்டாடியுள்ளார்கள். இந்நாவலை இந்த அகோர யுத்தத்தில் இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களை அழித்ததற்கான ஒருசாட்சியமாக மட்டுமன்றி, புலிகள் சொந்தமக்களையே கொன்றெழுதித்தற்கு அத்தாட்சியாகவும் கொள்ளமுடியும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

அதைத்தொடர்ந்து நடந்த இலங்கையில் ஏறாலுரை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சர்மிளா செயித் எழுதியுள்ள “உம்மத்” என்ற நாவல் ஜேர்மனை சேர்ந்த உமா அவர்களால் விமர்சிக்கப்பட்டது.

அவரது உரையில் “உம்மத்” என்ற நாவல் குறிப்பாக பெண்களை போராட்டத்தில்ஈடுபட்ட பெண்களாயினும் சரி, சமூகசேவையில் ஈடுபட்ட பெண்களாயினும் சரி இந்த யுத்தம் இவர்களை எவ்வாறு பாதித்துள்ளது, அவர்களது வாழ்க்கையை எவ்வாறு குறையாடியுள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு நாவலாகவே உள்ளது. குறிப்பாக பெண்கள் போராளியாக இயக்கங்களில் இருக்கும்போது அதிகாரத்துக்கு பயந்தும், ஆயுத மோகத்தாலும் போற்றிய சமூகம், அவர்கள் மீண்டும் சாதாரண வாழ்வுக்குள் நுழையும்போது அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமையும், அவர்களை நிராகரிப்பதையும் அழிகாகக் காட்டுகிறது. இதில் வெவ்வேறுவகையான வாழ்வு நிலையைக்கொண்ட மூன்று பெண்களின் வாழ்வை, இந்த யுத்தமானது மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ எவ்வாறு பாதித்துள்ளது என்பதை சித்தரிப்பதோடு, முடிவுமிக்கஞக்கும், தமிழர்களுக்குமிடையில் இருந்த நல்லூறுவு எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதாகவே இந்நாவல் அமைந்துள்ளது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

பெண்கள் சந்திப்பில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இம்; மூன்று நூல்களும் உண்மையில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக இருந்தது. சுமார் 30, 35 வருடங்களாக நடைபெற்ற இந்த போராட்டத்தின் ஆரம்பகாலம், யுத்த காலம், யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலம் போன்ற வெவ்வேறு காலங்களை சித்தரிப்பனவாக முறையே இம்மூன்று நூல்களும் அமைந்திருந்தன.

மிக ஆரம்பகாலங்களிலேயே போராட்டத்தில் இணைந்து போராடிய ஒரு போராளிப் பெண்ணின் அனுபவத்தையும், ஆதங்கத்தையும் “அகாலம்” கொண்டுவர, சுமார் 20 வருடகாலம் போராட்டத்திற்கு தன்னையும், தனது குழந்தைகளையும் அர்ப்பணித்த

ஒரு பெண்ணின் கதையாகவும், இறுதி யுத்தத்தின் கொடுமைகளின் கண்ணாடியாகவும் “ஊழிக்காலம்” பிரதிபலிக்க, இந்த அகோர யுத்தமானது முடிந்துபோன பின்னரும், எமது சமூகத்தை, முக்கியமாக பெண்களை எவ்வாறு பாதிப்படைய வைத்துள்ளது என்பதை “உம்மத்” என்ற நாவலும் அழிகாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இவ்வகையான நூல்கள் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக, யுத்தத்தின் சாட்சியங்களாக பெண்களிடம் இருந்து வெளிவந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியது. இதுபோன்று எமது பெண்களிடமிருந்து இன்னும் இன்னும் படைப்புகள் வெளிவரவேண்டும். அதுவே எதிர்கால சந்ததியினருக்கான ஆவணங்களாகவும், ஆனுபவத் திரட்டுகளாகவும் எதிர்காலத்தில் பேணப்படும். இம்மூன்று நூல்களையும் அறிமுகமும், விமர்சனமும் செய்ததில் பெண்கள் சந்திப்பு பெருமையடைகிறது.

இதைத்தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்வாக “பெண்களும் மனநல உள்ளியலும்” என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் “MIND” என்கின்ற அமைப்பில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்ட மருத்துவரான ஜோசே கில்டன் அவர்கள் மிக நீண்ட உரையாற்றினார்.

MIND அமைப்பானது கறுப்பின, ஆசிய சிறுபான்மையின மக்களுக்கான அமைப்பாகும். இவர்களுடைய உள் நல வளம் பற்றி ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்றது. உலகத்தில் ஆண்களை விட 2 மடங்கு அதிகமாக உளநலம் பாதிக்கப்படுபவர்களாக பெண்களும், குழந்தைகளுமே உள்ளார்கள். இப்பாதிப்புக்கு பிரதான காரணமாக வறுமையும், அதை தொடர்ந்து யுத்தம், குடும்ப வன்முறை, கலாச்சாரம் என்கின்ற போர்வையில் நடைபெறும் மூடத்தனமான நிகழ்வுகள் போன்றவையும் காரணமாகின்றன. மனஅழுத்தம், பதட்டம், தாழ்வு மனப்பான்மை போன்றவை முதலாவது அறிகுறியாகவும் இருக்கும். ஆனால் இன்னுமொரு விடயத்தையும் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். மனோதத்துவ நிபுணர்கள் வியாதிகளை இனங்காண்பதற்கு அறிகுறிகளுக்கான ஒரு பொதுவான பட்டியலை வைத்திருப்பார்கள். இப்பட்டியல் வட ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தை கொண்டதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இதையே ஆபிரிக்க, ஆசிய கலாச்சாரத்தை கொண்ட அனைவருக்கும் பயன்படுத்தும்போது மிழையான முடிவுகள் எடுக்கும் சந்தர்ப்பமும் உருவாகின்றது. ஏனெனில் துயரம், அச்சம், பயம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் விதம் ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திற்கும் வேறுபடும். ஆகவே எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான பட்டியலை வைத்திருக்க முடியாது. இதற்கெதிராக இப்போது பல குரல்கள் எழுகின்றன. மற்றும் பலவிதமான ஆராட்சிகளின் பின்பு மனநோயானது பரம்பரையாக கடத்தப்படுவதில்லை என்பதையும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள் எனவும்

குறிப்பிட்டார்.

இறுதியாக இலங்கையில் “யுத்தத்திற்கு பின்னான பெண்களின் நிலை” பற்றி நிர்மலா, விஜி போன்றோர் உரையாடினர். முதலில் கருத்துத் தெரிவித்த நிர்மலா அவர்கள், பொதுவாகவே இலங்கையில் பெண்களுக்கு தங்கள் விடுதலைபற்றிய எந்தவித விழிப்புணர்வும் இல்லை. யுத்தத்தின் பின்னர் பெண்கள் மீதான வன்முறை பல வழிகளிலும் அதிகரித்துள்ளது. இதற்கு முக்கியகாரணம் அரசு ஒடுக்குமுறையாகும். இன்று குறிப்பாக வடமாகாணத்தில் நடந்து வரும் இராணுவமயமாக்கல் பெண்களுக்கு மிகவும் பயங்கரமான சூழலை ஏற்படுத்துகின்றது. மற்றும் வடகிழக்கு மாகாணங்களில் இவ்வளவு காலமும் அதிகாரத்தை செலுத்தி வந்த எல்.ரி.ரி.ஈ இடமும் பெண்கள் விடுதலை நோக்கிய எந்தவிதமான வலுவுட்டல் செயற்பாடுகளும் இருக்கவில்லை. தமிழ் தேசிய வாதமானது பெண்களின் பிரச்சனைகளை பயன்படுத்தி தேசியவாத உணர்வையே மெருகுபடுத்துகின்றது. மாற்றாக தமிழ் தேசியவாதிகள் எவரிடமும் பெண்களின் விடுதலை குறித்து எவ்வித செயற்திட்டங்களோ, முன்னெடுப்புகளோ எதுவுமே இல்லை. ஆகவேதான் எமது பெண்கள் தேசியத்தின் பெயரில் பாவிக்கப்பட்டு ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் எனவும் கூறினார்.

அதைத் தொடர்ந்து பிரான்சில் இருந்து கலந்துகொண்ட விஜி கருத்துரைக்கையில், யுத்தத்திற்கு பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் பெண்கள் சந்திக்கின்ற பிரச்சனைகளை விபரித்தார். அவற்றுள் பெரும் பிரச்சனைகளாக அண்மைக்காலங்களில் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்ற மது பாவனை, வட்டிக்கொடுமைகள் போன்றன இருப்பதனை சுட்டிக்காட்டினார்.

யுத்தத்தின் பின்னர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மதுவிற்பனை நிலையில் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. சில்லறை மது விற்பனை நிலையம், மது விற்பனை நிலையங்களுடனான கொட்டல்கள், மதுவுடனான உணவுகம் என்று மொத்தம் 60 மது விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளன. இன்று மதுபாவனை அதிகரித்துள்ளதால் குடும்பங்களில் வன்முறைகளும் அதிகரித்துள்ளன. பெண்கள், குழந்தைகள் மீதான பாலியல் பலாத்காரம், உடல், உள் ரதியான வன்முறைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதைவிட யுத்தத்தில் ஆண்களை இழந்த பெண்கள் தனித்து குடும்பத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதால், தற்போது காளான் போல் முளைத்துள்ள உயர்வட்டிக்கடன்களை பெறுகிறார்கள். இதனால் பலவிதமான நெருக்கடிகளையும், அவமானங்களையும் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. இதனால் பெண்கள் தற்கொலை முயற்சிகள் கூட நடைபெறுகின்றன. இதற்கெதிராக பெண்கள் அமைப்புகள் ஆர்ப்பாட்டங்களை மேற்கொண்டாலும் எவ்வித முன்னேற்றமும் அற்ற நிலையே காணப்படுகின்றது என கூறினார்.

சமார் 40 இற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் இச்சந்திப்பில் கலந்துகொண்டதுடன், பரஸ்பர உரையாடல்களும் விவாதங்களும், அனுபவப்பகிர்வுகளும் ஆரோக்கியமாக இடம்பெற்றன. புகலிடப்பெண்கள் சந்திப்பின் வளர்ச்சியும், உறுதியான இருப்பும் மென்மேலும் நம்பிக்கைதருகின்றது என சந்திப்பில் கலந்துகொண்ட பல பெண்கள் கருத்துரைத்தமை முக்கியமானதொன்றாகும். அடுத்த பெண்கள் சந்திப்பு பேர்லினில் நடாத்துவதற்கு உமா அவர்கள் பொறுப்பெடுத்துக்கொண்டதுடன் பெண்கள் சந்திப்பு நிறைவு பெற்றது.

வாசிப்பு மன்னிலை விவாதம்: அறும் சார்ந்து பொதுவெளி

▪தேவதாசன்

வாசிப்பு- மன்னிலை -விவாதம் என்ற நிகழ்வின் தொடர்ச்சியானது வாசிப்பு ஆர்வம் அது பற்றிய கருத்தியல் அது குறித்த விவாதம், பகிர்வு, மன்னிலை, அறிதல், நட்பு, கூட்டுச்செயற்பாடு எனப் பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கித் தொடர்கிறது.

நன்பர் அரவிந்து அப்பாத்துரைபாரிஸில் மொழிபெயர்ப்பு நிலையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறார். அவர் கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர். நாவல்களையும் கவிதைத் தொகுப்புகளையும் எழுதி வெளியிட்டவர். பாலம் என்ற பதிப்பகத்தையும் நடத்தி வருகிறார். பிரஞ்சு மொழி இலக்கியத்தின் மீதும் நிறைந்த தேடலுள்ளவர். இலங்கைத் தமிழர்களுடைய அரசியல் - பண்பாடு குறித்து அதிக அறிதல் உள்ளவர். புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியவாதிகளுடன் தொடர்ச்சியாகப் பயணிப்பவர்.

அவரது மொழி பெயர்ப்பு நிறுவனத்தில் ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் நூற்று தினத்திலும் பிரஞ்சு மொழிக் கலின்றுக்களை அழைத்து கவிதை வாசிப்பையும் அது குறித்த உரையாடல்களையும் நடத்தி வருகிறார். பிரான்ஸில் வாழும் பல்லின, பல் கலாசாரக் கலின்றுக்களும் தங்களது கவிதைகளை அங்கு நிகழ்த்துகிறார்கள். இந்திகழ்வுகளிற்கு நானும் சென்று வந்திருக்கிறேன். அதுவே ‘வாசிப்பு மன்னிலை விவாதம்’ என்ற தொடர்ச்சியான இலக்கியச் செயற்பாடு நிகழ்வுக் காரணமானது.

இந்திகழ்வால் உத்வேகம் பெற்ற நானும் சில நன்பர்களும் இது போன்று, தமிழில் வருகின்ற இலக்கிய - அரசியல் நூல்களையும் வாசிப்புக்கு எடுத்து விவாதித்தால் நன்மை பயக்குமே என்ற எண்ணத்தை முன்வைத்தபோது அரவிந்த அப்பாத்துரை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் எங்களது எண்ணத்திற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்.

2012ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் முதலாவது வாசிப்பு மன்னிலை விவாதம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்திகழ்விலேயே தொடர்ந்து இரு மாதங்களிற்கு ஒருமுறை இரண்டு நூல்களிற்குக் குறையாமல் வாசிப்புக்கு எடுத்து அதன்மீது திறனாய்வுகளை நிகழ்த்தி விவாதிப்பது என முடிவு செய்யப்பட்டது. அன்றே இந்திகழ்விற்கு ‘வாசிப்பு-மன்னிலை- விவாதம் என்ற பெயரும் சூட்டப்பட்டது. இரண்டாவது வாசிப்பு மன்னிலை விவாத நிகழ்விலிருந்து அய்ந்து நிகழ்வுகள் வரை உரையாடுவதும் விவாதிப்பதும் ஒரு சொல்லும் விடுபடாது அப்படியே நன்பர் அசராவால் பதிவு செய்யப்பட்டு எழுத்து வடிவில் இணையங்களில் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வகையாகச்

சொல்லுக்குச் சொல் பதிவு செய்வது குறித்து நிகழ்வில் கலந்து கொள்பவர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துகள் எழுந்தன. உரைகளின் சாராம் சுத்தை மட்டும் எழுதினால் போதுமானது என்றொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. சொல்லுக்குச் சொல் பதிவு செய்த செயற்பாடு இத்தோடு நின்றுபோனது.

வழமைபோலவே இந்திகழ்வின் மீதும் ஆரம்பத்தில் அவதுரூபர்களும் ஏனாங்களும் கிளம்பத்தான் செய்தன. இருப்பினும் காலப்போக்கில் அந்த அவதுரூபர்களும் ஏனாங்களும் நீர்த்துப் போயின. இதுவரை நிகழ்ந்த 13 நிகழ்வுகளிலும் முப்பது நூல்கள் வாசிப்புக்கும் திறனாய்வுக்கும் விவாதத்திற்கும் உள்ளாகியுள்ளன.

மனிதன் வாசிப்பதால் பூரணமடைகிறான் எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய இயந்திரக்கி வாழ்க்கைமுறையில் வாசிப்பதற்கு விருப்பமிருந்தாலும் நேரமின்மையும் மனப் பொறுமையின்மையும் இணையங்கள் மற்றும் சமூக வலைத்தாங்களின் பெருக்கமும் ஆழமான வாசிப்பை அந்தியமாக்கி வருகின்றன. இதையும் கடந்து சிலரால் மட்டுமே தீவிர வாசிப்பாளர்களாகத் தொடர்ந்தும் இருக்க முடிகிறது.

வாசிப்பு மன்னிலை விவாத நிகழ்வுகளில் பங்குகொள்ளும் பலர் நிகழ்வில் கலந்துகொள்வதற்காக கட்டாயமாக வாசிக்க வேண்டிய கடப்பாட்டுக்கு உள்ளாகின்றனர். இரண்டு வருடங்களிற்குள் இருபத்தெட்டு நூல்கள் வாசிக்கப்பட்டு பகிரப்பட்டதை நல் ஆரோக்கியமான சூழலாகவே கருதுகின்றேன்.

ஒரு மதம் சார்ந்தவர்கள் வேறு மத நூல்களை வாசிப்பது மதத் துரோகமாகக் கருதப்படுகிறது. தீவிர இடதுசாரிகள் எனச் சொல்லப்படுவோர் அவர்களது அரசியல் சார்ந்த நூல்களைத் தவிர மற்றைய நூல்களைப் பயில்வது தங்களிடம் சூழப்பங்களை உண்டுபண்ணிவிடும் என அஞ்சவதுமுண்டு. ஒரு விடுதலை இயக்கத்தின் வெளியீடுகள் மற்றைய இயக்கத்தால் தடை செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் வாசிப்பு மன்னிலை விவாத நிகழ்வில் இயக்கம், மதம், கட்சி கடந்து எந்தக் கருத்துச் சார்ந்த நூல்களானாலும் தரமான நூல்களைத் தெரிவு செய்து பயிலவும் விவாதிக்கவுமான சன்நாயகச் சூழல் உருவாக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு நிகழ்வின் முடிவிலும் அடுத்த நிகழ்வில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நூல்களைத் தேர்வு செய்வதும் நிகழ்வை நெறிப்படுத்துவதற்கும் திறனாய்வாளர்களும் சபையினரால் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. இதுவரை இலங்கை, தமிழகம், மலேசியா, சிங்கை மற்றும் புலம்பெயர் நாடுகளில் எழுதப்பட்ட நாவல்கள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், வரலாற்று நூல்கள், அரசியல் கட்டுரைகள், சிறுவர்

இலக்கியம் எனப் பன்முக வாசிப்பை இந் திகழ்வு சாத்தியமாக்கியுள்ளது. நிகழ்வுக்கு நிகழ்வு இளைஞர்களும் புதியவர்களும் வருகை தருவதும் விவாதங்களில் தீவிரத்துடன் பங்கெடுப்பதும் புலம் பெயர் இலக்கியச் சூழல் குறித்த நன் நம்பிக்கையும் அடுத்த தலைமுறையின் வரவையும் முன்னறிவிப்பதாகவே கருதுகிறேன்.

ஒருவருக்கொருவர் எவ்வளவு கூர்மையான கருத்து வேறுபாடுகளையும் கோட்பாடு முரண்களையும் கொண்டிருந்தபோதும் அந்த முரண்களை எதிரெதிர் தரப்புகள் புரிந்துணர்வோடு பொறுமையாக விவாதிப்பதையும் மற்றவருடைய கருத்துகளைச் சுகித்துக்கொள்வதையும் அரசியல் முழுக்கங்களைக் கடந்து அறஞ் சார்ந்த நிற்பதையும் சண்நாயத்திற்கான அடிப்படைத் தளம் எனக் கொள்ளலாம். வாசிப்பு மன்னிலை விவாதம் அவ்வாறான ஒரு பொதுத்தளம்.

இதுவரை வாசிப்பு நிகழ்ந்த நூல்கள்:

திரு சித்திரச் சதிர்
சலம்பகம்-3
ஆறாவடு
கச்கறணம்
யோ.கர்ணனின் படைப்புகள்
கூண்டு
புத்தனின் பெயரால்
முட்டை பரோட்டாவும் ஒரு சாதா பரோட்டாவும்
பிரண்டையாறு
வரலாறு யாரையும் விடுதலை செய்வதில்லை
எம்மை வாழ வைத்தவர்கள்
இருளில் வாழும் மனிதர்கள்
குடிமைச் சமூகத்தை வலுவூட்டல்
படுவான்கரை
உப்பு நாய்கள்
வன்னி மாவட்டம் ஒரு கையேடு
நிகழ்கலும் நிகழ்கல் நிமித்தமும்
இருளில் தொலைந்தவர்கள்
விருந்தாளிகள் விட்டுச் செல்லும் வாழ்வு
அறுவடைக் கனவுகள்
நோத் முதல் கோபல்லாவ வரை
உரையாடல் (சஞ்சிகை)
ஊழிக்காலம்
ஒரு பயணியின் போர்க்காலக் குறிப்புகள்
கொல்வதெழுதுதல் 90
ஒரு பனஞ்சோலைக் கிராமத்தின் எழுச்சி
முதுவேளில் பதிகம்
யாழிப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ்

அப்பாவும் கோவர்த்தன கிரியம்

உனது அன்பு
ஒரு பரிசுத்த மழைக்காடு

உன் நேசம் பற்றிய விரல்களில்
என் குழந்தைக் கால வாசனை

முதல் பரா ஸெட் பார்த்த போதும்
முதல் சைக்கிளை ஓட்டிய போதும்
முதல் துப்பாக்கி வாங்கித் தந்த போதும்
எவ்வளவு நெருக்கமாய் இருந்த நீ்.

முதல் சிகரட்டின் பின்னும்
முதல் காதலின் வாசனையின் பின்னும்
எவ்வளவு அந்தியமாகிவிட்டாய்

உனது தோல்வியற்ற தற்கொலை முயற்சியின்
பின்னர்
அந்த வீட்டுக்கு நஞ்ச தேய்ந்த கழுத்து
அழுத அம்மாவின் உடலோடு ஓட்டியிருந்தேன் ,
எவ்வளவு விஷமுறிய பாம்பின் சவாசம் அது .

பின் அவள்
ஒரு முற்றுப் பெறாத பாசரத்தைப் போல
முடிக்கவே முடியாமல் தொண்டைக்குள்
சிக்கிக் கொண்டாள் ,

அப்பா -
காலம் ,பிம்பங்கள் பெருகும் வெளி

எவ்வளவு எளிமையானவை நாட்கள்
இந்த நாட்களில் ஒரு தாயை
உனக்குள் வளர்த்திருந்தாய் .

உனது அன்போ -
இச்சிறு மழைக்காய்
என் மேல் நீ தூக்கி பிடித்திருக்கும்
மலைக் குடை .

■கிரிஙாந்

மஹேல் ஜெயவர்தனா : பதற்றங்களின் நாயகன்

■ தர்மு பிரசாத்

மஹேல் ஜெயவர்தனாவின் மட்டையாட்டத்தில் 2003ம் ஆண்டு உலகக் கிண்ணத் தொடர் முக்கியமானது. அத்தொடரில் அவர் வீழ்ச்சியின் உச்சத்திலிருந்தார். தொடர்ந்து மோசமாக அடித்தாடி ஆட்டமிழந்தார். அவரிடமிருந்த துல்லியமான நிதானம் காற்றில் வைத்த கற்புரம் போல சுவடேயில்லாமல் போயிருந்தது. வெறுமையான வெங்காயப் பெட்டி போல கடந்தகால வாசம் மட்டுமே வீசினார். பலரும் அவரில் விசனப்படத் தொடங்கிய நேரம். அந்த விசனங்களின் உச்சமாயிருந்தது, அவுஸ்ரேலியாவுடனான உலகக் கிண்ண அரையிறுதிப் போட்டி. 172 எனும் இலக்கை, 38.1 பந்துப் பரிமாற்றங்களில் (overs) துரத்திய இலங்கை, வெறும் 123ஜ மாத்திரமே அடித்துத் தோற்றது. அரவிந்த டை சில்வாவின் கடைசி ஒருநாள் போட்டி. அவர் "ராண்-அவுட்"டாகி வெளியேறிய போது, மஹேல் ஆட உள்ளே வந்தார். எல்லோரும் நிமிர்ந்து அமர்ந்தோம். இலங்கைக்கு வெற்றியைத் தரக்கூடிய மட்டையாட்டம் மஹேலவிடம் இருப்பதாக நம்பினோம். சங்கக்கராவுடன் இணைந்து அந்த இலக்கை துரத்தியடிக்கும் வல்லமை மஹேலாவிற்கு இருந்தது. அதுவரை அவர் மீது கொட்டப்பட்ட விமர்சனங்களை எல்லாம் தனது மட்டையால் அடித்துத் துடைக்கும் வாய்ப்பது. ஆனால் அவரோ கில்கிறிஸ்டிடம் "ரிப்" கொடுத்து வந்த வேகத்தில் ஆட்டமிழந்தார். பணக்கார

அப்பாவின் ஊதரி மகன்போல பொறுப்பில்லாமல் ஆடினார். அத்தொடரில் அவர் மொத்தமாக எட்டுப் போட்டிகளில் இருபத்தியிரண்டு ஓட்டங்களையே எடுத்திருந்தார். இத் தொடர் அவரின் மட்டையாட்ட வரலாற்றில் மிக மோசமான தொடர்.

மஹேல் இலங்கை அணியின் பொற்காலத்தில் அணிக்குள் வந்தவர். அப்போது இலங்கை அணியில் சனத் ஜெயகுரியா, மார்வன் அத்தபத்து, அரவிந்த டை சில்லா, அருச்சன ரணதுங்கா, ரொஷான் மஹானம், முத்தையா முரளி என ஆளுமைகள் நிறைந்திருந்த சூழல். மஹேலவின் முதலாவது போட்டியும் இலங்கை ரசிகர்களால் மறக்க முடியாத டெஸ்ட் போட்டி. இந்தியாவுடன் கொழும்பு பிரேமதாசவில் நடந்தது. அதில்தான் சனத் 340ம், மஹானம் 225ம் அடித்தார்கள். அப்போதைய அதிகூடிய இணைப்பாட்ட ஓட்டம் 576ஜ தம்முள் பகிர்ந்து கொண்டனர். அவ் இணைப்பாட்டத்தை மஹேலவும், சங்காவும் இணைந்து 2006ல் முந்தினார்கள். கன்னி டெஸ்ட் போட்டியில் மஹேலா 66 ஓட்டங்களை எடுத்தார். சிறுவனின் துடிப்போடு அவர் அரைச்சதம் கடந்த போது ரசிகர்கள் பலர் அரவரை திரும்பி பார்த்தனர். அதில் நானும் ஒருவன். அப் போட்டியில் மஹேல அடித்த நான்கு ஓட்டங்களில் ஒரு விதநேர்த்தியிருந்தது. நான்கு ஓட்டங்களிற்கும், ஆறு ஓட்டங்களிற்கு பந்தை

"இலங்கையின் போட்டுகளை ஒரு வித குற்றவனர்வடனே ரசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்பதுகளின் பின்னர் பிறந்த பஸிற்கும் இருக்கும் இரட்டைமனதிலையிது"

விரட்டி அடிப்பது மட்டுமே மட்டையாட்டத்தின் அதி உச்ச திறனென நம்பிய எனக்கு அவரின் ஆட்டம் புதிய அனுபவமாயிருந்தது.

முரட்டுத்தனமாக அதிரடியாக ஆடிய (சனத்) , அல்லது அநியாயத்திற்கு மெத்தனமாக ஆடிய (அத்தப்பத்து, மஹானாம) இலங்கை அணியில் அவர் ஒருவரே ரசிக்கும் படி நிதானமாக ஆடினார். அவரின் அபாரமான கவர் டிரைவ்களும் (cover drive), ஒன் டிரைவ்(on drive) அடிகளும் பெரிதும் ரசிக்கப்பட்டன. ஒரு சில போட்டிகளிலேயே இலங்கையின் அடுத்த அணித்தலைவர் என ஏதிர்வு கூறும்படியான ஆளுமையிக்க ஆட்டம் அவருடையது. நண்பர்கள் சனத்தின் அதிரடியில் லயித்திருக்க , எனக்கோ மறொலவின் எடுப்பான ஆட்டம் பிடித்திருந்தது. இரண்டாயிரங்களின் தொடக்கத்தில் சனத்தின் தலமையில் சில தொடர்களை இலங்கை வென்றது. 96ம் ஆண்டு உலககிண்ணத்தின் பின்னர் இலங்கை அணியில் நிகழ்ந்த குறிப்பிடும் படியான அலையிது. மறொலவு உப அணித்தலைவராக இருந்தார். சனத்தின் அதிரடியாட்டமும் , மறொலவின் நிதானமும் சேர்ந்திருக்க கிடைத்த வெற்றிகள்.

இரண்டாயிரங்களின் ஒரு பொழுதில் இலங்கையின் யத்தியவரிசை ஆட்டம் கண்டது. சனத் அடித்தால் மட்டுமே வெற்றியெனும் மேசமானதொரு நிலை இலங்கை அணிக்கு வந்தது. முதல் விக்கற் 200ல் விழுந்தாலும், 225க்குள் எல்லோரும் ஆட்டமிழந்துவிடும் மிக பலவீனமான மத்தியவரிசை. சீட்டுக்கட்டுகளால் அடுக்கிச் செய்யப்பட கட்டிடம் போலிருந்தது இலங்கை அணி. ராஜாவான் சனத்தை அக்கட்டுக்களிலிருந்து உருவினால் மொத்தக் கட்டடமும் பெல பெலவெனச் சரிந்து விடும். அந்த மத்திய வரிசையில் மறொலவும் பத்தடத்துடன் ஆடினார். அதுவரை ஏறுமுகத்திலிருந்த மறொலவின் மட்டையாட்டம் மேல்லச் சருக்கத் தொடங்கியது. இலங்கையின் நச்சத்திர வீரர்களின் ஓய்வும் , சிலர் ஆட்டத்திற்னில் அந்திம காலத்திற்கும் போனார்கள். தூரதிஸ்டவசமாக இளம் மறொலவும் ஆட்டத்திற்னில் வீழ்ந்தார். மறுபக்கம் சங்கஹாரா புதிய ஆளுமையிக்க வீரராக வளர்ந்தார்.

ஊதிக் கட்டடபட்டிருந்த பலூன் நொடியில் வெடித்துச் சுருங்கிவிடுவது போல மறொலவின் ஆட்டமும் சுருங்கிப் போனது. 2003ம் ஆண்டு உலக கிண்ணத்தின் பின்னர்

அவர் ஒருநாள் அணியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். பத்தொன்பது வயதில் இலங்கையின் எதிர்காலம் எனும் ஆரூடங்களுடன் வந்த மறொல தனது இருபத்தி அய்ந்தாவது வயதில் அணியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். இப்படியாக முடித்து விடலாம் மறொலவின் மட்டையாட்ட வாழ்வை. ஆனால் அவர் மீண்டு வந்து சாதித்தலைகள் ஏராளம். அவைதான் மறொல என்னும் ஆளுமையை ரசிகர்களுக்குக் காட்டியது. அதுதான் மறொலவின் இறுதிப் போட்டியை காண அரங்கில் குழுமிய ரசிகர்களின் எண்ணிக்கையில் காட்டியது. ஒருநாள் போட்டியின் ஆரவாரங்களுடன் நிகழ்ந்தது அந்தக் கடைசி டெஸ்ட் போட்டி. இலங்கையின் மட்டையாட்ட ஆளுமை சனத்திற்கு கூட கிடைக்காத வாய்ப்பது.

மழையடித்தாலும் டெஸ்ட் போட்டி நடக்கும் மைதான ந்களில் ஒதுங்கமாட்டார்கள் இலங்கை ரசிகர்கள். மறொல எனும் ஆளுமையை பார்க்க கூட்டமாய் வந்திருந்தனர். அன்று அவருடன் சங்காவும் ஆடிக் கொண்டிருந்தார். சச்சின் - டிராவிட்டின் பின்னர் அதிக ஓட்டங்களை பெற்ற இணைப்பாட்ட சோடி இவர்கள். ஒவ்வொரு ஆடியையும் ரசிகர்கள் கொண்டாடினார்கள். டெஸ்ட்போட்டிகளின் அடையாளமான சோம்பல் உதிர்ந்து வண்ணமயமாகவிருந்தது மைதானம். அந்தக் கடைசிப்போட்டியிலும் மறொல அரைச்சுமடித்தார்.

மறொலவிடம் நூதனமானதொரு திறனிருக்கிறது. மட்டைடாட்டத்திற்கு அவசியமானதும் , அரிதான துமான திறன். இக்கட்டான , பத்தடமான சூழ்நிலைகளின் போதெல்லாம் மிக இயல்பாக நண்பர்களுடன் மட்டையாடுவது போல ரசித்து ஆடுவார். இக்கட்டான தருணங்களில் மட்டுமே அவரிடம் வெளிப்படும் அபாரமான திறன். அந்த திறனினால் தான் விவி கிண்ணத் தொடரில் (1999) இங்கிலாந்துக்கு எதிராக 111 பந்துகளில் 120 ஆடிக் குழுத்து. உலக கிண்ண(2007) அரையிறுதி ஆட்டத்தில் நியூசிலாந்துக்கு எதிராக சதமடிக்க முடிந்தது. தோல்வியை தவிர்க்க 255 பந்துகளில் 54 ஓட்டங்களை எடுக்க முடிந்தது. தனது முன்றாவது டெஸ்ட் போட்டியில் தென் ஆபிரிக்காவிற்கு எதிராக 167 ஓட்டங்கள் அடிக்க முடிந்திருக்கிறது. இப்படிப்பல இக்கட்டுக்களிலிருந்து இலங்கையை பத்திரமாக கரை சேர்த்த மட்டையாட்டம் அவருடையது. அவர் சுதமடித்த பெரும்பாலான போட்டிகளில் இலங்கை வென்றிருக்கிறது. அவர் வெற்றிகளின் பிரதான காரணியாகவும் , ஊக்கியாகவும் இருந்தார்.

நன்றாக ஆடிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஓய்வினை அறிவித்தார் மறொல. சீராகப் பறந்த விமானம் சடுதியாக தரையிறங்கிவிடுவது போன்றதொரு ஓய்வு. இங்கிலாந்தில் டெஸ்ட் வெற்றியின் பின்னர், அடுத்த பாகிஸ்தான்

தொடருடன் டெஸ்டிலிருந்து ஓய்வு பெறப்போவதாக அறிவித்தார். மஹேலவின் முதற்போட்டியிலிருந்து அவரை , அவரின் நுணுக்கமான ஆட்டத்திற்கு தொடர்ந்து வருபவர்களுக்கு ஆச்சரியமிக்க அறிவிப்பது. அன்மைக் காலங்களில் அவர் பெரிதாக சாதிக்கவில்லை எனினும் மிதமாக அடிக்கொண்டிருந்தார். பதட்டமான தருணங்களில் எல்லாம் மீட்பாளரைபோல ஆட்டத்தை தன்கையிலெடுத்தார். நெருக்கடிகளின் போது தலைவராய் , சுக வீரராய் , உப அணித்தலைவராகக் கூடச் செயற்பட்டார். (அதுவும் தன்னிலும் அனுபவம் குறைந்த வீரரின் கீழ்) நாயகபிம்பங்களை ஊதிப் பெருப்பிக்கும் மட்டையாடத்தில் இது அரிய ஆளுமைப் பண்டு. கூடவே நீந்தும் நிலவைப் போல அவர் எம் கல்லூரி அரட்டைகளிலும் , விளையாட்டு மைதானங்களிலும் , படுக்கை அறையின் சுவர்களிலும் தலையில் நீலத்துண்டைக் கட்டியபடி தனது மட்டையை உயர்த்திப் பிடித்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். இனி மைதானத்தில் பார்க்க முடியாத காட்சியது. ஒரு தலைமுறை ரசிகர்களை பாதித்த மட்டையாட்டம் அவருடையது.

மஹேலவின் அதியுச்ச திறனை டெஸ்ட் போட்டிகளிலேயே பார்க்கலாம். ஒருநாள் போட்டிகளில் ஓவ்வொரு பந்திலும் ஒட்டம் எடுக்க வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் ஆடுவார். அதுவே அவரின் ஆட்டமிழப்புக்கு காரணமாகவுமிருக்கும். டெஸ்டில் இருக்கும் நிதானம் ஒருநாள் போட்டிகளில் அவரிடம் ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. இது அவரின் பலவீனமும் கூட. அதனால் தான் அவரால் ஒருநாள் போட்டிகளில் தன் திறமைக்கு அளவாக சாதிக்கமுடியவில்லை. ஒரு நாள் போட்டிகளில் அவரின் சராசரி முப்பதிலும் குறைவாகவே இருக்கிறது. இச்சராசரி ஒரு மிதமான ஆட்டக்காரரின் சராசரியாகும். நானுறு ஒருநாள் போட்டிகள் விளையாடிய சிலரில் அவரும் ஒருவர்.

டெஸ்ட் போட்டிலில் அவர் தன்னியல்பில் பிடித்த ஷெட்களை எடுப்பாய் ஆடினார். கவர் டிரைவ்களில் பந்தை நான்கிற்கு விரட்டினார். ஒன் டிரைவ் களில் முன்னம் காலிலும் , பின்னங்காலில் பிரிக்குகளும் , விக்கற்றுக்கு குறுக்காக வந்து கீப்பரின் பின்னாலும் ஆடினார். மஹேலவின் ஓவ்வொரு டெஸ்ட் ஆட்டத்திலும் எல்லா வித ஷெட்களையும் பயன்படுத்தி ஆடியிருப்பார். ஒவ்வொரு மட்டையாட்ட வீரரின் கனவும் இங்கிலாந்தின் லோட்ஸ் மைதானத்தில் டெஸ்ட் போட்டியில் ஒரு சதமாவது அடிக்க வேண்டும் என்பது. மஹேல இரண்டு முறை லோட்சில் சதமாடித்துள்ளார்.

நடந்து முடிந்த இந்திய இங்கிலாந்து டெஸ்ட் தொடரில் இந்தியா மிக மோசமாகத் தோற்று. அதில் அஸ்வின் மட்டும் நன்றாக ஆடினார். இந்தியாவின் இந்த வீழ்ச்சியின் காரணம் ‘லேட் கட்’ தான். இந்தியவி

யாரும் ‘லேட் கட்’டை முயற்சிக்கவில்லை. அஸ்வின் மட்டும் ஓரளவு முயன்று சாதித்தார். பந்தை விழ விட்டு சில கணங்கள் தாமதித்து மட்டையில் எடுத்து விளையாடுவது. இந்த ‘லேட் கட்டில் மஹேல தேர்த்தவர். மஹேலவின் மிகப்பெரிய பலமும் ‘லேட் கட்’தான். அவர் பந்தை விட்டு பொயின்ற திசையிலும் , தேர்ட் மான் திசைக்கும் நொடியில் பந்தை விரட்டும் சொடுக்குகள் அபாரமானவை. சமூற்பந்திற்கு முன்னால் வந்து ‘ஓவர் எஸ்ரா கவரில்’ அடிப்பதும் மஹேலவின் பிரத்தியோக ஷோட். இந்தியாவின் மாஸ்டர் சச்சின் என்றால் இலங்கையின் மாஸ்டர் மஹேல.

மஹேலவை தடுமாற்றி ஆட்டமிழக்கச் செய்ய இரண்டு எனிய வழிகளிருக்கிறது. ஒன்று பவுன்ஸ் பந்தை வீசி குக் ஷோட் ஆடச் செய்தல். மற்றது ஓப் ஸ்ரம் நோக்கி பந்தை வீசுதல். இந்த ஓப் ஸ்ரம்மிற்கு வரும் பந்துகள்தான் மஹேலவின் பலவீனமான புள்ளி. இதனால் தான் தென் ஆபிரிக்காவின் பொலக்கிடமும் , அவஸ்ரேலியாவின் மக்ராத்திடமும் அதிகமும் ஆட்டமிழந்தார்.

இலங்கை அணியின் பலமே சமூற்பந்திற்கு ஏற்ப களத்தடுப்பை திறம்பட அடுக்குவதுதான். அதனால் தான் இலங்கையால் சமூற் பந்திற்கு நன்றாக ஆடக்கூடிய இந்தியாவுடன் ஆதிக்கம் செலுத்தி வெல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. சமூற்பந்திற்கு ஏற்ப களத்தடுப்பு வியூகங்களை மாற்றுவதில் மஹேல எல்லோரிலும் தேர்ந்தவர். புதிய வியூகங்களை முயற்சிப்பதற்கு தயங்குவதேயில்லை. கடைசிப்பந்து வரையும் முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பார். மட்டையாட்டத்தை விட மஹேல ‘சிலீப்பில்’ அதிக பிடிகளையும் பிடித்துள்ளார். அவரும் முரளியும் சேர்ந்து ஆட்டமிழப்பு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளம். சிலீப்பில் சடுதியாக வரும் பந்துகளை பிடிப்பதற்கு துல்லியமான வேகம் வேண்டும். முரளியின் திரும்பும் பந்துகளின் திசையை கணிப்பது கடினம். அதிலும் பாதி நேரம் முரளியே பந்து வீசிக் கொண்டிருப்பார். டெஸ்ட் போட்டிகள் அதீத பொறுமையைக் கோருபவை. இலவுகாத்த கிளிபோல் காத்திருக்க வேண்டும். ஓவ்வொரு கணத்திலும் திருப்பங்கள் வரும். அந்த திருப்பங்களை ஆட்டமிழப்புக்களாக்கும் மஹேலவின் திறன் தனியானது.

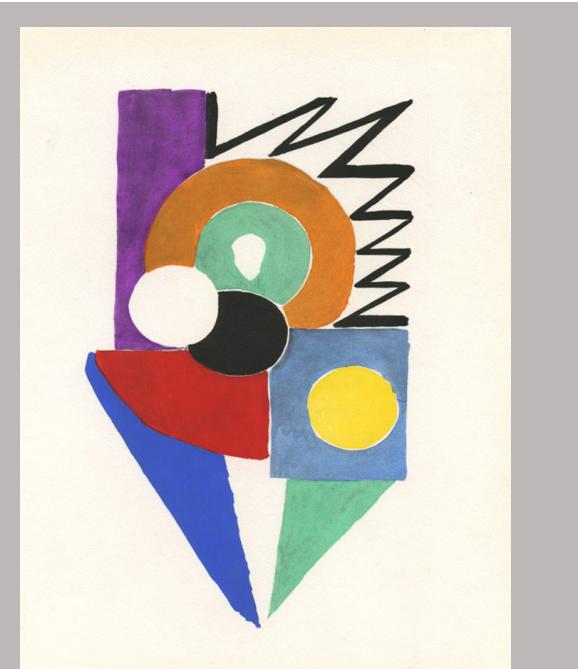
மஹேல எப்போதும் தன்னை ஆட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு தகவமைத்து கொண்டே வந்தார். ஒருநாள் போட்டிகளில் ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரராக வந்து சாதித்தார். தேவைகளின் போது அதிகமும் அடித்தாடினார். நான்கு ஒட்டங்களுக்கு பந்துகளை விரட்டினார். ரீ20 போட்டிகளில் அதன் இயல்பிற்கு அடித்தாடினார். மிக ஆபத்தான ஷோட்களையும் முயற்சித்தார். பந்து விழும் திசைக்கு எதிராக மட்டையைத் திருப்பி பின்னால் அடித்தார். தனக்கு உவப்பான மேற்கிந்திய தீவுகளின் மைதானங்களில் அவர் ஆடிய ரீ20 உலகக்

கிண்ண ஆட்டங்கள் அபாரமானவை. ரி20ல் அங்குதான் அவர் சுதம் அடித்தார். மூன்றுவகை ஆட்டங்களிலும் ரசிகர்களுக்கும் , எதிரணிக்கும் , சுக வீரர்களுக்கும் கணிசமான தாக்கத்தைக் கொடுத்தார். கடந்த ரி20 உலகக்கிண்ண இறுதிப் போட்டியில் கிண்ணம் வெல்ல மலிங்காவின் பின்னாலிருந்து ஆலோசனைகள் கூறியவரும் அவரே.

இலங்கை அணி மீஞ்சுருவாக்கம் செய்யப்படும் காலமிது. அணியில் புதியவர்கள் தொடர்ந்து நிலைக்கு முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கையின் புதிய வீரர்களுக்கு எப்போதும் ஓரிரு அனுபவ வீரர்களின் கீழ் சர்வதேசப் போட்டிகள் ஆடிப்பழகும் வாய்ப்பிருக்கும். அப்படித்தான் திரிமணேயும், சந்திமாலும், சூசால் பெரோவும் ஆடிப் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் மஹேஸ்வரன் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. புதியவர்கள் மஹேஸ்வரன் ஆடும் போது மிகத் தெம்பாக மட்டையாடுவதைப் பார்க்கலாம். சந்திமால் மஹேஸ்வரன் ஆடும் போது அவருடைய வழமையான பதட்டம் நீங்கி இயல்பாய் ஆடுவார். இனி மஹேஸ்வரன் இடத்தை நிரப்ப வேண்டியவரும் அவரே. ஆனால் அவரோ மோசமாக ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் எதிர்பார்த்த விட இலங்கை அணியின் தலைவர் மத்தியஸ் அபரமாக ஆடுகிறார். போட்டிகளை வெல்லக்கூடிய மட்டையாட்டமிருக்கிறது அவரிடம்.

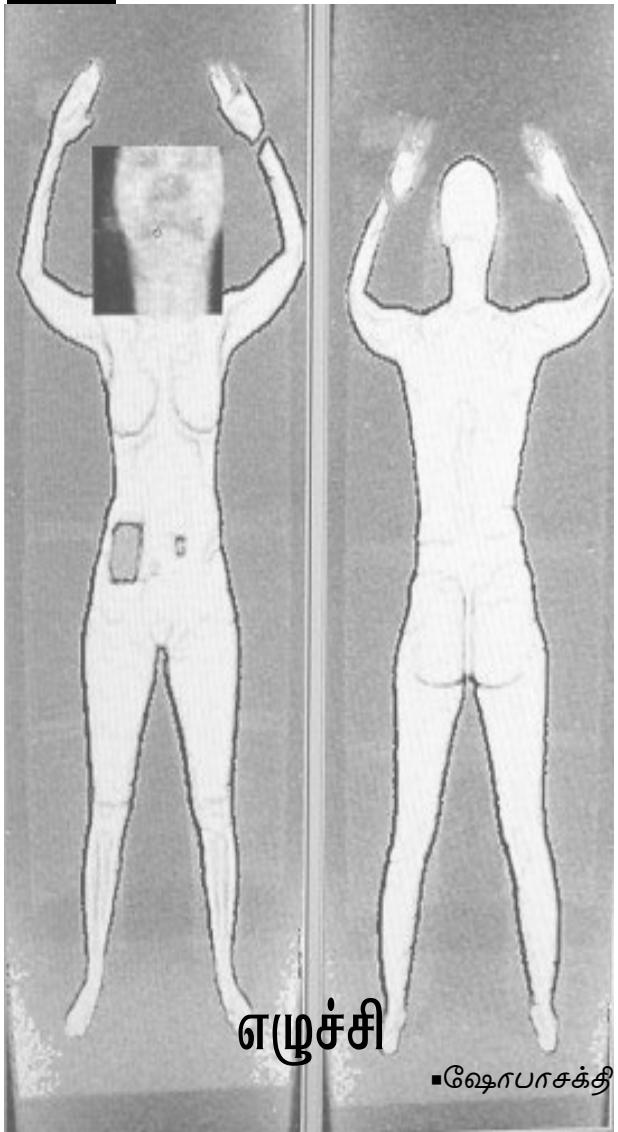
இங்கிலாந்தில் ஒரு டெஸ்ட் போட்டியில் வென்று தொடரைச் சமப்படுத்தினார்கள். இலங்கையில் பாகிஸ்தானை 2:0 என வீழ்த்தினார்கள். இதில் மஹேவுலின் பங்கு கணிசமானது. மஹேவுல் அடுத்த உலக கிண்ணம் வரைக்கும் டெஸ்ட் போட்டிகளிலும் ஆடியிருக்கலாம். ஆனால் முப்பத்தைந்து ஓவர்களின் பின்னால் அடித்தாட அவசரப்பட்டு ஆட்டமிழுப்பது போல டெஸ்டிலிருந்து பாதியில் ஓய்வு பெற்றுவிட்டார். ஒருநாள் போட்டிகளில் அடுத்த உலகக்கிண்ணம் வரையும் ஆடுவார்.

இலங்கையின் போட்டிகளை ஒரு வித குற்றவணர்வுடனே ரசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்பதுகளின் பின்னர் பிறந்த பலரிற்கும் இருக்கும் இரட்டைமனதிலையிது. இலங்கையின் போட்டிகளை ரசித்துக் கொண்டு, இலங்கை அரசின் இனப்படுகொலையையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சங்காவும், மதவூலவும் சர்சைக்குறிய கருத்துக்களைச் சொன்னவர்கள்தான். பெரும்பான்மையினரிடமிருக்கும் இனவாதத்க் கண்ணாடியையே அவர்களும் அணிந்திருக்கிறார்கள். இலங்கையில் விளையாட்டே அரசியலாகவும் அரசியலே விளையாட்டாகவும் பின்துள்ள நிலையில் இது முரண்ரசனை.

ମାନ୍ୟ ଅଳେଖା କ୍ରେତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତ ଚକର

நான் ஒருசொல் இருள் கரையும் பொருள் நீ மாயா
நானே ஒரு சொல்,வார்த்தை அல்லது நீண்டவரி ஒரு
புதினம், பத்தி
என்றுமில்லா ஒரு யுகத்தின் துயர் நிறைந்த வரலாறு,
என்னை சொல் எனலாம்
உன்னை நான் பார்க்கும் போது
ஒரு கோடு ,வட்டம், சொல் ஒரு வாக்கியம்
ஒரு கவிதையெனத் திரிபடைகிறாய்
நீ ஆதி மொழியில் அதீதமெனவெழும் ஒரு சொல்
அல்லது ஒரு வெறும் மொழி
மரணத்தின் சாட்சியங்களின் ஒரு கோவை
எனதுள்ளாம்
கரையும் பொருள் நீ மாயா
உன்னை விட்டு விலகும் மொழிகளொல்வொன்றும்
வழக்கொழிந்துபோவது சாத்தியம்-எனினும்
பிரபஞ்சசுத்தின் வலிகளை கீற்றுக்கீற்றாய்ப்
பிடிங்கியெறிவதுன் பிரிதலின் மொழி
உனதொரு சொல் வந்து விழுகையில்
எல்லாம் அந்தியமாகிறது அதுவொன்றைத்
தவிர நீயே இல்லையென்றாகிய பிறகு
ஒரு சொல் ஒரு முத்தம்
இப்படியேமாரு
பிரபஞ்சசுத்தை நிறைவு செய்கையில்
நான் இருளில் அறையப்பட்டவொரு சொல்லென
ஆரம்பிக்குமிக் கவிதை.

சரவணை கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும் பாரிலை வழிவிடமாகவும் கொண்ட ஆழ்வார் தருமலிங்கத்திற்கு இந்தப் புரட்டாதி வந்தால் சரியாக நாற்பத்தேழு வயது. இரு சக்கர வாகனங்களை உற்பத்தி செய்யும், பிராண்ஸின் புகழ்பெற்ற தொழிற்சாலையொன்றில் கடைநிலைத் தொழிலாளியாகப் பணி செய்கிறார். பிராண்ஸாக்கு வந்து பதின்மூன்று வருடங்களாகின்றன. பிறந்து வளர்ந்ததற்கு இதுவரை அவர் விமானத்தில் ஏறியதில்லை.

பதினெந்து வருடங்களிற்கு முன்பு தருமலிங்கத்திற்கும் காரைநகர் தங்கோட்டையைச் சேர்ந்த அசோகமலருக்கும் பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமான் கோயிலில் கல்யாணம் நடந்தது. அந்தக் காலத்திலேயே அய்ந்து இலட்சம் ரூபாய்கள் ரொக்கமும் முப்பது பவுண் நகையும் வீடு வளவும் சீதனமாக தருமலிங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வளவுக்கும் தருமலிங்கம் படித்து

உத்தியோகத்திலிருந்த மாப்பிள்ளை அல்ல. ஆனால் திறமான கமக்காரன். இரண்டாயிரம் கண்று புகையிலைத் தோட்டத்தை தனியாகச் செய்யும் கடின உழைப்பாளி. முக்கியமாக குடிவெறி, புகைத்தல் எதுவுமில்லாத மாப்பிள்ளை. அசலான பக்திமான். இலந்தையடிப் பிள்ளையார் கோயில் தொண்டர் படையின் தலைமைத் தொண்டன். தோட்டம் அதைவிட்டால் பிள்ளையார் கோயில் தொண்டும் தேவாரமும் என்று கிடந்தவர். இயக்கங்களிற்கு எதிருமில்லை சப்போர்ட்டுமில்லை. ஆனால் அமிர்தவிங்கத்தைப் போல ஒரு தலைவன் கிடைக்கமாட்டான் என்பதுதான் அவரது உள்ளாற்ற அரசியல் கொள்கை.

காரைநகரில் சீதனமாகக் கிடைத்த வீடு வளவு கடற்படையின் ஆக்கிரமிப்புக்குள் இருந்தது. விரைவில் கடற்படையினர் வெளியேறிவிடுவார்கள் என மாமனார் சமாதானம் சொல்லியிருந்தார். தருமலிங்கத்திற்கு அதைப் பற்றிப் பெரிய கவலை கிடையாது. ஓர் ஆதனம் மேலதிகமாக இருக்கிறது என்றாவில் அவருக்குத் திருப்பிதான்.

கல்யாணம் நடந்து இரண்டு வருடங்களாகியும் தருமலிங்கம் - அசோகமலர் தம்பதியினருக்கு குழந்தை பிறக்கவில்லை. மெதுமெதுவாக அவரை மலட்டு தருமலிங்கம் என ஊருக்குள் அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். ஊர் முழுவதும் தருமலிங்கத்தை மலடன் என்று சொன்னால் தருமலிங்கத்தின் தாய்க்காரி மட்டும் அசோகமலரை மலடி என்று கரித்துக்கொட்டத் தொடங்கினார். எப்போது பார்த்தாலும் சூத்தல் கதைகளை அந்த மனுசி பேசிக்கொண்டேயிருந்தார். அப்போதெல்லாம் அசோகமலர் கண்ணீர் விட்டு அழுவார். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் தருமலிங்கத்தின் மனம் நோக ஒரு சொல் பேசியதுமில்லை. நடந்துகொண்டதுமில்லை. எல்லாவற்றையும் தருமலிங்கம் மவனமாகக் கவனித்துக்கொண்டுதானிருந்தார். அவரது உள்ளாம் ஆழ்ந்த துயரத்திலும் அடக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த ஆத்திரத்திலும் நொதித்துக்கொண்டிருக்கலாயிற்று.

அதிகாலையில் தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் இறைக்கிற விசயத்தில்தான் பக்கத்துத் தோட்டக்காரன் கிளியனோடு தருமலிங்கத்திற்கு வாக்குவாதம் வந்தது. பிரச்சினை பேச்சவார்த்தையாக இருக்கும்போதே கிளியன் ‘மலட்டுச் சொத்தா ஆருக்கும் போகப்போற தறைதானே’ என்றொரு வசனத்தைப் பாவித்து தருமலிங்கத்தை என்னம் செய்தான். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டதும் இவ்வளவு நாளாக அடக்கி வைத்திருந்த கோபம், ஊரவர்கள் மீதுள்ள கோபம், தனு தாய்மீது உள்ள கோபம், தன் மீதேயுள்ள கோபம் எல்லாமாகச் சேர்ந்த பெருங் கோபம் அந்த அதிகாலையில் தருமலிங்கத்தின் ஆன்மாவைப் பிசுக்கிற்று. அவர் தன்னை ஒரு நிலைக்குக்

கொண்டுவர முயன்றுகொண்டிருந்தபோது அவரது கண்கள் கண்ணீரைக் கொப்பவித்தன. அதே நேரத்தில் அவரது கண்கள் இருண்டு போயின. அவரது வலுவான கைகள் கையிலிருந்த மண்வெட்டியைத் தூக்கியெறிந்து தலைக்மூாக ஏந்திப் பிடித்தன. குனிந்து மண்வெட்டியின் வலுவான பிடியை கிளியனின் முழங்காலை நோக்கி வீசினார். 'அய்யோ மச்சான்' என்று அலறியவாரே கிளியன் கால்களைப் பிடித்தவாறு நிலத்தில் குந்திவிட்டான். தருமலிங்கம் திரும்பியும் பாராமல் விறுவிறுவென தோட்டத்திற்குள் புகுந்து தண்ணீர் மாற்ற தொடங்கினார்.

காலை எட்டு மணியளவில் இரண்டு இராணுவீரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு கிளியன் தருமலிங்கத்தின் தோட்டத்துக்கு வந்தான். அப்போது அந்தப் பகுதி முழுவதும் இராணுவத்தினர் சொரியலாக இருந்தார்கள். முதுகில் துப்பாக்கியைக் கொழுவிக்கொண்டு சைக்கிளில் உல்லாசமாகத் திரிந்தார்கள். கைவிடப்பட்ட வீடுகளிலிருந்த கதவுகளையும் சன்னல்களையும் கழற்றி எடுத்து விற்றார்கள். மாலை வேளைகளில் கள்ளைக் குடித்துவிட்டு பைலாப் பாடல்களைப் பாடினார்கள். இரவு நேரங்களில் குமர்ப் பிள்ளைகள் இருக்கும் வீடுகளிற்குள் பாய்ந்து ஓடினார்கள். ஊருக்குள் ஏதாவது பிரச்சினையென்றால் அவர்களே நாட்டாமை செய்து தண்டனைகளை வழங்கினார்கள்.

இராணுவத்தினர் **இருவருக்கும்** **அந்தக் காலைவேளையிலேயே** மிகுந்த போதையாயிருந்தது. சரவணைக் கிராமத்தில் காலை ஆறுமணியளவில் பணைகளிலிருந்து கள் இறக்குவார்கள் என்றால் காலை அய்ந்து மனிக்கே இராணுவ வீரர்கள் பணைகளின் கீழே வந்து குந்திக்கொள்வார்கள். சிலர் இரவிலே தாங்களாகவே பணையிலேறி முட்டியை அவிழ்த்து திருட்டுத்தனமாகக் கள் குடிப்பதுமண்டு. யாரிடம் போய் இந்தத் திருட்டை முறையிட முடியும்? அந்தப் பகுதிக்குப் பொறுப்பான பெரிய இராணுவத் தளபதியே கடற்கரைக் காணிகளைத் தனது சொந்தக்காரர்களின் பெயருக்கு கள்ள உறுதி முடித்துக்கொண்டிருந்தது சனங்களிற்குத் தெரியும்.

தருமலிங்கம் **இராணுவத்தினரைப்** **பார்த்ததும்** கொஞ்சம் திடுக்கிட்டார் என்றாலும் பெரிதாகப் பயப்படவில்லை. வந்த வீரர்கள் இருவரும் அவருக்கு ஒரளவு பழக்கமானவர்கள்தான். ஒருவனுடைய பெயர் உதய், மற்றவனுடைய பெயர் பெர்னான்டோ. அந்த இருவரும் எப்போதும் ஒன்றாகவே திரிவார்கள். அடிக்கடி தருமலிங்கத்தின் தென்னங்காணிக்கு வந்து இளநீர் கேட்பார்கள். அவர்களே மரத்தில் ஏறி இளநீரைப் பறித்துக்கொண்டு தருமலிங்கத்திற்கு ஒரு சல்யூட் செய்துவிட்டுப் போவார்கள். இப்போது மண்வெட்டியைக் கீழே போட்டுவிட்டு தருமலிங்கம்

'எல்லாத்துக்கும் வழியிருக்கு!
சிறப்பாயிருக்கு. மலருக்கு
வயித்தில சிங்கக்குட்டி இருக்கு
எல்லாம் சரியாயிருக்கு, எல்லாம்
ஒரு அமைப்பாயிருக்கு'

மெதுவாகப் புன்னகைத்தவாறு கிளியனைப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையைக் கிளியனால் தாங்க முடியவில்லை. 'மச்சான் நீ என்னில கை வைச்சது பிழை' என்று சொல்லிவிட்டு அவன் கால்களை நொண்டிக்கொண்டு அங்குமிங்குமாக நடந்தான்.

உயரமான **இராணுவவீரனான** **பெர்னான்டோ** கேட்டான் 'அய்யா, தில்பனுக்கு சப்போர்ட்டா? கிளி சொல்றது'

தருமலிங்கத்திற்கு எல்லாம் விளக்கிவிட்டது. அவரே மறந்துவிட்ட சம்பவமது. நல்லூரிலே திலீபன் உண்ணாவிரதமிருந்து இறந்தபோது அந்தக் கிராமத்திலே ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்திருந்தது.

அப்போது தருமலிங்கத்திற்கு இருபது வயது. இப்போதை விட அப்போது அவர் மிகப் பெரிய பக்கிமான். அப்போதும் அவர் இயக்கத்திற்கு சப்போர்ட்டுமில்லை, எதிருமில்லை. ஆனால் பன்னிரெண்டு நாட்கள் பட்டினி கிடந்து, அதுவும் நல்லூர் முருகக் கடவுளின் முற்றத்திலேயே திலீபன் இறந்தது அவரை மிகவும் வருத்திப்போட்டது.

ஒரு மதிய நேரத்தில் ஒலிபெருக்கிகள் கட்டப்பட்ட இயக்கத்தின் வாகனம் திலீபனின் மரணத்தை அறிவித்தபடி செல்வது தோட்டத்திற்குள் நின்ற தருமலிங்கத்திற்குக் கேட்டது. அப்போது கூட அவருக்குப் பெரிய துயர் ஏற்படவில்லை. வாகனம் சென்ற கையோடு பல குரல்கள் வீறிட்டு அலறுவது தருமலிங்கத்திற்குக் கேட்டது. பள்ளிக்கூடப் பக்கமிருந்துதான் அந்த அலறு கேட்டது. தோட்டத்தில் போட்டது போட்டபடி கிடக்க வேலையைப் பாய்ந்து பள்ளிக்கூடத்தை நோக்கி தருமலிங்கம் ஓடினார்.

அங்கே பள்ளிக்கூடத்திற்கு முன்னால் வீதியில் திலீபனின் படத்திற்கு விளக்கேற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆசிரியைகளும் மாணவிகளுமாகக் கூடிநின்று கதறி அழுதுகொண்டிருந்தார்கள். ஊரில் எந்தச் சாவீடு என்றாலும் முன்னுக்கு நின்று ஒப்புச் சொல்லி மாரடித்து அழும் பிள்ளைமுத்து கிழவி நிலத்திலிருந்து ஓரடி உயரத்திற்குத் துள்ளித் துள்ளி மார்பில் இரு கைகளாலும் படார் படார் என அழறந்துகொண்டு ஒப்புச் சொல்லி

அமுதார். அந்தக் காட்சி தருமலிங்கத்தை என்னவோ செய்தது. வீட்டுக்குப் போனவர் பித்துப் பிடித்தவர் போலியிருந்தார். தாய்க்காரி சாப்பிடச் சொல்லியும் அன்று முழுவதும் அவரது பல்லில் பச்சைத் தண்ணீரும் படவில்லை. இரவு முழுவதும் உறங்காதிருந்தார்.

அதிகாலையில் தென்னங்காணிக்குக்குப் போனவர் இளந் தென்னங்கன்று ஒன்றை முழுவதுமாகத் தோண்டி எடுத்துக்கொண்டு புளியங்கூடல் சந்திவரை தெருவால் இழுத்துக்கொண்டுபோனார். தோளில் மண்வெட்டி தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. அப்போது இந்திய அமைதிப் படையினரது வண்டியென்று இவரைக் கடந்துபோனது. சண்டை தொடாங்குவதற்கு இன்னும் காலம் இருந்தது. புளியங்கூடல் சந்தியில் ஆள் நடமாட்டமில்லை. கடைகள் ஏதும் திறக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இரண்டு தெருக்கள் சந்திக்கும் அந்தச் சந்தியின் நட்ட நடுவே மண்வெட்டியால் வேகவேகமாக் கொத்தி ஒரு குழியை உண்டாக்கி அந்தக் குழிக்குள் தென்னங்கன்றை நட்டுவிட்டு அதற்குக் கீழே சம்மணம் போட்டு வடக்கு நோக்கி தருமலிங்கம் வீதியில் உட்கார்ந்துகொண்டார். சற்று நேரம் செல்ல அவரைச் சுற்றிச் சிறிய கூட்டம் கூடிவிட்டது. அவரோ யாருடனும் ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. தருமலிங்கத்திற்கு விசராக்கிவிட்டது என்ற செய்தி தாய்க்காரியை எட்டியபோது தாய்க்காரி தெரு முழுவதும் விழுந்து புரண்டு அழுதவாறே ஓடிவந்தார். தாயுடனும் தருமலிங்கம் ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. சற்று நேரத்தில் இயக்கம் வாகனத்தில் அங்கே வந்தபோதுதான் தருமலிங்கம் வாயைத் திறந்தார்:

'திலீபன் அன்னனே போன பிறகு நான் எதுக்கு இருக்கவேணும்'

இயக்கப் பொறுப்பாளருக்குக் கண்களில் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. அவர் உதடுகளை மடித்துக் கடித்தபடியே உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தார். எண்ணி முப்பதே நிமிடங்களிற்குள் தருமலிங்கத்திற்கும் தென்னங்கன்றிற்கும் மேலோக ஒரு சிறிய தறப்பாள் பந்தல் உருவானது. அருகிலிருந்த தந்திக் கம்பத்தில் இரண்டு ஓலிபெருக்கிகள் கட்டப்பட்டு சோக இசை ஒலிபரப்பப்பட்டது. தருமலிங்கம் படுப்பதற்கு புதிய பாயும் தலையணைகளும் போர்வைகளும் தருவிக்கப்பட்டன. யாரோ ஒருவர் மின்விசிறியொன்றை எடுத்து வந்து தருமலிங்கத்தின் தலைமாட்டிற்குள் வைத்தார். இந்தக் கதையை எழுதிக்கொண்டிருப்பவர் உட்பட நான்கு இளைஞர்கள் தருமலிங்கத்தைச் சுற்றி அமர்ந்து அவருடன் உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். தருமலிங்கத்தின் தாயார் அழுதுகொண்டேயிருந்தார்.

மாலையில் தருமலிங்கம் சற்று வாடிப் போயிருந்தார். நேற்று மதியத்திலிருந்து அவர் தண்ணீர் கூட

அருந்தவில்லை. இரவு எட்டு மணியளவில் அவர் பாயில் சுருண்டு படுத்துக்கொண்டார். ஒன்பது மணியளவில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இயக்க வாகனம் ஒன்று வந்தது. அவர்கள் பந்தலுக்குள் வந்து, உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களை முடித்துக்கொள்ள தலைமை முடிவெடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

அவர்கள் வரும்போது கையோடு பழரசம் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். ஆனால் தருமலிங்கம் உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிட மறுத்துவிட்டார். 'திலீபன் அன்னாவே போயிட்டார்' என அவரது உதடுகள் முன்முனுத்தன. அவருக்குக் கட்டாயமாகப் பழரசம் புகட்டும் முயற்சி நடந்தபோது அவர் பழரசத்தை புகட்டியவனின் முகத்திலேயே துப்பினார். இயக்கப் பொடியன்கள் தருமலிங்கத்தை பாயோடு சேர்த்து அப்படியே அலாக்காகத் தாக்கி வாகனத்திற்குள் வைத்து யாழ்ப்பாணப் பெரியாஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். விடிந்தபோது தருமலிங்கம் அலங்கமலங்க முழிக்கத்தான் செய்தார். கடந்த இரண்டு நாட்களாகத் தன்னை இயக்கிய சக்தி எதுவென்று அவருக்கே தெரியாமலிருந்தது. 'அம்மாவைக் கவலைப்படுத்திவிட்டேனே' என்ற வருத்தம் மட்டுமே அவருடன் நெடுநாட்களிருந்தன. தருமலிங்கத்தின் போராட்டத்தை சனங்கள் ஒரு மாதம் கூட ஞாபகம் வைத்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் இதைவிட ஆயிரம் மடங்கு பெரிய பெரிய போராட்டங்களும் போரும் சாவுகளும் அடுத்தமாதமே வந்துவிட்டன.

ஆனால் தருமலிங்கத்தின் கல்யாணப் பேச்சுக்கால் நடந்துகொண்டிருந்தபோது சனங்களுக்கு அந்தச் சம்பவம் ஞாபகம் வரத்தான் செய்தது. 'தருமலிங்கம் நல்ல பொடியன், சோவி சுறட்டு ஒண்டுமில்லை, ஆனால் இடைக்கிட ஆளுக்கு கிறுதி மாதிரி வாறது.. அந்த நேரத்தில் அவன் என்ன செய்யிறானெண்டு அவனுக்கே விளங்கிறதில்லை' என்று சனங்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். ஊருக்குள் பெண் கிடைக்காததால் காரைநகர் வரை போய் பெண் எடுக்கவேண்டியிருந்தது. அதற்குப் பிறகு இப்போது கிளியனுக்கு அந்தச் சம்பவம் குறித்த ஞாபகம் வந்து இராணுவ வீர்களிடம் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறான்.

தருமலிங்கத்தின் தோட்டத்திற்குள் இராணுவ வீரர்கள் நிற்பதை பக்கத்துத் தோட்டக்காரர்கள் எட்டாயிருந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இராணுவ வீரர்களிற்கு முன்னால் எதுவும் பேசாமல் தருமலிங்கம் மவுனமாக நின்று தலையைக் குனிந்து நிலத்தைப் பார்த் தவாறேயிருந்தார். காலையில் திருப்புகழும் மாலையில் திருமந்திரமும் உச்சரிக்கும் அந்த வாயில் எந்தக் காலத்தில் பொய் வந்தது!

பெர்னாண்டோ என்ற இராணுவீரன் தருமலிங்கத்தின் பின்புறமாக வந்து அவரது இரண்டு கைகளையும்

பின்னால் இழுத்து முறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டான். அப்போது தருமலிங்கத்தின் முகம் தானாகவே வான்த்தைப் பார்த்து நிமிர்த்தது. உதய் என்ற இராணுவீரன் தருமலிங்கத்தின் முன்னால் வந்து நின்று அவரது முகத்தில் காறி உமிழ்ந்தான். தருமலிங்கம் மறுபடியும் பூமியை நோக்கித் தலையைக் குனித்தபோது அவரது தோர்பட்டைகளில் சள்ளென வலி கிளம்பிற்று. அவரது முகத்திலிருந்து இராணுவ வீரனின் எச்சில் கோடாகப் பூமிக்கு வழிந்தது. உதய் தனது ஏ.கே.47 துப்பாக்கியை எடுத்து உயரே தூக்கிப்போட்டு தலைகிழமாக ஏந்திக்கொண்டான். ஏந்திய வேகத்திலேயே துப்பாக்கியின் பின்பற்றத்தை தருமலிங்கத்தின் கொட்டைகளை நோக்கிச் செலுத்தினான். அப்போது பின்னாலிருந்து கைகளைப் பூமிக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பெர்னாண்டோ அவரைக் கீழ்நோக்கி இழுத்து மல்லாத்தினான். தருமலிங்கத்திற்கு கிறுது மாதிரி வந்தது.

அவர் கண்விழித்தபோது அந்தத் தோட்ட வெளிக்குள் ஒரு குஞ்சுக்குருமானும் இல்லை. கொட்டைகள் இரண்டும் உயிர்போக வலித்தன. மெதுவாக எழுந்து உட்கார்ந்து சாரத்தை விலக்கிப் பார்த்தார். இரண்டு கொட்டைகளும் பெரிய கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழங்கள் போல கனிந்து வீங்கியிருந்தன. ஆண்குறி சிறுத்துப்போய் ஒரு நாவற்பழம் போல உடலில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. அதன் முனையில் ஒரு துளி இரத்தம் கசிந்திருந்தது. தருமலிங்கம் மெதுவாக எழுந்து வீட்டை நோக்கி கால்களை அகட்டி அகட்டி வைத்து மெல்ல நடத்தார். அவர் பாதிவழியில் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது எதிரே அசோகமலர் தன்னை நோக்கி அழுதுகொண்டே ஓடிவருவதைக் கண்டார்.

அன்று இரவு அவர் சுவரில் சாய்ந்து இருந்துகொண்டே அசோகமலரிடம் சொன்னார்:

‘இல்ல, இந்த இடம் சரியில்ல, இந்த இடம் என்னைப் போ போ என்னுது. நான் போகப் போறன்.’

‘எங்கையப்பா போகப் போறீயன்?’

‘இல்லை மலர்..இந்த இடம் என்னைப் போ. போ..என்டு சொல்லுது.. இனி ஒரு நிமிசமும் நான் இஞ்சை இருக்கக்கூடாது’

அடுத்த மாதம் நீர்க்கொழும்பிலிருந்து அறுபது ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு இத்தாலிக்குக் கிளம்பிய மீன்பிடிப் படகில் தருமலிங்கமும் இருந்தார். இரண்டு மாதக் கடற் பயணத்திற்குப் பின்பு இத்தாலிக்கு போய் அங்கிருந்து ரயிலில் பிரான்ஸைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அவர் ரயிலிலிருந்து பாரில் கார் து லியோன் ரயில்

நிலையத்தில் இறங்கியதுமே தன்னை அழைத்துப் போக வந்திருந்த அசோகமலரின் தம்பியிடம் சொன்ன முதல் வார்த்தைகள்:

‘சரியாயிருக்கு, தம்பி இந்த இடத்தில் எல்லாம் சரியாயிருக்கு..அமைப்பா இருக்கு’

2

பாரிலில் விசா இல்லாமல் வாழ்வதென்றால் சம்மாவா! தருமலிங்கம் ஆன் அரைவாசியாகிப் போனார். அசோகமலரின் தம்பியின் வீட்டுக்குப் பின்னாலிருந்த சிறிய ஸ்டோர் ரூமை ஒருமாதிரியாகச் சரிப்பண்ணி வசிக்கும் அறையாக்கி தருமலிங்கத்திற்குக் கொடுத்திருந்தார்கள். வேலைக்குப் போகிறாரோ இல்லையோ மாதம் பிறந்தால் கண்டிப்பாக வாடகைக் காசை எண்ணி வைக்கவேண்டும்.

தருமலிங்கம் கடுமையான உழைப்பாளி ஆயிற்றே. கிடைக்கும் வேலைகளை எல்லாம் மாடுபோல முறிந்து செய்தார். சமையலறைகளில் தோட்டங்களில் கட்டடங்கள் கட்டுமிடத்தில் சந்தையில் அச்சகத்தில் தமிழ்க் கடையில் எனப் பலபட்டறை வேலைகளையும் செய்தார். மாதம் தவறாமல் அசோகமலருக்கு பணம் அனுப்பினார். தனக்கு விசா விரைவில் கிடைத்துவிடுமெனவும் அது கிடைத்துவதன் அசோகமலரையும் பிரான்ஸைக்குக் கூப்பிட்டிடுவிடுவாரென்றும் கடிதங்கள் எழுதினார். ஒவ்வொரு இலந்தையடிப் பிள்ளையார் கோயில் திருவிழாவுக்கும் மற்காமல் நங்கொடையாக இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய்கள் அனுப்பினார். ஆனால் பிரான்ஸைக்கு வந்த பன்னிரெண்டாவது வருடம்தான் தருமலிங்கத்தின் நாற்பத்தாறாவது வயதில் அவருக்கு விசா கிடைத்தது.

அவருக்கு விசா கிடைத்ததும் அவர் நேரே இந்தக் கதைசொல்லியிடம்தான் வந்தார். பாரிலில் அவருக்கு ஒரே நண்பன் இந்தக் கதைசொல்லிதான். தன்னுடைய சிரமங்களையும் மனவுளைச்சல்களையும் மனவியைப் பிரிந்திருக்கும் வேதனையையும் குழந்தையில்லாத குறையையும் அவர் எந்த ஒளிவு மறைவுமில்லாமல் வார்த்தை வார்த்தையாக்க துயரமும் சுயபச்சாதாபமும் சொட்ட இந்தக் கதைசொல்லியிடம்தான் பகிர்ந்து கொள்வார்.

இந்தக் கதைசொல்லியின் வழிகாட்டலில்தான் ஒரு தனியார் வேலைவாய்ப்பு நிறுவனத்தின் மூலம் பாரிலின் புறநகர் ஒன்றிலிருந்த இருசுக்கர வாகனத் தயாரிப்பு தொழிற்சாலையில் தருமலிங்கத்திற்கு கடைநிலைத் தொழிலாளியாக வேலை கிடைத்தது. ஆணிகள் நட்டுகள் பொறுக்கிக் கழுவிக் குடைக்கும் வேலைதான்.

அந்த வேலையில் அவர் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தார். பிரஞ்சு மொழியை ஓரளவு பேசவும் கற்றுக்கொண்டார். இவருக்கு விசா கிடைத்ததற்காக செல்வச் சந்திதி கோயிலில் அசோகமலர் அன்னதானம் வழங்கினார். அசோகமலரை பிரான்ஸுக்கு அழைப்பதற்கான வேலைகளில் தருமலிங்கம் மும்முரமாக இறங்கினார். தருமலிங்கத்திற்கு நாற்பத்தேழு வயதில் புத்திர பாக்கியம் இருக்கிறது என லாச்சப்பலில் முகாமிட்டிருக்கும் ஆந்திரா சாத்திரி அடித்துச் சொல்லியிருந்தான். ஆனால் பிரஞ்சுச் சட்டங்களின்படி அசோகமலர் பிரான்ஸ் வந்து சேர இரண்டு வருடங்கள் எடுக்கும். ஊரூப்பட்ட பேப்பர் வேலைகளும் தூதரகச் சடங்குகளும் நடுவில் இருந்தன.

தான் பிரான்ஸ் வருவது ஒருபுறமிருக்கட்டும், அதற்கு நடுவில் தன்னையொருமுறை வந்து பார்த்துப் போகுமாறு அடிக்கடி அசோகமலர் தொலைபேசியில் அழுதுகொண்டிருந்தார். ஒவ்வொருமுறை தொலைபேசிப் பேச்சை முடிக்கும்போதும் ‘என்ற ராசா’ என அசோகமலர் ஒரு ஆழமான துயரப் பெருமச்சைவிட்டது தருமலிங்கத்தை வதைத்துக்கொண்டேயிருந்தது.

தொழிற்சாலையில் தருமலிங்கம் இரண்டு மாதங்கள் விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் ஏக்காரணம் கொண்டும் இலங்கை மண்ணை மிதிக்க அவர் விரும்பவில்லை. இலங்கையைப் பற்றிய நினைப்பு வரும்போதெல்லாம் அவரது கை தானாகவே அவரது உள்ளாடையை விலக்கும். தருமலிங்கம் தனது கொட்டைகளைப் பார்க்கும்போது அவருக்கு அழுகிய கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழங்களே நினைவுக்கு வரும். இலங்கையை நினைத்தால் அந்த மாங்காய் வடிவத்தீவு அவரது கொட்டைகள் போலவேயிருக்கும் சித்திரமே அவரது மனதில் எழுந்தது.

அப்போது அசோகமலர் பிரஞ்சுத் தூதரகத்தில் அலுவல்கள் காரணமாக கொழும்பில் இருந்தார். அவரை சென்னைக்கு வரச்சொல்லிவிட்டு தருமலிங்கமும் சென்னைக்குப் புறப்பட்டார். தருமலிங்கமும் அசோகமலரும் தங்குவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு வாடகைக்கு ஒரு வீட்டை நுங்கம்பாக்கத்தில் இந்தக் கதைசொல்லிதான் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார்.

தருமலிங்கத்திற்கு இதுதான் முதலாவது விமானப் பயணம். நான்கு மணிநேரங்கள் முன்பாகவே பாரில் விமான நிலையத்திற்குப் போய்விட்டார். அதிகம் பொருட்களை தன்னுடன் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. பாரிலில் கிடைக்கும் அத்தனை பொருட்களும் இப்போது இந்தியாவிலேயே மலிவு விலையில் கிடைக்கின்றன என இந்தக் கதைசொல்லி அவருக்குச் சொல்லியிருந்தார். அசோகமலருக்கு சில தின்பண்டங்களும் ஒன்றிரண்டு ஆடைகளும் ஏழூட்டு ஓடிக்கொலோன் போத்தல்களும்

தாய்க்காரிக்குச் கொடுத்துவிட ஒரு சுவெட்டரும் மட்டுமே தருமலிங்கம் எடுத்துச் சென்றிருந்தார்.

விமானநிலையத்தில் கொஞ்சம் பதற்றமாகத்தான் இருந்தார். அவர்கள் பாஸ்போர்டையும் தருமலிங்கத்தையும் மாறிமாறி உற்றுப் பார்த்ததிலேயே அவருக்குப் பாதிச் சீவன் போய்விட்டது. ஒருமாதிரியாகத் தட்டுத்தடுமாறி குடியகலவுச் சடங்குகளை முடிந்துக்கொண்டு நிம்மதிப் பெருமச்ச விட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டால் அடுத்ததாக, எடுத்துச்செல்லும் பொருட்களை பரிசோதனை செய்யும் சடங்கு.

இவரது கண்முன்னேயே ஓடிக்கொலோன் போத்தல்கள் குப்பைத் தொட்டிக்குள் வீச்பப்பட்டன. தின்பண்டங்களிலும் அரைவாசி குப்பைத் தொட்டிக்குள் போனது. தருமலிங்கம் செய்வதறியாது தடுமாற்றத்துடன் குப்பைத் தொட்டியையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அதற்குள் இன்னும் சில பொருட்களும் விழுத்தான் செய்தன. அவரது சமையை அவர்கள் சரி அரைவாசியாகக் குறைத்துவிட்டிருந்தார்கள். அவரது ஜக்கெட்டையும் சப்பாத்துக்களையும் பெல்லையும் கழற்றி பரிசோதனை இயந்திரத்திற்குள் வைக்கக் கொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது புரிந்தாலும் தனக்குத்தான் ஏதோ பிழையாக விளங்குகிறது என்றுதான் தருமலிங்கம் முதலில் நினைத்தார். பிறகு பார்த்தபோதுதான் அவருக்கு முன்னால் வரிசையில் நின்றவர்கள் வெறுங்கால்களோடு இடுப்புக் காற்சட்டைகளைக் கைகளால் பற்றிப் பிடித்தவாறு அரைநிர்வாணக் கோலத்தில் முன்னே நகர்ந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். இடதுகையால் இடுப்புக் காற்சட்டையைக் கீழே விழுமால் பற்றிப் பிடித்தவாறு பரிசோதனை மேடையில் சிதறிக்கிடந்த தனது பொருட்களை வலதுகையால் மறுபடியும் சேகரித்துப் பெட்டிக்குள் திணித்துப் பெட்டியை முடுவதற்குள் தருமலிங்கத்திற்கு வியர்த்து வழிந்தது. சாடையாகக் கிறுதி வருமாப்போலவும் கிடந்தது.

ஒருமாதிரிச் சமாளித்துக்கொண்டு புறப்பட்டால் அடுத்து உடற்பரிசோதனை. ஓர் இயந்திர வளைவுக்குள்ளால் புகுந்து வரச் சொன்னார்கள். அந்த வளைவுக்கு அருகில் ஆற்றையடி உயரமான ஒருவன் விறைப்பாக நின்றிருந்தான். அவனது கையில் கறுப்பு நிறத்தில் நீளமான ஒரு பொருள் இருந்தது. அவன் அந்தப் பொருளைத் தூக்கி தருமலிங்கத்தின் முகத்துக்கு நேராகக் காட்டி ‘வா’ எனச் சைகை செய்தான். தர்மலிங்கம் சின்ன வயதில் முனியப்பர் கோயிலடியில் ‘ஜேமினி சேர்க்கல்’ பார்த்திருக்கிறார். அந்தக் காட்சிதான் இப்போது அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

அவர் அந்த வளைவுக்குள்ளால் புகுந்து கடந்தபோது அந்த வளைவு ‘கீக்கீக்கீ’ என அலறியது. மறுபடியும் அவரை

அந்த வளைவுக்குள்ளால் புகுந்து வரச் சொன்னார்கள். மறுபடியும் இயந்திரம் சுத்தம் எழுப்பியது. மறுபடியும் வளைவுக்குள் போகச் சொன்னார்கள். இந்தமுறை இயந்திரம் வேறுவிதமான சுத்தம் ஒன்றை எழுப்பியது. தருமலிங்கக்த்தை ஒரு வட்டத்திற்குள் நிற்கச் சொல்லிக் கட்டளை பிறந்தது. இரண்டு கால்களையும் விரித்து அகட்டி வைக்கச் சொன்னார்கள். கைகளை மேலே உயர்த்துமாறு சொன்னார்கள். பதற்றத்தில் தருமலிங்கக்த்தின் உடம்பு இன்னும் வியர்த்துக்கொட்டி வேகமாக நடுங்கியது. இது அவர்களிற்கு இன்னும் சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கவேண்டும்.

ஆற்றையடி உயரமான அதிகாரி விறைப்பான முகத்துடன் முதலில் தருமலிங்கக்த்தின் கைகளைத் தடவிச் சோதனையிட்டான். மார்பு, வயிறு எல்லாவற்றையும் அழுத்தித் தடவினான். முதுகையும் குண்டிப் பகுதியையும் ஏதோ ரொட்டிக்கு மாவு பிசைவது போன்ற தோரணையில் அமுக்கி எடுத்தான். அவரது கால்களைக் கீழிருந்து மேலாக அழுத்தித் தடவினான். தொடைக்கு மேற்பகுதியில் அவன் தனது கைகளை அளைந்து நகர்த்தியபோது தருமலிங்கக்த்தின் கொட்டடைகளை அவனது விரலெலான்று சட்டெனத் தீண்டுவது போலிருந்தது. தருமலிங்கம் துடித்துப்போனார். அவருக்கு தனது தோட்டத்தில் இளநீர் வாங்கிக் குடித்து உடல் வளர்த்த இராணுவிற்கு கொடுத்த அடி மறுபடியும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘என்ற கொட்டடையைத் தொட இவன் ஆரு’ என்ற கோபம் அவருக்குள் உண்ணியது. ஆனால் ஆற்றையடி உயர அதிகாரி இவரது கொட்டடைகளையோ ஆண்குறியையோ தொட்டிருக்கவில்லை. அவற்றைத் தொடாமலேயே மயிரிழைத் தூரத்தில் விரல்களை வைத்துச் சோதனை செய்யும் முறைக்கு அதிகாரிகள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சோதனையில் இறுதியில் அவர்கள் தருமலிங்கக்த்தை போவதற்கு அனுமதித்தார்கள். தருமலிங்கக்த்தோ கோபத்தால் உடல் நடுங்கியது. அவருக்குக் கிறுதி வரும் போலிருந்தது. அப்படியே திரும்பிப் போய்விடலாமோ என்றுகூட யோசித்தார். சென்னையில் அசோகமலர் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார் என்ற ஒரேயொரு சிந்தனை மட்டுமே அன்று அவரைப் பயணம் போக வைத்தது.

துபாய் விமான நிலையத்தில் இறங்கி சென்னை செல்லும் விமானத்திற்கு மாற வேண்டியிருந்தது. துபாய் விமான நிலையத்திலும் இப்படியொரு மானக்கேடு ஏற்படுமென்று தருமலிங்கம் சுருதியிருக்கவேயில்லை. வரிசையில் நிற்கும்போதே ‘அங்க சோதிச்சுத்தானே விட்டவங்கள்..நடுவில் வானத்தில் வைச்ச என்ன பிரகண்டத்த எடுத்து ஒராள் மறைச்சுக் கொண்டு வர எலும்’ என்று தனக்குள் முன்னுழுத்தார்.

ஒன்றுக்கு இரண்டு அரபிகள் அவரது உடலை

பாதாதிகேசம் தடவினார்கள். இந்த முறையும் தனது கொட்டடைகளை அவர்கள் தீண்டியதுபோலத்தான் தருமலிங்கத்திற்குப்பட்டது. தருமலிங்கம் கைகளை உயர்த்தியவாறு நின்றுகொண்டேயிருந்தார். விரி த்துவைத்திருந்த அவரது கால்கள் கோபத்தால் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தன.

சென்னை விமான நிலையத்தில் இறங்கியதும்தான் தருமலிங்கம் ஒரு நிலைக்கு வந்தார். என்றாலும் இங்கேயும் கொட்டடையைத் தடவவார்களா என்றொரு சந்தேகம் அவருக்கு இருக்க்கத்தான் செய்தது. நல்ல காலத்திற்கு அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. தனது பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு அவர் விமான நிலையக் கதவிற்குள்ளால் வெளியேறி வெளியே ஓரடி எடுத்து வைக்கும்போதே எதிரே கூட்டத்திடையே அசோகமலர் கைகளை அசைத்தவாறு வெட்கப் புன்னகையுடன் நிற்பதைக் கண்டார். அவர் அடுத்த அடியை எடுத்துவைக்க முயன்றபோது பின்னாலிருந்து ஒருகை அவரது தோலைப் பற்றிப் பின்னால் மறுபடியும் விமான நிலையத்திற்குள் இழுத்தது. தருமலிங்கம் பின்னால் இழுபட்டுக்கொண்டே முகத்தை மட்டும் முன்னாலே நீட்டி அசோகமலரை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்தார். அசோகமலரின் முகம் பதியில் உறைந்துகொண்டிருந்தது.

தருமலிங்கக்தை தனியறைக்குள் கூட்டிச்சென்று ஆடைகளைக் கழற்றி உள்ளாடையுடன் நிறுத்திப் பரிசோதனை செய்தார்கள். அவர்மீது அவர்களிற்கு ஏதோ விசே சந்தேகமாம். சோதனை மகா முரட்டுத்தனமாக இருந்தது. இம்முறை அவர்களது வெள்ளை உறை அணிந்த கைகள் நிச்சயமாகவே தருமலிங்கக்தைன் கொட்டடைகளையும் ஆண்குறியையும் தீண்டின. தருமலிங்கக்தைன் வாயிலிருந்து வெப்பத்துடன் அந்தச் சொற்கள் அப்போது உரக்க வந்தன:

‘தமிழனுக்கு தமிழனே உப்பிடி செய்யக்கூடாது’

3

சென்னையில் நாட்கள் அற்புதமாகக் கழிந்தன. அசோகமலருக்கு கொள்ளை மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும். அவர்கள் இருவருக்குமே கோயில் குளம் பார்க்கும் எண்ணமோ ரங்கநாதன் தெருவில் ஷாப்பிங் செய்யும் எண்ணமோ அறவேயில்லை. காலையில் அருகிலிருக்கும் கடைத்தெருவுக்கு இருவருமாகச் சோடிபோட்டுச் சென்று மீன், நன்டு, இறைச்சி என்று வாங்கிவந்து சமைப்பார்கள். வெளிக்கிழமைகளில் மட்டும் மரக்கறி. இரு மொட்டை மாடியிலிருந்து கடலை கச்சான் சாப்பிட்டவாறே நீள்க் கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தருமலிங்கம் கதைக்கும்போது இடையிடையே பிரஞ்சு மொழிச் சொற்களும் கலந்து வருவதை அசோகமலர்

ஆசைஆசையாக ரசித்தார். ‘நீங்கள் இப்பிடி பிரான்ஸ் கதைச்சால் எனக்கு என்னெண்டு விளங்குமாம்.’ என்று சினாங்கவும் செய்தார். இரவுகளில் ஆசைதீரப் புணர்ந்தார்கள். அசோகமலர் பூரித்துப்போயிருந்தார். தருமலிங்கத்திற்கு இளமை மீண்டுமெந்து கூத்திட்டது. புனர்ச்சியின்போது அசோகமலர் எல்லாநிலைகளிலும் புனரைக்கத்துக்கொண்டேயிருந்தார். தருமலிங்கத்திற்கு பெருமை பிடிப்பாமல் கிடந்தது. ஒருநாள் காலையில் அசோகமலர் அவருக்குக் கொடுத்த முட்டைக் கோப்பியைக் குடித்துவிட்டு எழுந்துநின்று கைகளைக் காற்றில் சுழற்றி இரண்டு பலமான குத்துகள் விட்டார். ஒருகுத்து உதய்க்கு, அடுத்த குத்து பெர்ணாண்டோவுக்கு. மகிழ்ச்சி என்பது அந்த நான்கு சுவர்களிற்குள் அவர்களிற்கு இருந்தது.

ஒருநாள் மாலையில் இருவரும் திரைப்படம் பார்க்கலாம் என முடிவு செய்தார்கள். அமைந்தகரையில் ஒரு பெண்ணம் பெரிய வணிக வளாகத்திலிருந்த திரையரங்கிற்குச் சென்றார்கள். நுழைவுச் சீட்டுக்களை வாங்கிக்கொண்டு திரையரங்கிற்குள் நுழைவதற்காக வரிசையில் நின்றுகொண்டிருந்த தருணத்தில்தான் தருமலிங்கம் அதைக் கண்டார். திரையரங்க வாசலிலே ஆட்களைப் பரிசோதனை செய்யும் வளைவு இயந்திரம் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதன் இருபுறத்திலும் விறைப்பாக இரண்டு காவலாளிகள் நின்றிருந்தனர்.

‘மலர் கொஞ்சம் அத்தோம் பண்ணும்’ என்று தர்மலிங்கம் மனைவியின் கைகளைப் பிடித்து இழுத்தார். இருவரும் வரிசையிலிருந்து விலகினார்கள். தருமலிங்கம் கவனித்தபோது இரண்டு காவலாளிகளும் ஒருவரது சட்டைப்பையிலிருந்த சிக்ரெட் பெட்டி, ஸெட்டர் எல்லாவற்றையும் வாங்கி ஒரு பக்கத்தில் போடுவது தெரிந்தது. அடுத்துப் போனவரின் வாயிலிருந்த சுயிங்கத்தை அங்கேயிருந்த குப்பைத்தொட்டியில் உமிழுமாறு காவலாளி சொன்னான். அதன் பிறகு தலையிலிருந்து கால்வரை தடவிப் பார்த்தார்கள்.

‘இஞ்சேரும் மலர் எனக்கு வயித்துக்க குத்துது’ என்று தருமலிங்கம் சொன்னார். இருவரும் படம் பார்க்காமலேயே திரும்பி வீட்டுக்கு வந்தார்கள். வீட்டுக்குள் கால் வைத்த நொடியில் தருமலிங்கத்தின் வயிற்றுவலி சரியாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு தருமலிங்கம் வீட்டைவிட்டு வெளியே போவதேயில்லை. கேட்டால் ‘இந்தத் தாசியும் புழுதியும் எனக்கு ஒத்துக்கொள்ளுதில்ல மலர்’ என்றார்.

தருமலிங்கம் பிரான்சுக்குத் திரும்பவேண்டிய நாளுக்கு இரண்டு நாட்களிற்கு முன்புதான் அசோகமலர் அவரது கைகளைப் பிடித்து உள்ளங்கைகளை எடுத்து அவற்றுக்குள் தனது முகத்தைப் புதைத்துக் கண்ணீர் மல்கியபடியே தான் கர்ப்பம் தரித்திருப்பதாகச்

சொன்னார். தருமலிங்கத்தால் மகிழ்ச்சியைத் தாங்க முடியவில்லை. தலைக்கு மேல் கைகளைக் குவித்து ‘பிள்ளையாரப்பா’ என்று கூவினார். பிறகு அசோகமலரிடம் சொன்னார்:

‘சிறப்பாயிருக்கு..எல்லாம் காலாதியாயிருக்கு. எல்லாம் சரியாயிருக்கு’

அடுத்தநாள் அசோகமலர் கொழும்புக்குப் புறப்படவேண்டும். மனைவியைப் பத்திரமாக அனுப்பி வைத்துவிட்டு அதற்கு அடுத்தநாள் தருமலிங்கம் பிரான்ஸைக்குப் புறப்பட்டார்.

சென்னை விமான நிலையம் வரை உற்சாகமாயிருந்தவர் விமான நிலையத்தைக் கண்டதுமே சற்று நிலைகுலைந்தார். ஆனால் இம்முறை புதற்றத்திற்கு மேலாக ஆத்திரமே அவரிடமிருந்தது. சென்னையிலும் சரி துபாயிலும் சரி மீண்டும் அதேபோன்ற கடுமையான சோதனைகள்தான். கொட்டைகளைத் தடவுவதுபோல வந்து போகுக்காட்டி அவர்களது விரல்கள் விலகியபோதல்லாம் தருமலிங்கம் ஆத்திரத்திலும் அவமானத்திலும் துடித்துப்போனார்.

பாரில் விமானநிலையத்தில் அவருக்குக் கிறுதியே வந்துவிட்டது. விமானத்தில் ஏறப் போகப் போகும்போது சோதனை செய்திர்கள் சரி.. விமானத்திலிருந்து இறங்கிப் வரும்போதும் சோதனை செய்யவந்தால் எப்படி?

ஒரு சுங்க இலாகா அதிகாரி ‘மிலியூ..மிலியூ’ என்று கூப்பிடக் கூப்பிடக் காது கேளாதவர்போல பெட்டிடுகள் வைக்கப்பட்டிருந்த தள்ளுவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு தருமலிங்கம் வேகமாக நடந்தார். அந்த அதிகாரி பின்னால் வருகிறானா என தருமலிங்கம் சற்றுத் திரும்பிப் பார்த்தபோது அந்த அதிகாரி இவருக்குப் பின்னால் வராமல் வேறொரு பயணியைச் சோதனை செய்துகொண்டிருந்தான்.

தலையை ஆட்டியவறே கால்களை எட்டப் போட்டு ஆங்காரமாகத் தள்ளுவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு போன தருமலிங்கம் அடுத்த இரண்டாவது நிமிடத்தில் சிவில் உடையணிந்திருந்த இரண்டு சுங்க இலாகா அதிகாரிகளால் மடக்கிப் பிடிக்கப்பட்டார். ‘சுவப்பா நோ!’ என்று தருமலிங்கம் போட்ட கூச்சலில் விமான நிலையமே திரும்பிப் பார்த்தது.

அனுஅணுவாகச் சோதனை போடுவது என்பார்களே அதுதான் நடந்தது. தருமலிங்கத்தின் உடல் முழுவதும் அவர்களது கையுறைகள் அணிந்த கரங்கள் ஊர்ந்தன. தருமலிங்கத்தைப் படுக்கவைத்து எக்ஸ்-ரேயும் எடுத்துப் பார்த்தார்கள். கிட்டத்தட்ட நான்கு மணிநேர விசாரணை. சுங்க அதிகாரி கூப்பிடப்போது

எதற்கு தருமலிங்கம் ஓட வேண்டும் என்பதுதான் விசாரணையின் மையம். அவர்களால் எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. தருமலிங்கம் அந்த அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே வரும்போது சோதித்த அதிகாரிகளில் ஒருவன் அவருடன் கைகுலுக்க வந்தான். தருமலிங்கம் கையைக் கொடுக்காமல் அவனை முறைத்துப் பார்த்தார். ‘அடுத்த தடவை இங்கே வரும்போது சோதனைக்கு அழைத்தால் தயவுசெய்து ஒத்துழையுங்கள், ஒத்துழைத்தால் இப்படியான காலவிரயங்களை நாங்கள் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்’ என்று அதிகாரி சொல்லிச் சொன்ன வாய் மூடமுன்பே தருமலிங்கத்தின் கையிலிருந்த பெட்டி பறந்துபோய் விமான நிலையத் தரையில் விழுந்து வாய் பிளக்க அதற்குள்ளிருந்த திருநெல்வேலி இருட்டுக்கடை அல்வா, திருநீறு, சந்தனம், ஆயுர்வேத என்னென்ற எனப் பல சரக்குகள் தரை முழுவதும் சிதறின. தருமலிங்கம் தனது கால்களை ஒருசேர வைத்துக்கொண்டு இடுப்பில் இரு கைகளையும் ஊன்றிக்கொண்டு கழுத்தை முன்னே நீட்டி அந்த அதிகாரியைப் பார்த்துத் தமிழில் கத்தினார்:

‘அடுத்தமுறை ஏன் வரச்சொல்லுறாய்? இந்தமுறை மரியாதை கெடுத்தினது போதாதோ?’

4

பயணக் களைப்பு தருமலிங்கத்தை படுக்கையில் அமுக்கினாலும் விமான நிலையத்தில் ஏற்பட்ட ஆற்றாமையால் அவருக்கு ஒருகண் நித்திரையும் வரவில்லை. பிள்ளைத்தாச்சியான மனைவியைத் தனியே விட்டுவிட்டு வந்த கவலை வேறு அவரை உருக்கியது. காலையில் அய்ந்து மனிக்கு எழுந்து தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்குப் போகவேண்டும். எனவே கட்டாயப்படுத்தி தூக்கத்தை வரவழைக்க முயற்சித்தார்.

ஒரு மனிநேரம் தூங்கியிருப்பார். அலாரம் அடித்தது. குளித்துவிட்டு நெற்றி நிறையத் திருநீறைப் பூசிக் கொண்டு தொழிற்சாலைக்குக் கிளம்பினார். ஒரு மனிநேரம் ரயிலில் பயணம் செய்து தொழிற்சாலையை அடைந்தார். இரண்டு மாதங்களிற்குப் பின்பு வேலைக்கு வருகிறார். தொழிற்சாலை வளவுக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும்போதே அவருக்குள்ளிருந்த உழைப்பாளி உற்சாகமாக விழித்துக்கொண்டான். உயர்ந்திருந்த தொழிற்சாலைக் கட்டடம் காலைச் சூரியனின் ஒளியில் மின்னியது. அந்தத் தொழிற்சாலையின் முன்பக்கம் முழுவதும் கண்ணாடிகளால் இழைக்கப்பட்டிருந்தது. தொழிற்சாலையின் பிரதான வாசலை நெருங்கியவர் அங்கே சில தொழிலாளர்கள் கும்பலாக நிற்பதைக் கண்டார். வழமையாக இப்படி யாரும் இந்த நேரத்தில் கூடி நிற்பதில்லை. ஏதும் விபத்தோ என்ற எண்ணத்தில் கால்களை எட்டிப்போட்டவர் வாசலை நெருங்கியதும் அப்படியே நின்று ஒரு கையை மார்பில் கட்டிக்கொண்டு

அடுத்த கையால் வாயை மூடிக்கொண்டு அசையாமல் நின்றார். அவரது கண்கள் வாசலையே வெறித்துப் பார்த்தன.

அங்கே மனிதர்களைப் பரிசோதனை செய்யும் ஓர் இயந்திர வளைவு இருந்தது. அதனருகே தொழிற்சாலைக்குப் புதியவனான பிரஞ்சு இளைஞர் ஒருவன் காவலத்திகாரிக்கான சீருடையும் சப்பாத்துகளும் தொப்பியும் அணிந்து புன்னகையோடு கம்பீரமாக நின்றிருந்தான். தருமலிங்கம் விடுமுறையில் போகும்போது அந்த இடத்தில் இயந்திரமுமில்லை, இந்த இளைஞருமில்லை. அந்த வாசஸ் ஒவென்று திறந்து கிடக்கும். இது புதிய ஏற்பாடு.

தொழிலாளிகள் இந்த இயந்திரத்திற்குள் புகுந்து கடந்த பின்பு, காவலத்திகாரியான இளைஞர் அவர்களின் உடலைத் தடவிப் பரிசோதித்து ஒவ்வொருவராகத் தொழிற்சாலைக்குள் அனுமதித்தான். திடீரென தருமலிங்கம் ஓடத் தொடங்கினார். அவர் தொழிற்சாலையை விலாப்பக்கமாகச் சுற்றி வேகமாகப் பின்புறத்தைச் சென்றடைந்தார். மாலையில் வேலை முடிந்து தொழிலாளர்கள் வெளியேறும் வழி பின்புறமேயிருந்தது. தருமலிங்கம் எதிர்பார்த்தது போலவே அந்த வழியிலும் பரிசோதனை செய்யும் ஓர் இயந்திர வளைவு இருந்தது.

தருமலிங்கம் மெதுவாக நடந்து தொழிற்சாலையின் முன்பற வாசலுக்கு வந்தார். இப்போதே வேலை தொடங்குவதற்கு இரண்டு நிமிடங்கள் தாமதமாகயிருந்தன. தருமலிங்கம் சோர்வு மேலிடப் படிகளில் ஏறி வாசலுக்குச் சென்றார். காவலத்திகாரியான இளைஞரிடம் வணக்கம் சொல்லிவிட்டு தனது தொழிற்சாலை அடையாள அடையை எடுத்துக் காட்டினார். அந்த இளைஞரும் புன்னகையுடன் பதில் வணக்கம் சொல்லிவிட்டு இவரைப் பரிசோதிப்பதற்குத் தயாராக நின்றான். தருமலிங்கம் அந்த இயந்திர வளைவிற்குள் நுழையாமல் திடீரென அதைச் சுற்றிக்கொண்டு தொழிற்சாலைக்குள் நுழைய முற்பட்டபோது அந்த இளைஞர் தனது வலுவான கைகளை நீட்டி அவரைத் தடுத்தான். தருமலிங்கம் அவனை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு வேறு வழியில்லாமல் அந்த இயந்திரத்திற்குள் நுழைந்து வந்தார். இப்போது அந்த இளைஞர் தனது வெண்ணிறக் கையுறைகளைச் சரிசெய்துகொண்டு தருமலிங்கத்தின் உடலைச் சோதனை செய்வதற்குத் தயாராகிப் புன்னகையுடன் தருமலிங்கத்தை நெருங்கினான். தருமலிங்கத்திற்கு அந்தத் தருணத்தில் கிறுதி வந்தது. தனது தலையைப் பின்னால் சாய்த்துக்கொண்டு இடது கையால் தனது கொட்டைகளை 'கவர்' பண்ணிக்கொண்டு வலது கையைச் சுழற்றி அந்த இளைஞரின் கைகளை வலுவடன் தட்டிவிட்டார். அப்போது சுடுதியில்

தொழிற்சாலை முழுவதும் அலாரங்கள் ஒலிக்க ஆரம்பித்தன. தொழிற்சாலையின் பிரதான கதவு டபாரெனத் தானே இறுக முடிக்கொண்டது. நாலாபுறமிருந்தும் காவலாளிகள் பிரதான வாயிலை நோக்கி ஓடிவந்தார்கள்.

தருமலிங்கத்தை முன்வைத்து அங்கேயோரு மினி பஞ்ச சாயத்துக்கூடியது. தருமலிங்கம் தனது உடலில் கைவைக்க யாருக்கும் அதிகாரமில்லை என விடாப்பிடியாக நின்றார். தொழிற்சாலை முகாமையாளரோ அப்படிப் பரிசோதனை செய்வது பொதுவிதியென்றும் தன்னைக் கூட அப்படிப் பரிசோதனை செய்துதான் உள்ளே அனுப்புகிறார்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டுத் தனது பாரமான உடம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு கைக்களை உயர்த்தியபடியே அந்த இயந்திர வளைவுக்குள் இருமுறை புகுந்தோடி வந்து காவலத்திகாரி முன்பாகக் கைக்களை உயர்த்தியபடியே மூச்சவாங்க நின்று ஒரு சிறிய ஆற்றுக்கையை நிகழ்த்தி தருமலிங்கத்திற்கு பிரச்சினையைப் புரியவைக்க முயன்றார்.

தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதியும் தருமலிங்கத்தை சமாதானப்படுத்த முயன்றார். ‘இங்கே பார் தருமலிங்கம்.. உலகம் முழுவதும் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள் இருக்க்கான் செய்கிறது.. உதாரணமாக அல் கொய்தா..’ என்று அவர் முடிக்க முதலே தருமலிங்கம் ‘என்னைப் பார்த்தால் அல் கொய்தா மாதிரியாகவா இருக்கிறது?’ என்று கேட்டார். தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதி உலக அரசியலைக் கரைத்துக் குடித்தவர். அவர் அமைதியான புன்னகையுடன் ‘ஏன் தோழர் இலங்கைத் தமிழர்கள் கூட குண்டு வைப்பதில் தேர்ந்தவர்கள்தானே’ என்றார். தருமலிங்கம் அப்படியே வாசற்படியில் உட்கார்ந்தார். பிறகு எழுந்து நடந்து அந்த இயந்திர வளைவுக்குள் நுழைந்து அந்தக் காவலத்திகாரி இளைஞரின் முன்னால்போய் கால்களை அகற்றி நின்றுகொண்டு கைக்களை உயரே தூக்கினார். அப்போது தருமலிங்கத்தை ஊக்குவிக்கும் முகமாக முகாமையாளர் மெல்லத் தனது கைகளைத் தட்டிப் பாராட்டினார். காவலத்திகாரி இளைஞர் மிகப் பொறுமையாக தருமலிங்கத்தின் உடலைத் தடவிப் பரிசோதித்தான். இவனும் தனது கொட்டைக்களைத் தடவியதாகவே தருமலிங்கம் உணர்ந்தார். அன்று முழுவதும் அவருக்கு வேலையே ஒடவில்லை. இரவு சரியாகத் தூக்கமும் வரவில்லை. இரவு முழுவதும் கையால் தனது கொட்டைக்களை வருடிக் கொடுத்தவாறே படுக்கையில் கிடந்தார். ஆனால் விதிகாலையில் அவரின் மனதில் ஒரு தெளிவு மின்னிச் சென்றது. அவர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு தனது கைகளைப் பக்கவாட்டில் நீட்டி பற்பது போல அவற்றை மேலும் கீழும் அசைத்துக்கொண்டு சொன்னார்:

‘எல்லாத்துக்கும் வழியிருக்கு! சிறப்பாயிருக்கு. மலருக்கு

வயித்தில சிங்கக்குட்டி இருக்கு எல்லாம் சரியாயிருக்கு, எல்லாம் ஒரு அமைப்பாயிருக்கு’.

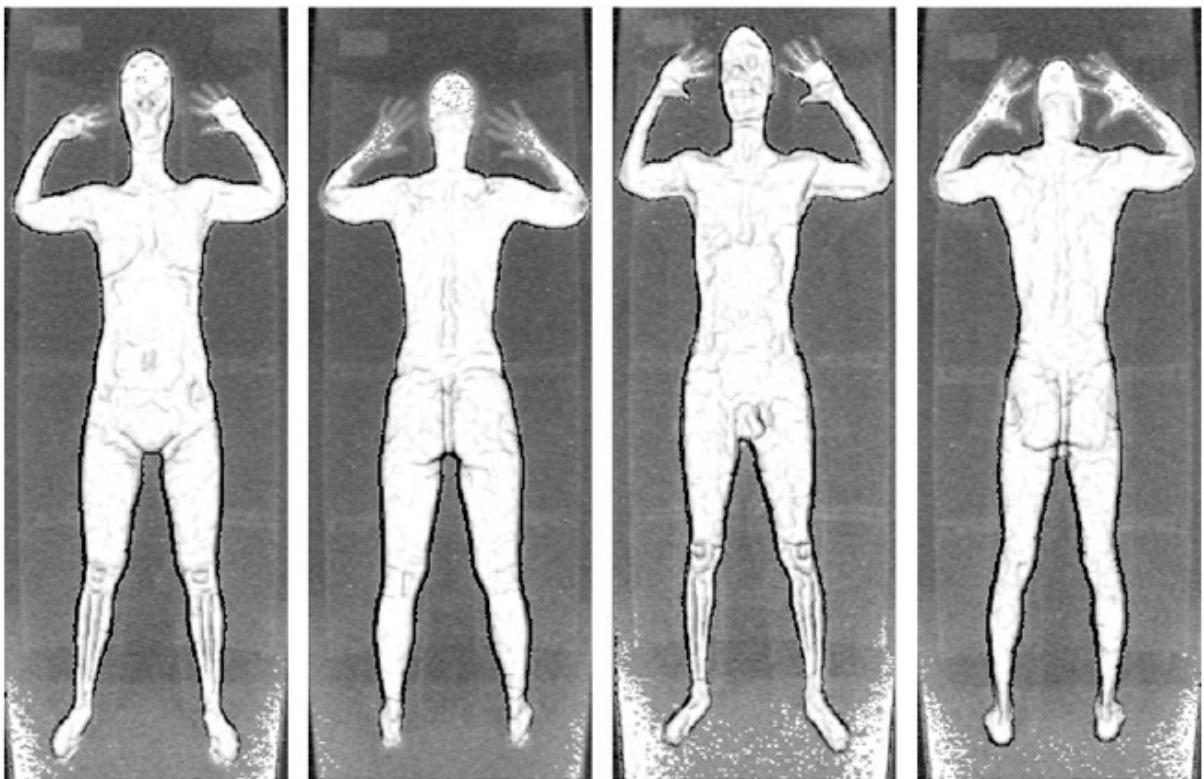
அடுத்தநாள் காலையில் முதல் ஆளாகத் தருமலிங்கம் தொழிற்சாலையில் நின்றார். அவர் மெல்லிய துணியில் தொள்தொள்ப்பான காற்சட்டை ஒன்றை அணிந்திருந்தார். மிகுக்காக நடந்து சோதனை இயந்திர வளைவுக்குள் நுழைந்து காவலத்திகாரியான இளைஞரின் முன்னால் போய்ந்தின்று தனது கால்களை அகற்றி வைத்துக் கைகளை உயர்த்தினார். காவலத்திகாரி தனது கையுறைகளைச் சரி செய்துகொண்டு மிக மெதுவாக அவரது கால்களைத் தடவிக்கொண்டே நிமிர்ந்து மேலே வந்தபோது காவலத்திகாரியின் விரல்கள் நடுங்குவதைத் தருமலிங்கம் கவனித்தார். அவர் அன்று திட்டமிட்டே ஜட்டி அணிந்து வரவில்லை. அவரது விறைத்துநின்ற ஆண்குறி நீண்டு அந்த இளைஞரின் கைகளில் சடுதியில்; தவழ்ந்தது. அவன் சடாரெனத் தனது கைகளை இழுத்துக்கொண்டான். தருமலிங்கத்தை தொழிற்சாலையின் உள்ளே போகுமாறு சொன்னான்.

மாலையில் வேலை முடிந்து வெளியேறியபோது அந்தக் காவலத்திகாரி வெளியேறும் வழியில் இருந்தான். அவனிடம் போய் நின்று தருமலிங்கம் கைகளை உயர்த்தினார். அவனது கைகள் நடுங்குவதைத் தருமலிங்கம் கொடுப்புக்குள் முகிழ்த்த சிரிப்புடன் கவனித்தார். அவனது கைகள் அவரது தொடைக்குக் கிட்டவாக வரும்போது தருமலிங்கம் தனது இடுப்பைச் சடாரென முன்னே தள்ளினார். படாரெனத் தனது முகத்தைப் பின்னுக்கு இழுத்த இளைஞன் தருமலிங்கத்தைப் போகுமாறு சொன்னான்.

அடுத்தநாள் தருமலிங்கம் வேலைக்குப் போன்போது அந்தக் காவலத்திகாரி இளைஞன் வேறுபக்கம் தனது பார்வையைச் செலுத்தினான். தருமலிங்கம் அவனுக்கு முன்னால் போய்ந்தின்று தனது இடுப்பை முன்நகர்த்திக் காட்டினார். அந்த இளைஞன் ‘உள்ளே போங்கள்’ என மெதுவாக முனுமுனுத்தான்.

தருமலிங்கம் இரவில் பேரிச்சம்பழம், பாதாம்பருப்பு போன்றவற்றை மட்டுமே சாப்பிட்டார். தொழிற்சாலைக்குள் நுழைவதற்கு முன்பும் வெளி யேறுவதற்கு முன்பும் கொங்கோ தேசத்திலிருந்து இறக்குமதியாகும் கோலா விதைகளை வாயில் போட்டு மென்றார். அந்த விதைகள் ஆனுறுப்பின் விறைப்பை நீண்டநேரம் பாதுகாக்கும் சுக்தி கொண்டவை. தருமலிங்கத்தால் தனது இரகசியக் கற்பனைகள் மூலம் நினைத்த மாத்திரத்தில் தனது ஆண்குறியை எழுச்சி கொள்ள வைக்க முடியும்.

அவ்வாறு எழுச்சிக்கொள்ள வைப்பதற்கு அவர் மனதில் ஒன்றிரண்டு பெண்களை நினைத்துக்கொள்வார்.

எக்காரணம் கொண்டும் அந்த நேரத்தில் அவர் அசோகமலை நினைப்பதில்லை. தெருவில் காணும் பெண்கள், உறவினர்கள், நடிகைகள் என யாரையும் அவர் அப்போது நினைக்கமாட்டார். குறிப்பிட்ட சில உலக நாட்டு பிரதம மந்திரிகளையும் ஜனாதிபதிகளையுமே நினைத்துக்கொள்வார். சிறுவயதிலிருந்தே அதுதான் அவரது வழக்கம். இந்த விசயத்தை அவர் ஒருநாள் பகடியோடு பகடியாக வாய்த்துவறி இந்தக் கதைசொல்லியிடம் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஒரு தொழிலாளியை காவலத்திகாரி தொடர்ந்தும் உடல் பரிசோதனை செய்யாமல் தொழிற்சாலையின் உள்ளே அனுமதிப்பதையும் வெளியேற அனுமதிப்பையும் கண்காணிப்புக் கமெராவில் கவனித்த பாதுகாப்பு உயர் அதிகாரிகள் அந்தக் காவலத்திகாரிமீது ஒரு விசாரணையை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த இஸம் அதிகாரி கைகளைப் பிசைந்தவாறே, தருமலிங்கம் ஜட்டி போடாமல் தொழிற்சாலைக்கு வருவதாலும் எப்போதுமே அவரது ஆண்குறி விறைத்துக்கொண்டு நீண்டிருப்பதாலும் தன்னால் அவரைத் தொட்டுப் பரிசோதனை செய்ய முடியவில்லை என்று தயக்கத்துடன் சொன்னான்.

தருமலிங்கத்தை முகாமையாளர் கூப்பிட்டு விசாரித் தபோது தருமலிங்கம் ‘ஜட்டி போடாமிலிருப்பது தனிமனித உரிமை சார்ந்த விசயம், இதில் தொழிற்சாலை நிர்வாகம் தலையிட முடியாது’ என்றார். இந்த விசயத்தில் தொழிற்சங்கம் தருமலிங்கத்தின் பிறப்புறிமையைக்

காப்பாற்ற முன்வந்தது. முகாமையாளரால் பதில் பேச முடியவில்லை. ஏனெனில் பணியிடத்தில் சீருடைகள், சப்பாத்துகள், தலைக்கவசங்கள் அனிய வேண்டும் என விதிகளிருந்தனவே தவிர ஜட்டி அணிந்திருக்க வேண்டும் என்று எந்த விதிகளும் இருக்கவில்லை. எனவே முகாமையாளர் காவலத்திகாரியை மாற்றுவது என முடிவு செய்தார். பிரஞ்சு இளைஞரின் இடத்திற்கு ஒரு போலந்து நாட்டு முதியவர் நியமிக்கப்பட்டார். அடுத்த வருடம் ஓய்யுதியம் பெறவேண்டியவர் அந்தக் கிழவர். அந்தக் கிழவருக்குப் பல மொழிகள் தெரியும்.

கிழவர் ஒரு முடிவோடு இருந்தார். தருமலிங்கம் ஜட்டியென்ன காற்சட்டையே இல்லாமல் வந்தாலும் தடவிப் பரிசோதனை செய்வதென்ற முடிவோடுதான் அவர் இருந்தார். ஆனால் அடுத்தநாள் தருமலிங்கம் வேலைக்கு வரும்போது அவருக்கு முன்பே முப்பது வரையான தொழிலாளர்கள் உடல் பரிசோதனைக்காக வரிசையில் நின்றிருந்தார்கள். அவ்வளவு பேரும் வாட்டசாட்டமான அரபுத் தொழிலாளர்கள். இந்த உடல் பரிசோதனைகளால் பிரான்ஸில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டதும் அவமதிக்கப்பட்டதும் அவர்கள்தான். நேற்று தொழிற்சாலையில் நடந்த தருமலிங்கம் மதான விசாரணை அவர்களிடம் ஒரு புதிய எழுச்சியை உருவாக்கியிருந்தது. அவர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஜட்டி அணியாமல் வந்திருந்தார்கள். போலந்துக் கிழவர் அயர்ந்துபோனார். எத்தனை ஆண்குறிகளைத்தான் அவரால் தடவமுடியும். அவர்

கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு சம்மா நிற்க தருமலிங்கம் ஓர் இதழோறப் புன்னகையுடன் அந்தக் கிழவரைக் கடந்து தொழிற்சாலைக்குள் நுழைந்தார்.

அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்தவர்களில் அரைவாசிப் பேர் ஆபிரிக்கர்கள். அரபுக்கஞம் தருமலிங்கமும் சோதனையிடப்படாமல் உள்ளே போவதையும் தங்களை மட்டும் காவலதிகாரி சோதனையிடுவதையும் அவர்கள் இன் அவமானமாகவே கருதினார்கள். அடுத்த நாளிலிருந்து அவர்களும் ஜட்டி அணியாமல் வரத் தொடங்கினார்கள். காவலதிகாரியாக இருந்த போலந்துக் கிழவர் எல்லா மொழிகளிலும் கடவுளைத் திட்டியவாறு மருத்துவ விடுப்பில் போய்விட்டார். அந்தத் தொழிற்சாலையில் உடற் பரிசோதனை செய்யும் வேலைக்கு வந்தவர்கள் ஒரே நாளில் அலறியடித்துக்கொண்டு சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வேலையை விட்டு ஓட்டனார்கள். கடைசியாக ஒரு நோஞ்சான் கிழவர்தான் அரைகுறையாக அந்த வேலையில் நின்றுபிடித்தார். அவருக்குப் பார்வைக் குறைபாடிருந்தது. காதும் சரிவரக் கேட்காது.

தொழிற்சாலை நிர்வாகம் திகைத்து நின்றது. இது நிர்வாகத்தின் கெளரவப் பிரச்சினை. முன்னாறு பேர்கள் வேலை செய்யும் அந்தத் தொழிற்சாலையில் நிர்வாகிகளான பத்துப் பேர்கள் மட்டுமே ஜட்டி அணிந்து வந்தார்கள். காலையில் அவர்களை மட்டுமே அந்த நோஞ்சான் காவலதிகாரி சம்பிரதாயமாக உடற்பரிசோதனை செய்வார். மற்ற நேரங்களில் அவர்களைகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஓர் ஓரமாக நாற்காலியில் அமர்ந்துகொள்வார்..

தொழிலாளர்களின் இந்த எழுச்சிச் செய்தி மெல்ல மெல்ல மற்றத் தொழிற்சாலைகளிற்கும் பரவியபோது மற்றைய தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளிகளும் ஜட்டி அணியாமல் வேலைக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தார்கள். இந்த எழுச்சிச் செய்தியை 1960-களில் அமெரிக்காவில் பெண்கள் முன்னெடுத்த பிரேசியர் அணியாத இயக்கத்தோடு ஒப்பிட்டு பத்திரிகைகள் எழுதின. நிர்வாண சங்கத்தினர் பாரிஸ் தொழிலாளர்களிற்குத் தங்களது வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பி வைத்தனர். பாரிஸ் விமான நிலையத்தில் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பு ஒன்றின்படி அந்த விமான நிலையத்தால் பயணிக்கும் ஆண்களில் முப்பத்தியிரண்டு சுதாவிதத்தினரும் பெண்களில் முப்பத்திநான்கு சுதாவிதத்தினரும் உள்ளாடைகள் அணியாமல் பயணிப்பதாகத் தெரியவந்தது. நாடாளுமன்றத்தில் உரையாற்றிய உள்துறை அமைச்சர் 'தீவிரவாதத்திலிருந்து எமது மக்களைக் காப்பாற்றுவதா அல்லது உள்ளாடைகள் அணியாமல் இருக்கும் அவர்களது தனிமனித சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதா' என்று சினத்துடன் கேட்டார். கத்தோலிக்க திருச்சபை

'தொழிலாளர்களின் செயல் காட்டுமிராண்டித்தனம்' என அறிக்கை வெளியிட்டது. அதற்கு எதிர்வினையாக அனார்க்கிஸ் சங்கத்தார் 'போர் சேவகர்கள் இயேசுக் கிறீஸ்துவின் வஸ்திரங்களை அவர்களிற்குள் சீட்டுப் போட்டுப் பகிர்ந்துகொண்டபோது இயேசுவின் வஸ்திரங்களையே ஜட்டி இருந்ததில்லை' என்றொரு அறிக்கையை வெளியிட்டனர்.

முதலாளிகள் சங்கத்தினர் பல ஆலோசனைக் கூட்டங்களை நடத்திக் கலந்தாலோசித்தனர். தொழிலாளர்களின் இத்தகைய ஒன்றினைவு உடனடியாகப் பொருஞ்சுபத்தியில் - அதாவது உள்ளாடைகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலைத் தவிர பெரிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தாது என்றால் ஆனால் தொழிலாளர்களின் இத்தகைய ஒன்றினைவு மேலும் பல உரிமைக் கோரிக்கைகளைக் காலப் போக்கில் அவர்கள் கிளப்ப அடிப்படையாயிருக்கும் என்றால் அவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டனர். எனவே இந்த உடற் பரிசோதனை முறைக்கு வேறொரு சிறப்பான நுட்பமான வழியைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை தொழிற்சாலைகளில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் உடற் பரிசோதனை இயந்திர வளைவுகளையும் காவலதிகாரிகளையும் தற்காலிகமாக நீக்கிக்கொள்வதென்று அவர்கள் தீர்மானித்தனர். திங்கள்கிழமை முதல் அவற்றை நீக்குவதாக தொழிற்சங்கங்களிற்கு முதலாளிகள் சங்கத்தால் கடிதம் எழுதப்பட்டது.

திங்கள் அதிகாலையில் முதல் ஆணாகத் தருமலிங்கம் தொழிற்சாலைக்கு வந்தார். வாசலில் பரிசோதனை இயந்திர வளைவு இருந்த தடம் கூட இல்லை. காவலதிகாரியுமில்லை. தொழிற்சாலையின் கதவு அகலத் திறந்து கிடந்தது. வாசற்படிகளில் சில புறாக்கள் நின்றிருந்தன. தருமலிங்கம் புறாக்களிடம் சொன்னார்:

'எல்லாம் வெளிச்சிருக்கு..எல்லாம் சரியாயிருக்கு'

தருமலிங்கம் தொழிற்சாலையின் வாசற்படியில் ஏறிக்கொண்டிருந்தபோது அவரது கைபேசி ஒலித்தது. அவர் உற்சாகத்துடன் கைபேசியை எடுத்துப் பேசினார். மறுமுனையில் அசோகமலரின் குரல் துயரத்துடன் ஒலித்தது. அசோகமலர் மகப்பேறு மருத்துவரிடம் உடற்பரிசோதனைக்காகப் போயிருந்தாராம். கரு எதுவும் வயிற்றில் இல்லையாம். பேசி முடித்துவிட்டு அசோகமலர் 'என்ற ராசா' என்றொரு ஆழமான பெருமுச்சைத் துயரத்துடன் வெளியிட்டார்.

தருமலிங்கம் சுத்தமில்லாமல் வாசற்படிகளிலிருந்து இறங்கினார். அப்படியே தொழிற்சாலை வளவிலிருந்து வெளியேறினார். அதற்குப் பின்பு அவர் அந்தத் தொழிற்சாலைப் பக்கம் காணப்படவேயில்லை. ■

சித்தாந்தன் கவிதைகள்

இலையுலர்ந்த காலத்தின் சலனம்

நீங்கள் பேசுத்துணியாத ஒரு சொல்லைக்
கண்டெடுத்திருக்கின்றேன்
பளிங்காய் ஒளிரும் காலத்தை
பிசைந்தாக்கிய இச்சொல்
உடைந்த விடொன்றின் கூரைக்குள்
பறவைக் கூடாய் சிதைந்துகிடந்தது
நெடுந் தொலைவின் அசையும் படிமங்களை
உற்பலித்து
நிர்ச்சலனத்துடன் அடங்கிய பெருங்காட்டுத் தீயை
கனவுகளில் அவிழ்க்கிறது இச் சொல்
நீரை விழுங்கிப் புரையேறிய வேடுவன்
மரங்களைப் பிடுங்கிவந்து
புதிய காட்டினை நடுகின்றான்
இலைகளை உலர்த்தும் மரங்களைத்
தன் கூந்தலில் சூடிய அழகி
பிரபஞ்சச் சூலிலிருந்து படைத்தளிக்கிறாள்
பூக்காத மரங்களை
நான் இச் சொல்லை
சவ ஊர்வலத்தின் சங்கீதமாகப் பாடவிரும்புகின்றேன்
பயணத்தில் தடுமாறிய கால்களோடு
மரங்களைத் தேடியலைபவர்கள்
வந்திருக்கிறார்கள் வேடுவனின் காட்டுக்கு
புறங்கூறும் முகம் கொண்ட யாவரும்
நிழல்களைப் புறமொதுக்கிப் பாதைவிதிகளை மறந்து
நடுவீதியில் உலாவிக் களிக்கையில்
நான் இச் சொல்லை மலராக்கி இதழ்களை
உதிர்த்துவிடுகின்றேன்
அழகி தன் கூந்தலில் சூடிய
முதிர்ந்த மரத்திலிருந்து வேடுவனின் காடு
பட்டுதிர்கிறது
இதழ்களாய் உலர்ந்த சொல்லை
அன்னிப் போகிறது காற்று
அமைதியாகச் செல்லும் சவ ஊர்வலத்தின் பின்னால்
மிக அமைதியாக நான்

வேட்டையாடும் மிருகம்

வேட்டையின் போது
கொல்லாதுவிட்ட மிருகம்
என்னைக் கனவில் அச்சுறுத்துகின்றது
மரங்களிடை பதுங்கும்
அதன் கண்களின் குரூரம்
கொலையாளியின் கூரிய ஆயுதங்களாய்
ஒளிருகின்றன
அதன் பஞ்சடலின் வனப்பில் மயங்கி
தப்பிக் க அனுமதித்துபோதும்
தன் சாதுரியத்தால்
என்னை வேட்டையாட வந்திருக்கின்றது
இலைகளையுண்ணும்
அதன் பற்களில் வழியும் இரத்தத்தில்
நனைகிற என் தேகத்தில்
தன் சிறுவிரல்களால் புலால் நாறும்
சுரங்களை மீட்டுகின்றது
பூச்சியத்தில் சிதறுண்ட
என் தாக்கத்தின் பசிய துளிரை
தன் நகங்களால் கீறும் மிருகம்
எதிர்பாராத பொழுதில்
ஒரு போர்வீரனாய் விஸ்பருபம் கொண்டு
தன் யுகத்தின் கடைசிப் பிராணியாய்
என்னைப் பாவனை செய்து
அங்கலாய்த்தபடி அமர்ந்திருக்கிறது முன்னால்
நினைவின் வழி கனவுள் நுழைந்த
மிருகத்தின் கிறிய கண்களுக்குள்ளிருந்து
வேட்டை முடித்துத் திரும்பும்
எண்ணற்ற வீரர்களில் ஒருவனாய்
நானும் திரும்புகின்றேன்
தப்பித்தல்களை முறியடிக்கும்
பொறிகளைக் காவிக்கொண்டு

நிறம் மாறும் உறவுகள்

■ கோசல்யா சொர்ணலிங்கம்

பரபாக வாழ்ந்த இடத்திலிருந்து புத்தில் வாழ்வை ஆரம்பித்த காலங்கள் பலரைப் படைப்பாளிகளாக, ஆக்கதாரர்களாக தோற்றம் பெற வைத்துள்ளது. எம்ததியில் இன்று பல படைப்பாளிகள் இவர்கள் வாழ்வியல் பட்டறிவு வாயிலாக வாய்ப்புப் பெற்று மெய்யானதே என்னாம் அந்த வகையில் இங்கே நிவேதா உதயராயன் “நிறம் மாறும் உறவு” படைப்பிலக்கியம் சிறப்புப் பெறுகின்றது சீரிய உரை நடை வீரிய வார்த்தைகள்..வட்டார வழக்கான வசனயார்ப்பு. இங்கு கூறப்படும் பதினைந்து படைப்பாக்கமும் பறைசாற்றி நிற்பது மெய்யானது. . கதையல்ல மெய்யான மெருகான சம்பவங்களே இவைதான். அந்த வகையில் இவரும் மெய்ப்பாடான படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவென்று அங்கோரம் பெற்றுக் கொள்கின்றார். என் சிற்றுராய்வு சிந்தனைக்குள் முனைப்பெடுகிறது.

“நீங்க கடிச்சிட்டுத் தாங்கோ” தலைப்பு சிறப்பு. தன்னைழவில் வாசிக்கத் தூண்டும் .. ஆறு அமர அடுத்தவர் கையில் தன் திருமண வாழ்வை ஒவ்வொரு வருடங்களாக தள்ளிப் போட்டு கொண்டு போகும் ஆண்கள் மனதில் ஏற்படும் தாழ்வு மனப்போக்கின் உச்சமே .இயலாமை. இறுதியில் நிச்சயிக்கப்படும் பெண்ணின் ஆராவாரத்துக்கும் நடிப்புக்கும் பலியாகும் இந்த ஆண்மகன் படைப்பு புத்தில் விதைக்கப்படும் களைகளை இதை அழிக்க இதுவொரு சான்று !

“பெண்” தலைப்பினைப் பார்த்ததும் நினைத்தேன் பெண்ணியியச் சிந்தனைகளை பெரிதாக கற்பிக்க அல்லது அதன் சார்பானதொரு வக்காலத்து படையலாக இருக்கலாமென்ற எதிர்பார்ப்பு. மாறாக பெண்ணின் நியாயமான தவிப்பு, தனிமை, அங்கலாப்புகள் இன்னொரு வடிவாமாக பிரபாகித்து சலனம் சஞ்சலமாகி .. அப்பாவி கணவனின் ஆதரவை மீளவும் தேடிவருவது உழைப்பே கதியென உறைந்து ..வாழ்வை தொலைத்து நிற்கும் சம்பவம் பட்டறிவை காட்டி நிற்பது சிறப்பு.

“நினைவு கடும்” இங்கே எம்மவர்கள் ஆரம்ப கால அவலங்கள். கணக்கிடவே இயலாத கடினங்களின் நடுவில். புலம் பெயர்ந்த அப்பொழுதுகளில் சந்தித்த விடயங்களைத் தனித்தனிச் சரித்திரங்களாக அறியலாம். இங்கு வந்து சேரும் வரை நடுவில் எதையோ தொலைத்தவராக ..இழந்தவராகச் சேர்ந்தார்கள் தமிழர் அதில் மிகவும் நெஞ்சைத் தொடும் நிசழ்வை முன் கொண்ரும் ஆக்கமிது. தரமானது .

“நிறம் மாறும் உறவு” உறவுகளின் உன்னதம் உருமாறும் உபத்திரவங்கள் ஆங்காங்கே அரும்புவதாய் அறிந்து அவமானப்பட்டு போனதுண்டு. எம்மினத்தின் சிர்கேட்டுக்காக நானுவதாக, வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் விழிப்புணர்வை விதைத்து விடும் பங்குப்பணி நிவேதா போன்ற ஆக்கதாரர்கள்தான் அனி வகுத்து முனைப்பெடுத்து வெளிச்சம் காட்டவேணும் அதை இவர்கள் கச்சிதமாகத் தகுதியோடு தந்துள்ளார். “அக்கா எனக்கொரு கல்யாணம் பேசுங்கோ” காலங்காலமாக கல்யாணத்திற்காக கரைந்து ..ஜாதகத்தை கடைசியாகக் கொண்டோடும் ..காலம் கடைசியில் எது வந்தாலும் ஏற்கும் மனநிலையை தாங்கும் மனநிலை எம்மவருக்கும் வந்து விடும் இயல்பினையும் எடுத்துக்காட்டுவதோடு இவர்களை வைத்துப் பிழைத்துக் கொள்ளும் உறவுகளும் இங்கே உடைக்கப்பட்டு வெளிவரும் கதை அற்புதம்.

‘மனதே மயங்காதே’ மயங்காத உறங்காத மனதினை வில்லங்கமாக மயக்கம் தரவைக்கும் மானிடம் மக்களிடையே மலிந்து வரும் கால்கோளாக கரையும் காலமிதாக சஞ்சலமும் சாராசரியாக ஏக்கமுறும் மனப்பாங்குகள். தெரிகிறது .இங்கு நகர்வில் இல்லாவற்றுக்கு ஏங்கும் இந்த மனித வர்க்கத்தை எடுத்து வகைப்படுத்த பாத்திரங்களைப் படைத்திருக்கும் பண்பு சிறப்பாகும் .

‘வாழ்வு வதையாகி’ சண்டையோ சச்சரவோ , கோபமோ தாபமோ, அவர்கள் அற்புதவாழ்வை முதாதையர். அவர்கள் அங்கீகாரமின்றி வாழுமிடங்களிருந்து வலிந்து வரவழைத்து பின் தங்கள் இட்டப்படி அவர்களைத் தன்னலத்திற்காகவே பிரித்து வைத்துப் பார்க்கும்.. வதையாகி உத்தரிக்கும் பெற்றோர் கதைகள் சமகாலத்தில் பவனி வருகிறது .அதையும் தொட்டுப் போன லாபகம் அருமை .

“இப்படியும் ஒரு தாய்” சில வழக்கொழிந்த சொரியில் பயணம்’ பயண அனுபவம் எம்மை மீறி நிற்கும் பார்வையும் அக்கறையும். சமூகச் சரிவுகளைச் சங்கதிகளை நினைத்து ஏங்கும் ஒரு படைப்பாளியின் தவிப்பு இங்கே தெரிகிறது .

தாய்மை என்பது சேய்க்காக செய்யும் தியாகங்களைத்தான் தெரியும்.. தன் சேய் சேய்மையாகப் போய் விடுவாளோ

என்ற தாபம் .. உறவின் புதுமை சொல்கிறது தாய் பக்கம் ஏற்க மறுக்கிறது. ஆனால் இது கதாசிரியரின் கற்பணையல்ல. மெய்யான சேதியாகலாம் .

“அந்த மூட்டைப் பூச்சி” ஆகா! அற்பமான விடயமெனில் அந்தக்காலத்து சின்ன சின்னக் களாவுகள் சேதியறியா ..விளையாட்டுக்கள் நினைப்பெடுக்கும் பாங்கு இங்கே சேர்க்கப் பட்டு மீட்கப் படுவது தேவையான நினைவுத் திருப்தி ...எனலாம் .

‘முதல் கடிதம்’ இந்தப் பகிர்வும் சிறப்பு ..முதல் கடிதம் என்றால் .. இன்னும் கடிதம் இருக்கமோ ...மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள் சேட்டைகள் காலம் பெரிது ... இவர்களின் படையல்கள் அனைத்துமே சந்தித்தவை, கேட்டவை, பார்த்தவை அதை நிவேதா நெறிப்படுத்தி நகரும் நன்யாம் எழுச்சியாக எடுத்துப் போய் விரிக்கும் விதம் கச்சிதமே !

“நினைத்தாலே நெஞ்ச பக் பக்” கதை. ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்இந்த என்னைப் போல் இடத்தில் பதட்டம் இப்படையுமா??? மாக்களிடையே மனிதம் மரத்துப் போய் மரம் உலகோடு வாழ்கிறோமா ஆனாலுக்கு ஆண் அடிமையா..அது இந்த சேர்வால் தான் உருப் பெற்றதா ? மிக நீண்டதாய் இருக்கிறது. சலிப்பு ஏற்பட்டது இதை யாராலும் சகிக்க இயலாத சம்பவத்திரன் ..இயற்கை தான் இவர்களைக் காக்க வேணும் என்று மனம் கேட்டது..போய்.. எம்மினம் எங்கே நிற்கிறது ..என்ற ஆதங்கத்தை ஆசிரியர் ஏற்படுத்திய உணர்வு தோன்றியது.

‘வசந்தம் தொலைத்த வாழ்வு’ வாழ்வியலில் வசந்தம் ஏகாந்தமதை தொலைத்து அதை மீட்க முனைப்பெடுக்கும் விண்ணாளங்கள் விரவியைழும் வித்தகம் பாறிக்கிடக்கிறது. கொஞ்சம் நீண்டே விட்டது .. கருத்துச் செறிவு ..கதாபாத்திர கலாபிப்புகள் மனோபாவ சித்தரிப்பு சிறப்புத் தர உந்துகிறது !

“நட்பின் கதை” இதில் நட்பு ஒரு தலை நட்பே தென்படுகிறது. பள்ளிப் பால்ய சிநேகம் பக்கமாக இழுத்து வரா வறுமை காட்டப் படுகிறது. இப்படி நட்புகள் மலிந்த போதும். இதை இழுத்துப் போகும் பொறுமை எவருக்குள்ளும் ஏற்படாது. இப்படியான தோழுமையை இடையில் இறக்கி விட்டு போய் கொண்டிருக்கும் பாங்கற்று ஆனால் தொடர்ந்தும் வளர்க்க தெண்டிக்கும் தோரணை. இன்றைய காலத்திற்கு ஒவ்வாத ஒரு கட்டம் இதுபோல இருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லி போன சிறப்பு நிவேதாவின் சமூகப் பார்வையானது விரிய இன்னும் இன்னும் அழகியலின் உச்சங்களை தொடுவார் என்ற நம்பிக்கை எழுகிறது .

நாளென்பது

ஙங்கே வாசிக்கலாமென்று என்னுடைய நிச்சயத்தைத் தேடுக்கொண்டிருந்தன இராவுகள். என்னைக் கேட்டால்... எங்கென்ன தெரியும். சிலவேளா நானே புரட்டிவிட்ட பக்கங்களுக்குள் அகப்பட்டிருக்கலாம். (உஷ்ஷஷ்... நானென்பது திரும்பப் புரட்டமுடியாத புத்தகங்களின் பக்கங்களிலேயே எழுதப்படுவது யாருக்கும் தெரியாத ரகசியம்) நான் எதையும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாதென்றுவிட்டேன். பின்தொடர்ந்து கொல்லப்படப்போவது தெரிந்தும் என்ன நானே காட்டிக் கொடுத்தல் எங்கனம் சாத்தியம். நானென்பது தளர்ந்து சுருங்கிப்போன சொற்களுக்குள் கூடுகட்டி வாழும் குருவி இக்கணம். எப்போதும் போல பிடிக்கவே முடியாத காற்று.

■ அசரீரி

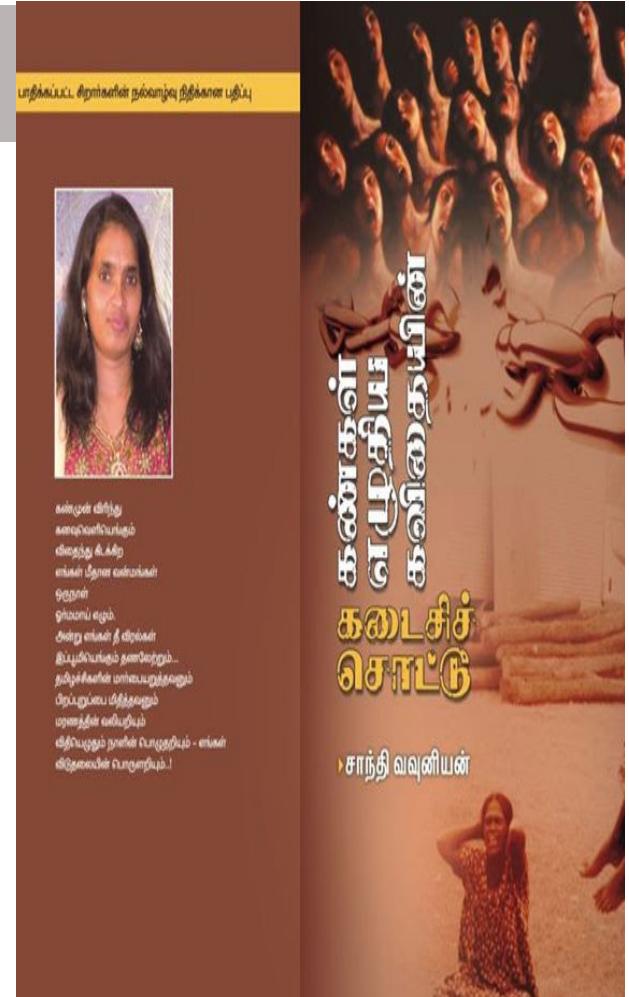
கன்னங்களை வெம்மையாய் வருடிச்செல்லும் கன்னீர்த்துளிகள்

■ କୁପେଳଁ

ஸ்ரீரங்காத அரசாங்கத்தின் இரக்கமற்ற போரின் சுவடுகளாக எஞ்சி நிற்கும் தமிழர்களின் துயரங்களை, புலம்பெயர் ஈழத்துப்படைப்பாளிகளின் பேணாக்கள் முள்ளிவாய்க்கால் பேரவலத்தின் பின் தீவிரமாக வெளிப்படுத்திவருகின்றன. அவற்றின் நீட்சியாக திருமதி சாந்தி றமேஸ் அவர்கள் எழுதிய “கண்கள் எழுதிய கவிதையின் கடைசிச் சொட்டு” என்னும் கவிதை நூல் வடலி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக சிட்டுவின் 15ம் ஆண்டு நினைவு நாள் (ஆவணி 1 2013) அன்று சிட்டுவுக்கு சமர்ப்பணமாக வெளிவந்தது.

இழப்புகளின் பெருந்துயரும், தோல்வியின் மீளமுடியா வேதனைகளும், எஞ்சியிருக்கும் சந்ததியின் தவிப்பும், படைப்பனுபவத்தின் கணமும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தக்கவிஞரின் பேனாவினாடு பெரும் வலி அனுபவமாக கவிதைகளில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. தமிழினத்திற்கு காலம் தந்த தழும்புகளை, நேருக்கு நேர் நின்று எம்முகத்தில் ஊழ் துப்பிய எச்சிலை, எம்மனங்கள் என்றும் சுமந்துகொண்டிருக்கும் ஆறாவடுக்களை கவிதைப்படிமங்களாக காட்சிப்ப துத்தியுள்ளார் இத்தொகுப்பினாடு கவிஞர். வாழவிடுங்கள் என்று கேட்ட எம்மீது வலி அள்ளி தத்தினித்திருக்கிறது பேரினவாத அரசாங்கம். அடிமைகளாய் சாகவா நாம் பிறந்தோம் இல்லை என்று அந்த வாழ்வுடைக்க சமாராடிய செல்வங்களை கூட்டுடன் தொலைத்துவிட்டு உலகத்தின் எல்லா மூலைகளிலும் ஈரம்கசியும் கண்களுடன் பெரும்துயரில் இருக்கும் தமிழர்களின் காற்றுடன் கரைந்துபோகும் அழுகைகளில் சிலதுளிகளை கவிதைகளில் சிறைப்பிடித்து எழுத்துக்களில் பதிந்துவைக்கிறார் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பினாடு சாந்தி அவர்கள்.

அஞ்சியிருக்கும் ஒவ்வொரு ஈழத்தமிழனது மனதினுள்ளும் அவர்களுக்கு தெரிந்த பல போராளிகளினதும், மக்களினதும் நினைவுகள் உறங்கிக்கிடக்கின்றன. வருவோம் என்று சொல்லிவிட்டுப்போனவர்கள் வரலாறுய்ப்போன துயரங்களில் மூழ்கி சோகம் அப்பிக்கிடக்கின்றது தமிழர்களின் மனங்களில். இந்ததொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளை வாசிக்கும்போது முச்சுக்காற்றினாடு நினைவுகளின் வெம்மைகள் மெல்லப்பரவுதை உணர்கிறேன். என்ன ஆனார்கள் என்றே தெரியாத போராளிகள் பலரின் நினைவுகள் மெதுவாக உடல்முழுவதும் பரவி ஆன்மாவை அதிரச்செய்கின்றன. விடைதெரியாத பல கேள்விகள்

மனதில் பரவி உடல்முழுவதும் துயர்ச்சுமைலை வீசிவிட்டுச்செல்கின்றன. எம் சுதந்திரத்தின் எதிர்காலம் என்ற பெரும் கேள்வி விடைதெரியா வினாவாக தொக்கி நின்றாலும் எம்மக்களின் எதிர்காலத்திற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் இப்பொழுது என்பதற்கு இந்தத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளே இறந்துபோன போராளிகளின் அன்மாக்களாக பேசுகின்றன.

“எல்லா இனிமைகளையும் அள்ளிக்கொண்டு
தோற்றேன் நான்
உன்னை விட்டு தொலைந்து போன பின்னே
விடையாய் நீ வீழ்ந்தாயென்ற
சேதிமட்டுமே விடையாய்

நூபகம் தந்த உனது கையெழுத்துக்கள்
 உனக்காப் நாடனெழுதிய கவிதைகள்
 சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
 எல்லாவற்றையும் அழித்துக்கொண்டுபோன காலம்
 இன்னும் இறந்துபோகாமல் உன்னை

என்னோடு சமந்து நிக்கிறது..”

என்ற வரிகளில் விக்கிதது நிற்கின்ற வேதனைகளை, பெருவாளாய் இதயத்தை அறுக்கும் போராளித் தோழனின் நினைவுகளை கவிஞரின் பேண உச்சமாய் எழுதித்தீர்த்துவிட துடித்து நிற்பதை உணர்கிறேன். காலம் பெரும் கண்ணீர் நினைவுகளைத்தந்து தமிழர்களை தண்டித்துவிட்டிருக்கிறது. நினைவுகளிற்கு சொந்தக்காரர்கள் இனிவரவேமாட்டார்கள் என்பதை மனம் உணரும்போது உடலெங்கும் பரவும் பெரும்வலியை, மனதின் வெளிக்கேளா பேரோலத்தை “எல்லாவற்றையும் அழித்துக்கொண்டுபோன காலம் இன்னும் இறந்துபோகாமல் உன்னை என்னோடு சமந்து நிக்கிறது” என்கிற நான்குவரிகளில் படிப்பவர்களின் காதுகளுக்கு பல்லாயிரம் அதிர்வுகளுடன் கொண்டுசேர்க்கிறது.

“இரத்தம் செறிந்த புழுதியில் நீயும்
புழுதியாய் கலக்கையில்
யாரை நினைத்து நீ
துகள்களாய் உதிர்ந்தாயோ?”

என்கிற வரிகளில் இருந்து வடிகிற இரத்தத்தில் போராளிகளின் வாழ்வின் இறுதிக்கணங்கள் கண்முன் வந்துபோகிறது. மரணத்தை தன் இன்றித்திற்காய் விரும்பி ஏற்ற மாவீரர்களின் மனங்களுக்குள்ளும் ஒரு மூலையில் பாசிபிடித்திருக்கக்கூடிய பசுமை நினைவுகள் கண்முன் விரிகின்றன. எங்களைப்போன்ற மனிதர்கள்தானே அவர்களும். அவர்களின் மனதினுள்ளும் ஒரு இரட்டை ஜிடை அல்லது அரும்புமிசை குறும்புச்சிரிப்பு நினைவுகள் ஒட்டி இருந்திருக்கும். சொல்லாத அந்த பாசிபிடித்த காதல் நினைவுகள் கந்தகத்துவுகளினாடு காற்றோடு கலந்து கரைந்துபோயிருக்கும். அவனை/அவளைத்தவரையாலும் மீட்டமுடியாத அந்த நினைவுகளை நினைத்து கண்களின் ஓரங்களில் எட்டிப்பார்க்கிறது கண்ணீர்த்துவிகள்.

“இன்னொருவன் போராட
இன்னொருத்தி இறந்துபோக
மிடுக்கோடு கவி எழுதிய கைகளில் அவர்கள்
விட்டுச்சென்ற துயரம் வழிகிறது”

எம்மிடம் எஞ்சி இருக்கும் ஒரு பெரும் துயரை, குற்ற உணர்ச்சியை இந்த நான்கு வரிகளைப்போல் மிக நெருக்கமாகபோய் இன்னொருமுறை எழுதிவிடலாமோ என்று தெரியவில்லை. ஆயிரமாபிரமாய் அவர்கள் களமாடி மடிய ஆயிரம் ஆயிரமாய் காசை எறிந்து களவாக ஓடிவந்த எங்கள் கயமைகளை எந்தப்பேனாவைக்கொண்டு கவி எழுதியும் நியாயப்படுத் திவிடமுடியாது. இந்தக் கவிஞரைப்போல் ஒரு சில மனச்சாட்சி உள்ள புலம்பெயர்ப்படைப்பாளிகளே

உண்மைகளை வெளிப்படையாக எழுதுகிறார்கள். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் இன்று ஈழத்தில் அகப்பட்டிருக்கும் போராளிகள் பலருக்கு துரோகிப் பட்டம் கொடுக்கும் நாம் அதே சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் எவ்வளவு பெரியதுரோகிகள் என்பதை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எப்பொழுதும் நாம் எங்களை நியாயப்படுத்திக்கொண்டே புனிதர்களாக வலம்வருகிறோம்.

“எல்லாம் போயிற்று
எல்லார் உயிரும் என்னைப்போல
இன்னும் வாழ்வதில் எத்தனை பிரியமுடன்
வாழாது போயினர்..?
வரலாறு எழுதிய கதைகளில் அவர்கள்
பெயரிட்ட பிள்ளைகளும்
துணைவந்த துணைவிகளும்
தனித்துப்போயினர்.”

சபிக்கப்பட்ட எம்மினத்தின் சாபங்களாக்கப்பட்டு காலத்தால்மட்டுமல்ல காவல்தெய்வங்கள் என்று போற்றியவர்களாலும் கைவிடப்பட்ட மாவீரர்களின் குடும்பங்களினது துயரோமாகும் இந்தவரிகளின் பின்னால் கவனமாக மறைத்துவைத்திருக்கும் தப்பி ஓடிவந்த எங்களின் சுயநலம்கள் துகிலுரியப்படுகின்றன.

இப்படி எழுதுவதற்கு இன்னும் இன்னும் ஆயிரம் ஈழத்து சிலுவைகளின் இரத்தம் வடியும் கதைகளை பேசிந்தின்றன இந்ததொகுப்பில் உள்ளகவிதைகள். முட்சிலுவைகளை சுமந்தபடி தள்ளாடித்தள்ளாடி தான் அறையப்படும் இடம்வரை நடந்த இயேசுநாதரின் நினைவே ஒவ்வொரு போராளியினது நினைவுகளையும் படித்து முடிக்கும்போது மனமெங்கும் எழுகிறது.

வலி நிறைந்த வரிகள் உயிரைப் பிழிந்தெடுக்கின்றன. இவற்றினுளுடுதான் எம் வாழ்தலின் நீட்சி தொடர்ந்தாக வேண்டும். எம் இழப்புகளுக்கு நீதி கிடைக்கப்போராடும் அதேவேளை ஈழத்தில் எஞ்சிய எம் இன்றத்தின் இருத்தலுக்காக போராடும் பெரும்கடன் எம்முன் விரிந்துகிடக்கிறது. சுயநலவாதிகள் எங்களின் சுதந்திரத் திற்காக போராடிய தன்னலமற்றவர்களின் கரங்களை காலம் எடுத்து எம் கைகளில் தந்துவிட்டு சென்றிருக்கிறது. ஓலமிடுவதும், ஓப்பாரிவைப்பதும் ஒருபக்கத்தில் இருக்க வாழவிடேடும் வரலாற்றை எழுதிய நாயகர்களின் காலடியில் ஒரு சிறு ஒளிவிட்டத்தையாவது காட்டவேண்டிய பெருங்கடன் எமக்கிருக்கிறது. திருமதி றமேஸ் அவர்கள் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறார். வரலாற்று நாயகர்களுக்காக கைகளில் விளக்கேந்திச் செல்லும் இதயமுள்ளவர்களில் ஒருவராக அவரும் இருந்துவருகிறார்

ஷோபாசக்தி மேற்கொண்ட
என்னுடைய நேர்காணல்
தொடர்பான விமர்சனத்தையும்
கேள்விகளையும் தனிப்பட்ட
ரீதியில் என்னிடம் மீராபாரதி
(பிரக்ஞை) நட்புடன் முன்
வைத்திருக்கிறார். இந்தக் கேள்வி
களும் அபிப்பிராயங்களும் பொது
வெளியிலும் பசிரப்படுவது
நல்லது என என்னுகிறேன். ஆகவே மீராபாரதியின்
கேள்விகளுக்கான பதில்கள் இத்துடன் உண்டு.

இதேவேளை நட்புக்கும் உறவுக்கும் மதிப்பளிப்பதுடன்,
தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படையாகத்
தெரிவிக்கும் பண்ணையும் கொண்டிருக்கிற மீரா
பாரதிக்கு அன்பும் நன்றாக்களும். நட்புறவுடன் இருப்போர்
பின்பற்றுகின்ற பண்பிது. மீராபாரதியின் கேள்விகளும்
என்னுடைய பதில்களும்

▪ மீராபாரதி (பிரக்ஞை) : சோபாசக்திக்கு நீங்கள் வழங்கிய
நேர்காணலை வாசித்துகிறார்ந்து உங்களுக்கு ஒரு குறிப்பு எழுத
வேண்டும் என இருந்தேன்... மனிதர் நல்லவராக இருந்தாலும் அவரது
கருத்துக்கள் தவறானதாக அல்லது நமக்கு உடன்யாஸ்லாததாக
இருக்கலாம்... என்பதற்கு உங்கள் நேர்காணல் நல்ல உதாரணம்...
நீங்கள் நல்ல மனிதர்... மிகவும் நன்றாக உபசரிக்க தெரிந்தவர்...
விளிநூலாக்கியில் எனக்கு ஒருவரையும் தெரியாது... ஆனால் உங்களை
நம்பி வந்தேன்... அந்த நம்பிக்கையை யொய்யாக்கவில்லை...
இவ்வளவு அனுபவங்களின் பின்பும் மனிதர்களை வரவேற்கும் பணியிற்கு
குறைவே இல்லை... இருப்பினும் நீங்கள் நேர்காணலில் கூறிய சில
கருத்துக்களுடன் உடன்படமுடியவில்லை.

பாலகுமார் மீது மிகவும் மரியாதை உள்ளது. அதேவேளை அவர்
புலிகளுடன் இணைந்தது அவரது தெரிவானபோதும் அதனுடன்
உடன்படில்லை. ஏனெனில் புலிகளின் தலைமைத்துவத்தின் பண்புகள்
மற்றும் அந்த இயக்கத்தின் அடிக் கட்டுமோனம் தொடர்பாக ஏற்கனவே
யல் கருத்துக்கள் பரவலாக ஆழமாக நம் மத்தியில் உரையாடப்பட்டன.
இவர்களால் நெநேந்தாரம் செல்ல முடியாதது மட்டுமல்ல மக்களுக்கு
எதிராகவும் ஆயுதங்களை திருப்பக் கூடிய தலைமைத்துவத்தைக்
கொண்டவர்கள் இவர்கள் என்ற கருத்து உறுதியாக இருந்த காலம் அது. அப்படியான ஒரு காலத்தில் இவர் இயக்கத்தைக் கலைத்துவிட்டு சும்மா
இருந்திருக்கலாம்.... அல்லது புதிய பாதைகளை தேழியிருக்கலாம்....
இதைச் செய்யாமல் புலிகளுடன் இணைந்து பணியாற்றிவிட்டு இறுதி
நேரத்தில் மனம் வருந்துவதில் யயனில்லை.... அதேநேரம் புலிகளுடன்
இணைய மறுத்த ஸரோவர் உறுப்பினர்கள் பலரை புலிகளின் அங்கத்துவர்கள்
சித்திரவதை செய்ததாக கேள்வியிட்டுள்ளேன்.... இயக்கத்தை கலைத்த
போது பாஸ் நடைமுறைக்கு வந்திருந்தது... ஆகவே உறுப்பினர்கள்
சுயமாக முழுவெடுத்தாலும் அமுல்படுத்த முடியாத சூழல்... இந்த

நிலையில் அவர்கள் நடேத்துவுமில் விடப்பட்டாகவே கருதப்பட முடியும்... ஆகவே
பாலகுமாரும் உங்களைப் போல நல்ல மனிதர்... ஆனால் தவறான அரசியல் நிலைய்யாடுகளைக்
கொண்டிருந்தவர்... இறுதிக் காலங்களின் அக் கருத்துகள் மீது சுயவியர்சனம் கொண்டிருந்த
போதும்...

• கருணாகரன் : அன்புள்ள மீராபாரதி,

திரு. வே. பாலகுமாரன் தொடர்பாக தெளிவாகவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் மீண்டும் அந்தப்பதிலைப் படித்துப்பாருங்கள்.

//அவர் ஒரு துக்கந்தின்னியாக, மற்றவர்களின் குறைகேள் மனிதராக, பிறரை ஆற்றுப்படுத்துகிறவராக, தோழமையில் கரைந்தவராக, இனைய தலைமுறையில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தார். புஸ்பராணி தன்னுடைய சயசரிதையான ‘அகாலம்’ நூலில் கூறுவதைப்போல ‘எப்போதும் எல்லாவற்றையும் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று பாலகுமாரன் விரும்பினார். அதற்காகக் கடுமையாக உழைத்தார். ஆனால், அது சாத்தியமாகவேயில்லை’ என்றுதான் அவருடைய வாழ்க்கை இருந்தது.

ஒருபோது, தன்னுடைய அமைப்பின் தோழர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ‘ஸரோவர் அமைப்பு கலைக்கப்படுகிறது’ என்று எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானம் பிறகு ஒட்டுமொத்த மக்களுக்கே பாதகமாக மாறியதையிட்டுத் துக்கமடைந்தார். ஆனால், 1990-ல் அவர் எடுத்திருந்த அந்த முடிவு ஸரோவரின் தோழர்களைக் காப்பாற்ற உதவியது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதனால் அவர் அன்று ஆறுதலைடைந்தார். ஆனால், அவருடைய அந்த முடிவையிட்டுப் பல தோழர்கள் அன்று பாலகுமாரன் மீது கடுமையான விமர்சனங்களைக் கொண்டிருந்தனர். என்றாலும் அவர்கள் எல்லோரும் பாலகுமாரனுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்வேன். ஒருபோது, பல தோழர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர் எடுத்த அந்தத் தீர்மானம் பின்னாளில் அவரைக் காப்பாற்றவில்லை, அது அவருக்குப் பாதகமாகியது என்ற வரலாற்றின் துயரத்தையும் கசப்போடு இங்கே பதிவுசெய்கிறேன். தன்னைப் பலியிட்டே அவர் மற்றவர்களை மீட்டார் அல்லது பாதுகாத்தார்.

தன்னுடைய போராட்ட வாழ்க்கையையிட்டு பின்னாளில் அவர் மிக மிக வருந்தினார். பொருந்தாத

இடத்தில் தான் வந்து சேர்ந்திருப்பதாக எப்பொழுதும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்.//

மேலும் சொல்வதாக இருந்தால், நீங்கள் சொல்வதைப்போலவே //இவர்களால் (புலிகளால்) நெடுந்தாரம் செல்ல முடியாதது மட்டுமல்ல மக்களுக்கு எதிராகவும் ஆயுதங்களை திருப்பக் கூடிய தலைமைத்துவத்தைக் கொண்டவர்கள்// என்று புலிகளைப்பற்றிய அபிப்பிராயம் ஈரோவிடம் இருந்து உண்மை. ஆனால், யதார்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேணும். அதுதான் முக்கியமானது.

புலிகள் தவறான சக்தி. அவர்கள் ஏனைய இயக்கங்களைப் பலவந்தமாகத் தடை செய்தனர். போராட்ட விரோதப்போக்கைக் கொண்டுள்ளனர் என்றெல்லாம் தெரிந்து கொண்டும்தானே புலிகளை எதிர்க்கவோ, அவர்கள் மீது எத்தகைய நெருக்கடிகளையும் கொடுக்கவோ முடியாத நிலையிலேயே ஒவ்வொரு இயக்கங்களும் இருந்தன. ஈரோசம் இதற்கு விலக்கல்ல. எல்லா இயங்கங்களின் மீதும் கைவைத்த புலிகள் இறுதியில் ஈரோவின் மீதும் கைவைப்பார்கள் என்பதும் தெரியாததல்ல. புலிகளை எதிர்த்து வெற்றிகொள்வதற்கும் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்கும் பிற இயக்கங்களிடம் திராணி இருக்கவில்லை அல்லது அப்படியான ஒரு யதார்த்தம் அமையவில்லை. புலிகளிடமிருந்து தப்பிச்சென்று விமர்சனங்களை முன்வைத்தனரே தவிர, களத்தில் எதிர்நிலைகொள்ள யாராலும் முடியவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தில் ஈரோவின் முகாம்கள் புலிகளால் முற்றுகையிடப்பட்டபோது எத்தகைய எதிர்ப்பும் காட்டப்படவில்லை. அப்பொழுது ஈரோவின் தளபதி கரன் அங்கேதானிருந்தார். அவர் ஆயுதங்களை மொனமாகக் கையளித்தார். இந்த நிலையில்தான் பாலகுமாரன் ஈரோஸைக்கலைக்கிறார். அல்லது இந்த நிலையில்தான் ஈரோஸ் கலைக்கப்படுகிறது. அதைத்தவிர அவருக்கு வேறு வழியிருக்கவில்லை. அவர் அப்படி ஈரோஸைக்கலைக்காதிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை நீங்கள் விளங்கிக்கொள்வீர்கள்.

�ரோஸ் கலைக்கப்பட்ட பிறகு சாதாரணபோராளிகள் வெளியேறிச் செல்வது வேறு. பாலகுமாரன் போன்ற பொறுப்பானவர்கள் வெளியேறிச் செல்ல முற்படுவது வேறு. அல்லது ஒதுங்கியிருப்பதுகூட இலகுவானதல்ல. ஈரோவின் ஆயுதங்கள், நிதி போன்ற பல பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஈரோஸ் கலைக்கப்பட்ட பிறகும் புலிகள் தொடர்ந்து விசாரித்துக்கொண்டும் பேசுக்கொண்டும் இருந்தனர். இந்த நிலையில் பாலகுமாரன் எடுத்த தீர்மானம் - ஏற்ற சிலுவையே ஏனையவர்களைக் காப்பாற்றியது. ஈரோஸ் கலைக்கப்பட்ட பிறகு, என்ன செய்வது? எங்கே செல்வது என்று தெரியாமல் பல தோழர்கள் தடுமாறிக்கொண்டிருந்தனர். பலர்

நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்கு முடிவெடுத்து அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் எல்லோருக்கும் தன்னால் முடிந்த அளவுக்கு இயக்கத்தின் நிதியிலிருந்து உதவினார். அந்த நிதி போதாமற்போனபோது தனிப்பட்ட ரீதியில் சொந்தமாகக் கடன்பட்டு, காசு கொடுத்தார். இதெல்லாம் சாதாரணமான விடயங்கள்ல.

ஒரு இயக்கத்தைத் தடைசெய்யும்போதும் கலைக்கும்போதும் பலர் நடுத்தெருவிலேயே நிற்கவேண்டிய நிலையேற்படுகிறது. ஈரோவில் ஏராளமான மலையத்தோழர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் நிர்க்கதியாகியிருந்தனர் என்பது உண்மையே. ஆனாலும் பாலகுமாரனும் இன்னும் சில தோழர்களும் தங்களால் முடிந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவினர் என்பதை இங்கே பதிவு செய்கிறேன்.

மற்றது, ஈரோவின் கலைப்பு என்பது அந்த இயக்கத்தின் சுயாதீனமான முடிவு அல்ல. அது ஒரு பலவந்தமான நிலையின் விளைவு. அப்படியே பாலகுமாரன் உள்ளிட்டவர்களின் இணைவும் ஒரு பலவந்தமான இணைப்பே. அது மனமொத்த இணைவோ முடிவோ அல்ல. புலிகளுடன் அவர்கள் சேர்ந்த பிறபாடும் அவர்களைப் புலிகள் ஈரோவின் பிரதிநிதிகளாகவே பார்த்தனர். அவர்களும் இறுதிவரையில் ஈரோவின் ஆட்களாகவே இருந்தனர். அதேவேளை இவர்கள் அனைவரும் ஈரோஸாகச் செயற்பட முடியவில்லையே தவிர, அந்த இயல்பிலிருந்து யாரும் விடுபடவில்லை. இது இறுதிவரையில் இவர்களுக்குப் பெரியதொரு நெருக்கடியாகவே இருந்தது. இதேவேளை பாலகுமாரன் புலிகளுடன் இணையாமல் வெளியேறவோ அல்லது இணையாமல் புலிகளின் பகுதியிலே இருந்திருக்கவோ முடியுமா? என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள்.

ஏனெனில், நீங்களே சொல்கிறீர்கள், தம்முடன் இணையாதிருந்த ஈரோஸ் இயக்கத்தினரை புலிகள் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கினர் என்று. இந்த நிலையில் நான் குறிப்பிட்டவர்களின் நிலையை எண்ணிப்பாருங்கள். ஆகவே அந்த யதார்த்தத்திலிருந்தே நாம் இவற்றை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

■ மீராபாரதி (பிரக்ஞை) : 70ம் ஆண்டு தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்த உடனயே புலிகள் தமக்கு எதிரானவர்களைக் களை எடுத்தார்கள் என்றால் யிகையல்ல. ஆணையிறுவத் தாக்குதல் மாற்றுக் கருத்தாளர்களிடமும் (புரட்சிகர) கட்சிகளிடமும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.... அதில் மயக்கம் கண்டன என்றே கூறுவேண்டும்.... ஆகவே அதுவரை புலிகளை சுக தேசிய சக்தியாக கருதியவர்கள் அதன் பின் அவர்களையே தலைமையாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்....

உண்மையிலையே புலிகளின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மாற்றுக் கருத்தாளர்கள் சுக ஜியக் அக்கத்தவர்களே அவர்களை

ஏற்றுக் கொண்டார்கள். புலிகளின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்காமல் வன்னியில் பணியாற்றியிருக்க முடியுமா என்பது கேள்வியே? இதுவேளை நீங்கள் சரிநிகர் சிவகுமாரின் நேர்காணல் ஒன்றை ஓளியிரப்ப ஏற்பாடு செய்து போதும் அதை நடைமுறைப்படுத்த சாத்தியில்லாத குழலே பிற்காலங்களிலும் நிலவியது..... அதேவேளை பிரயாகரனை தேசிய தலைவர் என விளிக்காத நிலாந்தனும் செயற்பட்டார். முரண்பட்ட நிலைமைகள் நிலவியது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் புரிந்து கொள்ளலாம்....

• கருணாகரன் : இதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்க முடியாது. காரணம், இது பல காரணங்களையும் பலவிதமான உள்வியலையும் உள்ளடக்கியது. நான் ஏற்கனவே ஒரளாவுக்கு இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். இயக்கம் வளர வளரக் காலம் செல்லச் செல்ல அதனுடைய பிடிமானங்கள் இளகும். நெகிழிச்சியடையும். இதேவேளை, புலிகள் ஒரு அரசாங்கமாக மாற்றதொடங்கும்போது இன்னும் பலவிதங்களில் நெகிழிச்சிக்குட்பட்டே ஆகவேண்டியிருந்தது. இதை அவர்கள் விரும்பாது விட்டாலும் அவர்களால் தவிர்க்க முடியாதிருந்தது. எனவேதான், மாற்றுக்கருத்தாளர்களுக்கும் இடமிருந்தது. இதைச் சுட்டிப்பாக விளக்குவதாக இருந்தால் இயக்கத்தில் பலவிதமான நிலைப்பாடுகள், கோட்பாடுகள் உள்ளவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் வெளிப்பரப்பில் தமக்கு இணையானவர்களுடன் இசைந்தனர். உதாரணமாக அறிவு அழுது கடையை நடத்தியவர் - அதற்குப்பொறுப்பாக இருந்தவர் ரமேஸ் என்ற இளங்கோ (இவர் முன்னர் பரப்புரைப்பொறுப்பாளராகவும் பின்னர் காவல்துறைப்பொறுப்பாளராகவும் இருந்தவர்). இவர் தமிழ் மொழியிலும் பெரியாறின் கொள்கைகளிலும் பெரும்பற்றுள்ளவர். மதமறப்புவாதி. வன்னிக்கு சிவராம் (தராகி) வந்தபோது அறிவு அழுது கடையைப் பார்த்து அசந்துவிட்டார். பின்னர் அதைப்பற்றி விசாரித்தபோது அவர்கள் ரமேஸைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிவராம் ரமேஸைச் சந்தித்தார். அதோடு அவருக்கும் ரமேசுக்கும் இடையில் பெரிய நெருக்கம் ஏற்பட்டது.

இதேவேளை இயக்கத்தின் இன்னொரு பிரிவினர் சிவராமைப்பற்றிக் கடுமையாக விமர்சித்துக்கொண்டிருந்தனர். சிவராமை நம்பமுடியாது என்று வாதிட்டனர். இப்படித்தான் சரிநிகர் சிவகுமார் விடயத்திலும் நடந்தது. அவரை அழைப்பதற்கு ஒரு தரப்பினர் சம்மதித்தனர். அவர் பற்றி இன்னொரு தரப்பினர் அதிருப்பியை வெளிப்படுத்தினர். இதனால், அவரைவத்துச் செய்யத்தீர்மானிக்கப்பட்டதாகிறும் சியையை முழுமைப்படுத்த முடியவில்லை. இப்படித்தான் இரவி அருணாசலம், பத்மினி சிதம்பரநாதன், சிதம்பரநாதன், விந்தன் உள்ளிட்டவர்களை வைத்துச் செய்யப்பட்டதாகிறும் சியையை ஒளிபரப்புக்குப்போகாமல் தடைப்பட்டது.

இதேவேளை ஆணையிறவு வெற்றி புலிகளைப்பற்றிய

பிம்புத்தைப் பெருப்பித்தது. அவர்கள் மீதான விமர்சனங்களையும் மறுப்பையும் பலரிடம் கரையச்செய்தது. பலர் புலிகளிடம் மயங்கினர். ஆனால், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் வன்னியினுள்ளே புலிகள் தொடர்பான விமர்சனங்கள் அதிகரிக்கத்தொடங்கின. ஏனென்றால், வெற்றி பெரிதாக இருந்தாலும் உள்ளே ஏராளமான இழப்புகளும் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளும் இருந்தன அல்லவா! இறுதிப்போரின்போது இது மேலும் உச்சத்துக்கு வளர்ந்தது.

▪ மீராபாரி (பிரக்ஞை) : தேசியப் போராட்டம் சாதியத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என நீங்கள் குறிப்பிட்டு அல்லது அதை ஏற்றுக் கொண்டதை வாசித்த போது அதிர்ச்சியாகவும் கவலையாகவுமே இருந்தது.... இது எப்படிச் சாத்தியம்...? ஸிறிலங்கா அரசின் சிங்கள பொத்த பேரினவாத ஜூக்குமுறையானது சாதி பால் வர்க்கம் கடந்து அனைத்து தமிழ் மக்கள் மீதும் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஜூக்குமுறை. இந்த ஜூக்குமுறையிலிருந்து தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் அக ஜூக்குமுறையை எதிர்கொள்கின்ற பெண்கள் அடக்கம்பட்ட சாதிகள் ஜூக்கும் தப்பவில்லை என்பது வெறுமேன கருத்தியல் சார்ந்த நிலையாடு அல்ல. கள யதார்த்தத்திலிருந்து எழும் முழவ அது. இதை எப்படி மறுக்கின்றிர்கள்...? வேண்டுமானால் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதிக்கம் செய்கின்ற கருத்தியலில் தவறுகள் இருக்கின்றது எனக் கூறுங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த கருத்தியலானது மாற்றியமைக்கப்பட்டு புதிய கருத்தியல் மேலாதிக்கம் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறுங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த விடுதலைப் போராட்டமானது மேட்டுக்குழியின் போராட்டம் எனக் குறுக்கி குறிப்பிடுவதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மனம்யேரியும் இசைப்பிரியாவும் ஸிறிலங்கா அரசின் ஜூக்குமுறையை எதிர்கொண்டவர்கள் தான். அதேவேளை இந்த ஜூக்குமுறையிலிருந்து வேறுயாகும் உள்ளன. ஜெர்க்களை ஜேரே தட்டில் வைத்துப் பார்க்கமுடியாது. மளம் பேரி வர்க்கம் மற்றும் பால் ஜூக்குமுறையை எதிர்கொண்டார் எனலாம்... ஆனால் இசைப் பிரியா பெண் வர்க்க ஜூக்கு முறையை மட்டுமல்ல இனவாத ஜூக்குமுறையையும் எதிர்கொண்டார். இதை நீங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

• கருணாகரன் : சிங்கள மேலாதிக்கம் இருமுனைக்கத்தியைப் போன்றது. ஒரு முனையில் இனவாதம். மறுமுனையில் வர்க்க ஒடுக்குமுறை. அடிப்படையில் பொருளாதார ரீதியிலான ஒடுக்குமுறையே - அதிகாரப்போட்டியே இது. அரசு இயந்திரத்தோடு இணைந்திருக்கின்ற பெருந்தரப்பு சிங்களத்தார்ப்பாக உள்ளதால் இந்த ஒடுக்குமுறையில் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் அதிகமும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மூல்லிம்களின் மீதான தாக்கதலும் வன்முறையும் நிகழமும் களங்களை அவதானித்தீர்கள் என்றால் இது தெரியும். அப்படித்தான் தென்னிலைங்கைத்தமிழர்களே முதலில் தாக்கப்பட்டார்கள். இலக்கு வைக்கப்பட்டனர். அதிலும் குறிப்பாக வர்த்தகர்களும் அரசு உத்தியோகத்தர்களுமே குறிவைக்கப்பட்டனர். திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் புத்தளத்துக்கும் மன்னாருக்கும் இடையில் நடக்கவில்லை. பதிலாக கிழக்கில்தான்

நடந்தன என்றால் அதற்குக் காரணம், கிழக்கில்தான் நீர்வளமும் பொருத்தமான மண்வளமும் உள்ளது என்பதேயாகும். ஆகவே, அடிப்படையில் பொருளாதார ரீதியான குறியே முதன்மையானது. இதன்பாறப்பட்ட அதிகாரப்போட்டியே உள்ளோட்டத்தில் உள்ளது.

போர் முற்றியபிறகு இனவாதம் தலைவிரித்தது வேறு கதை. ஏனென்றால் நடந்தது இனப்போரல்லவா! பின்னர் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் இன்றீயாக ஒடுக்கப்பட்டன. இதற்காக சிங்களத்தரப்பில் ஒரு புரட்சியோ போராட்டமோ நடக்குமாக இருந்தால் அதைச் சிங்களத்தரப்பின் போராட்டம் என்பதற்காக அரசு ஒடுக்காது என்றில்லை. அந்த ஒடுக்குமுறை ஏதோ மென்மையானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. கடந்த காலத்தில் சிங்கள இளைஞர்கள் தெருவுக்குத் தெரு உயிருடன் ஏரிக்கப்பட்ட காட்சியை நினைவு கூர்ந்து பாருங்கள். ஆகவேதான் அதிகாரத்தரப்புக்கு எதிராக எவர் கிளர்ந்தாலும் அதை ஒடுக்குவதில் பாரபட்சமிருக்காது என்றேன்.

தவிர, தமிழ்த்தேசியக் கருத்தியல் என்பது சாதியத்தின் இன்னொரு வடிவமே. சாதியத்திற்குள் எப்படி அறமும் நீதியும் ஜனநாயகமின்மையும் வரையறுக்கப்படுகிறதோ அப்படித்தான் தமிழ்த்தேசியத்துக்குள்ளும் இவை உள்ளன. ஆகவே, இரண்டும் ஒன்றே.

மற்றது, இது மேட்டுக்குடியின்போராட்டமாகவே உள்ளது என்பதற்கு நான் உதாரணங்களையோ ஆதாரங்களையோ முன்வைக்கத்தேவையில்லை. ஏனென்றால் அது பகிரங்கமாகவே அப்படித்தான் உள்ளது.

- 1.நாடுகடந்த தமிழ்ம் அரசு.
- 2.தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு
- 3.தமிழ்த்தேசிய விடுதலை முன்னணி
- 4.தமிழ்த்தேசிய விடுதலைக் கூட்டமைப்பு
- 5.சிவில் சமூகம் மற்றும் தமிழ்ப்புத்திஜீவிகள் அமைப்பு
- 6.இலங்கைத் தமிழராசக் கட்சி
- 7.அகில இலங்கைத் தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சி
- 8.தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி

இப்படி தமிழ்த்தேசியத்தை முன்னெடுக்கின்ற தரப்புகள் அனைத்தும் எப்படியுள்ளன? இவற்றில் அங்கம் வகிக்கின்றவர்கள் யார்? தமிழ்த்தேசியக் கருத்தியலை ஆதரிக்கின்ற புலம்பெயர் மக்களில் மன்வரிசைக்காரர்கள் யார்? இந்தப்போராட்டத்தில் அடிநிலை மக்களே பெரும்பான்மையாக சிலுவை சமக்கும்போது மேட்டுக்குடியினர் தப்பிச்சென்று அல்லது தள்ளி நின்று அதை ஆதரித்தவர்கள். இப்பொழுதும் இதுவே நிலை.

▪ மீராபாரதி (பிரக்ஞு) : நீங்கள் வெளிச்சம் இதுவில் பணியாற்றியபோது யிகளின் அரசியலுக்காகவும் அல்லது புளிகளின் தலைமையில்

முன்னாடுக்கப்பட்ட தமிழ் தேசிய விடுதலை போராட்டத்திற்காகவும் குரல் கொடுத்ததாகவும் இதனால் பலர் இயக்கக்கூடிய இளையவும் காரணம் எனவும் இன்றும் ஈழத்திலிருக்கின்ற உங்களின் நன்பர்கள் பலர் கூற கேட்டிருக்கின்றேன். இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் முதலில் சுயவிமர்சனத்திலீருந்தே நீங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றே கருதுகின்றேன்.

இதை உங்களிடம் கேட்பதற்கு எனக்கு எந்தத் தகுதியும் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். நாட்டை விட்டு 1996 இல் வெளியேறி, போராட்டத்திற்காக எந்தப் பங்கையும் செய்யாது. போரில் அகிய்ட்டு அவதிய்ட்ட உங்களிடம் இவ்வாறு கேள்விகள் கேட்பதும் வியர்சனம் முன்வையறும் யள்ளல். அதேவேளை மேற்குறியிட்ட எனது கருத்துகள் - கேள்விகள் என்றால் சார்ந்ததல்ல.... இன்னும் ஈழத்தில் வாழ்கின்ற ஒடுக்குமறையை எதிர்கொள்கின்ற மக்களின் சார்பானது என்றே புரிந்துகொள்கின்றேன்.

உங்களது நேரமையான சுயவிமர்சனமே உங்கள் படையுகள் போல பண்புகள் போல ஒரு மனிதராக உங்களை மேலும் உயர்த்தில் வைக்கும். இந்த அக்கறையின் பார்ப்பட்டதே இந்தக் குறிபு. புரிந்து கொள்வீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

- கருணாகரன் :நான் முப்பது ஆண்டுகளாக இலக்கியம், ஊடகம் மற்றும் அரசியல் ஆய்வு ஆகிய தளங்களில் செயற்பட்டு வருகிறேன். இந்தத் தளங்களில் என்னுடைய செயற்பாடுகள் பெரும்பாலும் எழுத்தின்பாறப்பட்டவையே. என்னுடைய எழுத்துகளை நீங்கள் முழுவதுமாக வாசித்தபின்னர் இந்த விமர்சனத்தை வைப்பது பொருத்தம். அப்படி வாசித்தால் உங்களுடைய இந்த விமர்சனமே இல்லாம்போகலாம். எப்பொழுதும் நான் பரப்புரைக்காக - ஆட்சேர்ப்புக்காக எழுதியவன் அல்ல. அதேவேளை ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக, இனவாதத்துக்கு எதிராக, அதிகாரத்துக்கு எதிராக எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் அப்படித்தான் எழுதியும் இயங்கியும் வருகிறேன். என்னுடைய கவிதைகள் உட்பட அனைத்து எழுத்துகளும் இதற்குச் சாட்சி.

அடுத்தது, நீங்கள் குறிப்பிடுவதைப்போன்ற பரப்புரை ஊடகமாக வெளிச்சம் இருக்கவில்லை. வெளிச்சத்தில் எழுதிய சிவத்தம்பியோ, அ. சண்முகதாஸோ, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கமோ, த. கலாமணியோ, க. தணிகாசலமோ, சாந்தனோ, சோ.பவோ, ச. வில்வரத்தினமோ, தா. இராமாலிங்கமோ, தாமரைச்செல்வியோ, நாக. சிவசிதம்பரமோ, ச.முருகானந்தமோ, சோ.கிருஷ்ணராஜாவோ, ப.புஸ்பரத்னமோ பரப்புரை செய்யவில்லை. பின்னாளில் போராளிகளின் படைப்புகளுக்கு இடமிருந்தபோதும் ஏனைய ஊடகங்களைப்போல அவற்றில் பரப்புரைக்கு இடமிருக்கவில்லை. வெளிச்சம் சிறுக்கதைத் தொகுதிகள், கவிதைத் தொகுதிகள் போன்றவற்றை நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளலாம். “செம்மணி” என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளிச்சம் வெளியிட்டது. அது கிரிஷாந்தியின் கொலை உட்பட

செம்மணியில் நிகழ்த்தப்பட்ட படுகொலைகளை எதிர்த்துப் பதியப்பட்டது. இதேவேளை “ஆணையிறவு” வெற்றியை அடுத்து ஒரு கவிதைத்தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. அது ஆணையிறவு வெற்றியையும் அதில் ஏற்பட்ட இழப்பையும் அந்த வெற்றிக்குப் பின்புலமாக இருந்த உழைப்பையும் பதிவு செய்தது. இந்த இரண்டு நூல்களிலும் பலருடைய பங்கேற்பிருந்தது. இதற்கு அப்பால் பரணிபாடியவர்கள் உண்டு. குறிப்பாக இசைப்பாடல்களில் அது உச்சமாக இருந்தது. நான் ஒரு இசைப்பாடல்கூட எழுதியதில்லை. எதன்பாற்பட்டு ஒரு ஒடுக்குமுறை இருக்குமோ அதன்பாற்பட்டு அதற்கு எதிராகப்போராடுவது அவசியம். அது இயல்புமாகும். நான் ஈரோளின் வழிமுறையைச் சேர்ந்தவன். இடதுசாரி அரசியலுடன் தேசியப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்த அமைப்பு ஈரோஸ் புலிகளின் பக்கத்தில் இருந்தபோதும் இந்த அடிப்படையிலேயே என்னுடைய அரசியலும் இலக்கியமும் இருந்தது.

தவிர, வெளிச்சத்தில் பரப்புரையோ இயக்கத்தின் கருத்துகளுக்கு முழுமையாக இடமோ கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இயக்க ஆதரவான படைப்பாளிகளிலிருந்து பல போராளிகள், பொறுப்பாளர்கள் வரையில் வைக்கப்பட்டது. இது பெரிய எதிர்ப்பலையாகக் கூட உருவாகியது. ஆனாலும் இவற்றைப்பொருட்படுத்தாமல் நீங்கள் உங்கள் பார்வையில் இதழைக்காண்டு வாருங்கள் என்று புதுவை இரத்தினதுரையும் அன்றன் பாலசிங்கமும் சொன்னார்கள். இயக்கம் கொண்டு வந்த தனித்தமிழ்ப் பிரயோகத்தில் ஏனைய ஊடகங்கள் சிக்கியபோதும் வெளிச்சத்தில் அதைப் பிரயோகப்படுத்தவில்லை. அதற்காக அதை வெளிச்சம் எதிர்க்கவும் இல்லை. வெளிச்சத்தின் இந்தச் சுயாதீனம் பலருக்கு உவப்பாக இருக்கவில்லை. இதனால், அந்த நாட்களில் நானும் புதுவை இரத்தினதுரையும் வெளிச்சமும் கடுமையான விமர்சனத்துக்குட்பட்டதுண்டு. எங்களுக்கு எதிராகச் சிலர் அணிசேர்ந்து இயங்கினார்கள்.

இதைத் தவிர்த்து, கடந்த காலத்தவறுகளிலும் சனங்கள் சந்தித்த பாதிப்பிலும் எனக்கும் பங்குண்டு என்பதை பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னைச் சுயவிமர்சனத்துக்குட்படுத்தியிருக்கின்றேன். நேரடிப்பங்காளியாக இல்லாது விட்டாலும் புலிகளைச் சார்ந்திருந்தவன், ஆயுதப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவன் என்றவகையில் என்னுடைய கைகளிலும் கறைகள் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் எழுதிய கவிதைகளில் இந்த நோவை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன். உதாரணமாக “ஒரு பயணியின் போர்க்காலக்குறிப்புகள்” என்ற கவிதை நூலில் உள்ள “பாவங்களாலானது இந்தப் பாத்திரம்” என்ற கவிதையில் நான் எழுதியதைப் படியுங்கள்.

“கடவுளே..!

பாவங்களாலானது இந்தப் பாத்திரம் எனக்கு நானே அந்தியமாகவும் எனக்கு நானே விரோதியாகவும் எனக்கு நானே சந்தேகியாகவும் என்னை நானே நித்திப்பதாகவும் என்னை நானே கழவேற்றவும் என்னை நானே நிராகரிக்கவும் கூடிய பாவங்களாலானது இந்தப் பாத்திரம்

முகத்திற் கருத்திரையும் முதுகிற் பெரும்பாரச் சுமையும்

நாவில் குற்றமும் இதயத்தில் கண்ணீரும் விழியிற் சிலுவையும் வழியெங்கும் முள்ளும் கொண்ட

விதியைப்பெற்ற பாக்கியவான்

நெருப்பிலே அழுதம் தின்னக் காத்திருக்கிறேன்

விழிமுட முன்னேறும் வாழ்வொன்றில் இன்னும் நிலைத்திருக்க முடியாது எங்கே எனக்கான சிலுவை? எங்கே எனக்கான சவுக்கு?

அழுக்கடைய இந்தப்பாத்திரத்தைச் சுத்தப்படுத்த விரும்புகிறேன் எங்கே எனக்கான கங்கை? எங்கே எனக்கான நீருற்று?

இதுபோலப் பல கவிதைகளில் என்னைச் சய விமர்சனத்துக்குள்கூக்கியுள்ளேன். தவிர பகிரங்க வெளியில் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் என்னைச் சுயவிமர்சனத்துக்குட்படுத்தியிருக்கிறேன். அப்படிச் சுயவிமர்சனத்துக்குட்படுத்தியன் விளைவே, இந்தச் சூழலில் இருந்து தப்பியோடாமல். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் ஒருவனாகத் தொடர்ந்து வாழ்வதும் அவர்களுக்கு என்னாலான உதவிகளைச் செய்வதும் பிறர் உதவிகள் செய்ய ஊக்கப்படுத்துவதும் அவர்களுடைய நியாயமான பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துவதும் என என்னை ஒழுங்குபடுத்தியது.

இதற்கு மேல் ஒரு படைப்பாளியால் என்னதான் செய்யமுடியும்? தற்கொலை செய்வதைத் தவிர.

ஆனால், அதையே பலரும் விரும்புகின்றனர். அவர்களின் விருப்பமெல்லாம் கொலையே. அது படுகொலையாக இருந்தாலென்ன, தற்கொலையாக இருந்தாலென்ன? கருத்துக்கொலையாக இருந்தாலென்ன?

கொலையே அவர்களின் பெருவிருப்பமாகும்.

மரணகாலத்து முத்தங்கள்

கடைசியாம்
புறப்பட்டு வந்த
தெருவில் தான்
உன் முத்தங்களை வீசி விட்டு
வந்தேன்
ஏன்
என்று கேட்காதே
பதில்களின் பையில் தான்
அவற்றைப் போட்டு எறிந்து விட்டேன்
விடு
அது கிடக்கட்டும்
வா
மரணகாலத்துக்கு முன்
மீண்டும்
மீண்டும்
முத்த மிட்டு கொள்வோம்
இம்முறை
உதடுகளில்
மீதமுள்ள கறள்களை
மீதமுள்ள கறள்களை
உடைத்தே ஆகவேண்டும்...!!
-யதார்தன்

